

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Galenus, Claudius.

Galenus de temperamentis liber I.

R
126
G7T2
1897

LANE
HIST

LANE

MEDICAL

LIBRARY

Seidel

Collection

HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES

LANE MEDICAL LIBRARY
STANFORD UNIV. MED. CTR.

APR 8 1998

STANFORD, CA 94305

Galenī

de temperamentis liber I.

Ad codices primum conlatos

recensuit

Georgius Helmreich.

Programm

zu dem

Jahresberichte des k. hum. Gymnasiums bei St. Anna in Augsburg
für das Schuljahr 1896/97.

Augsburg.

Druck von J. P. Himmer.

1897.

P

770811 39A1

Praefatio.

Ad Galeni libros tres, qui *περὶ κράσεων* inscribuntur, recensendos his codicibus manu scriptis usus sum: Laurentiano, Marcianis duobus, Vaticanis duobus, Parisinis duobus, Oxoniensi.

Horum omnium optimus et vetustissimus est cod. Laurentianus plut. LXXIV 5, chartaceus, formae quadratae, saeculi quarti decimi, qui inde a fol. 17 usque ad fol. 55 *περὶ κράσεων* libros continet. De quo conferenda sunt quae in editione mea librorum, quos Galenus *περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων* conscripsit, (Erlang. 1878) p. VIII et in praefatione voluminis III Scriptorum minorum Galeni (Lips. 1893) p. V copiosius disputavi. Huic codici, etsi omni mendorum genere laborat, primas deferendas esse partes efficitur e numero satis magno lectionum bonarum, quae in eo solo inveniuntur. Mentione dignissimas recensebo ac primum quidem eas, quae Oribasii auctoritate confirmantur: I 526, 12 (ed. Kuehn) *καὶ γὰρ καὶ*, 555, 5 *οὐτ' ἄκρως ξηρόν οὐτ' ἄκρως ὑγρόν*, 556, 4 *ξηρόν ἢ ψυχρόν ἅμα καὶ ὑγρόν*, 579, 12 *διὰ τὴν ἡλικίαν* L¹ *om.*, 629, 7 *μελάντερον τὸ χρώμα*, 686, 4 *τὸ σιτίον*, 687, 7 *θερμὸν εἶναι*. Deinde eas, quibus hiatus, quo ceteris in codicibus Galeni oratio deformata est, tollitur: 552, 7 *εἰπόντες οὕτως ἐπανίωμεν ἐπὶ τὸ προᾶγμα*, 553, 11 *τό τε σῶμα αὐτὸ*, 627,

2 ἀφ᾽ ὅμ., quo glossemate illato et pleonasmus molestissimus et hiatus effectus est, 637, 1 ἄν εἴη, 680, 12 διαμφοισθητήσεν. Tum exempla glossematum manifestorum proferam, quibus L solus caret: 519, 2 φύσιν ὅμ., rectissime: neque enim de diversis naturis, sed de temperamentorum genere agitur, id quod ex iis quae antecedunt luculentissime apparet. 520, 14 σαφῶς ὅμ., 556, 5 κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ὅμ., recte; nam ex ipsa ceterorum codicum varietate κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν (O) vel κ. τὴν ἐπικράτησιν (M) vel κ. τὴν ἐπικράτειαν (V) praestantium interpolatoris vestigia cernere possis. 637, 15 περὶ ὅμ.; ita enim locus ille restituendus est: κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ παντὸς οὐτινοσοῦν ἐτέρου μορίου τὴν ἰδίαν κρᾶσιν ἐκ τῶν οἰκείων ἐπισκοπεῖσθαι γνωρισμάτων ἄμεινον, οὐ περὶ τῆς ὅλου τοῦ σώματος κρᾶσεως ἀφ' ἑνὸς μέρους ἐνδειξιν λαμβάνειν. 694, 5 καὶ θερμὰ ὅμ. nec immerito; nam de rebus, quae sunt δυνάμει calidae, paulo ante sermo erat. Denique selectas quasdam lectiones ex solo Laurentiano depromptas afferam, quae aliis de causis verae existimandae sunt: I 509, 1 οὖν ὅμ., 516, 1 μεταβάλλοι, 14 ταῦτόν, item 517, 12. 524, 11 ἢ κατὰ τὸ θέρος ὑπολαμβάνειν ὑπάρχειν τὸ ἔαρ. 528, 6 ὑγρότητος δὲ καὶ ξηρότητος. 532, 9 ποτὲ δὲ. 554, 10 καὶ φαίνεται καίτοι σμικρὸν ὄν. 567, 10 καὶ ταῦθ' ὑπάρχει (ἅπαντα ὅμ. L¹) τῷ δέσματι καὶ τούτου μάλιστα. Τούτου scripturam esse verissimam intellegitur e loco simillimo p. 563, 16 καὶ τούτου μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα. 575, 3 ἥτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν. 587, 2 ὑπῶν τε πέρι καὶ. 604, 11 τῷ ἀβροδιαίτῳ. 606, 13 τὸ τῆς διαίτης ἀταλαίπωρον ἐπιθρέψει τι καὶ αὐτοῖς τοῖς σαρκώδεσι μορίοις πιμελῆς. 612, 11 οἰόνπερ. 623, 6 οἶανπερ. 646, 8 ἐξηγησαμένους. 648, 15 λέγοις. 650, 16 ἀπτομένοις. 652, 16 ἐργαζόμενοι. 653, 13 ἀπτόμενον τούτου. 655, 13 προσδεῖσθαι. 670, 11 τὰ παντάπασιν σμικρὰ. 673, 9 ταῦτόν τούτοις. 676, 2 τέμνοι. 679, 14 τῆς αὐτῆς. 680, 9 τῆς μήκωνος. 685, 3 τὸ δυνάμει θερμῷ εἶναι. 686, 11 θερμὸν ὄν. 692, 1 παραλαμβάνειν.

Itaque cum tanta sit Laurentiani fides ad genuinam scriptoris manum restituendam, omnem lectionis varietatem quam diligentissime inde excerptam in apparatus criticum recepi.

Secundum locum obtinet cod. Marcianus 275, membranaceus, formae quadratae, saeculi quinti decimi, elegantissime scriptus, qui *περὶ κράσεων* libros fol. 56^b — 111^a continet. Is etsi Laurentiano paulo inferior est, tot tamen locis cum illo consentit, ut ex eodem uterque archetypo originem duxisse putandus sit. Hanc rationem inter utrumque intercedere cum multa alia tum haec docent exempla: 511, 2 *ψυχράν τε καὶ ξηράν*, 14 *αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κράσεων*, 512, 7 *θερμαίνειν*, 8 *ξηραίνειν*, 514, 9 *τὸ χροῶμα* (omisso *μεταβολήν* vocabulo spurio), 13 *φάσκοι*, 15 *μέλαν φαίνεσθαι*, 16 *γεγονέναι*, 516, 16 *ὁ δέ γ' ἐκείνων λόγος*, 517, 9 *ἄρχεσθαι*, 518, 1 *ἐπιδεικνύουσιν*, 523, 3 *οὖσαν*, 529, 3 *κράσεών εἶσιν ἀμέτρων*, 530, 3 *ἰδιόν ἐστιν*, 532, 11 *πολλοῖς*, 537, 3 *τὰ ζῶα*, 540, 5 *δὲ δὴ*, 8 *ἅπαντα συγκεχύσθαι τὸν λόγον ἀνάγκη*, 542, 13 *τούτων*, 547, 4 *ἐνεργήση*, 548, 9 *ἐπέρχεσθαι*, 551, 1 *συνῆς καὶ λίθον*, 565, 18 *εἶναι προσήκει*. Maxime autem id apparet ex falsis lectionibus utriusque codicis propriis; hoc in numero habendae sunt: 509, 2 *κέκρανται*, 510, 7 *δύναται*, 525, 12 *ἐξέσται*, 558, 14 *ἐξ ὑπεραντίας*, 560, 12 *τελείως*, 566, 2 *χρείας μορίων*. Quamquam igitur Laurentianus et Marcianus artissimo cognationis vinculo coniuncti sunt, non tamen hic ex illo descriptus est. Nam in L plurima vocabula omissa sunt, quae in M exstant neque ita comparata sunt omnia, ut ex ingenio eius, qui M codicem exaravit, addita esse statuere possis. E permultis huius temeritatis in L passim obviae exemplis haec elegi: 510, 16 *ἦδη*, 511, 6 *οὐθ'*, 512, 16 *τοῦτο*, 513, 1 *ὅλον*, 515, 1 *γεγονέναι*, 529, 4 *ἀναγκαῖον*, 544, 12 *μόνων*, 562, 1 *τὸ τοιοῦτον σῶμα*, 573, 9 *ἀκριβῶς*, 576, 4 *ἐκάστων*, 601, 2 *εἰκὸς*, 619, 2 *μήπω*, 635, 7 *τινες*, 636, 14 *οὐδ'*, 646, 6 *ἀκριβῶς*, 656, 4 *ἄστος*,
1*

673, 13 *πολλάκις*, 675, 2 *οὐκέτι*, 682, 3 *καὶ θύμος*. Sed non solum ea de causa, quod vitiorum genere eo, quod in verbis temere omissis positum est, multis locis caret, ad Laurentiani virtutem prope accedit, sed habet etiam peculiares quasdam lectiones optimas, quae in L non inveniuntur; tales sunt: 513, 13 *τῆς μήκωνος*, 517, 14 *γενέσθαι*, 520, 8 *ἡ ψυχρὰν*, 561, 3 *ἦτοι κρύσταλλον*, 578, 13 *τοῖς ὁστοῖς αὐτοῖς* (item Orib.), 17 *ἀλλὰ καὶ νέον ἱερεῖον*, 590, 3 *ἀπὸ οἷν*, qua re hiatus tollitur, 605, 11 *λυμαγχικοῖσι* (item Hipp.), 662, 11 *τὰ ἐντός*, 690, 9 *κατάπλασμα* (item Orib.). Cedit bonitate Laurentiano Marcianus propterea, quod plurimis locis librarii negligentia aut inscitia aut praepostera sapientia verbis mutatis aut temere additis aut omissis labem contraxit, quibus L integer est.

Cum Marciano 275 codices Parisini 2267 et 2332, chartacei, recentissimae aetatis, quorum alter totos *περὶ κράσεων* libros tres, alter excerpta modo breviora modo copiosiora complectitur, artissime cohaerent. Omnibus enim fere locis cum illo adeo consentiunt, ut aut ex eo ipso aut, quod verisimilius est, ex eodem exemplari descripti esse videantur. Itaque ne apparatus critici molem nimis augerem, uno sigillo M Marciani et Parisini 2267 consensum significavi iis solum locis paucissimis, quibus inter se discrepant, Parisini lectione sigillo P notata. In codice altero Parisino exceptis lectionibus, quae ei cum Marciano communes sunt, nihil mentione dignum repperi. Quattuordecim ex primo *περὶ κράσεων* libro excerpta sunt haec: 1) P. 513, 13 *κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν* usque ad 16 *εὐθὺς καὶ ξηρόν*. 2) 521, 12 *τίς γὰρ ἂν* — 16 *θάνατον*. 3) 530, 7 *ἄρ' οὖν* — 12 *γεννησάντων*. 4) 531, 1 *ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν* — 5 *διηγείται*. 5) 537, 16 *οὕτως οὖν* — 538, 3 *λέοντα*. 6) 538, 15 *τὸ μὲν ἀπλῶς* — 539, 9 *λέγεται*. 7) 541, 1 *γένος μὲν οὖν* — 7 *οὔτε ψυχρόν*. 8) 546, 7 *τὴν μὲν* — 11 *προσ-αγορεύομεν*. 9) 559, 4 *ἐννέα τὰς πάσας* — 9 *ξηρὰν*. 10) 563, 14 *μέσον ἀκριβῶς* — 564, 7 *φύσεως τοῦτον καὶ θεοῦ*. 11) 567,

5 τὸ γὰρ — 6 ἔκγονον. 12) 568, 9 νεῦρον — 12 γενόμενον.
13) 569, 1 θριξὶ δὲ — 7 φύσιν. 14) 569, 16 τὸ δ' αἷμα —
571, 3 ἔστιν ὑγροτέρα.

Eiusdem familiae esse videtur codex Vaticanus Ottonianus 311, chartaceus, saeculo sexto decimo negligentissime exaratus, qui haec scripta continet: 1. *ιατρικόν*. 2. Galeni *περὶ διαφορᾶς πυρετῶν*. 3. eiusdem *περὶ φνυσικῶν δυνάμεων*. 4. eiusdem *περὶ κρᾶσεων*. Quem cum in libris, qui sunt *περὶ φνυσικῶν δυνάμεων*, cum Marciano 275 consentire vidissem neque inde quidquam lucri ad textum emendandum fecissem, ne tempus et operam perderem, eius conferendi consilium celeriter abieci.

Medium quendam locum inter Laurentianum et Marcianum 275 obtinet alter Marcianus append. class. V 4, membranaceus, formae oblongae, saeculo quinto decimo eleganter scriptus, olim Caspari Contarini Cardinalis, qui intra foll. 167 et 189 *περὶ κρᾶσεων* libros complectitur. Is modo cum Laurentiano, modo cum Marciano 275, saepissime cum utroque consentit. Cum Laurentiano facit his fere locis: 509, 8 ἀπάσας ἐξευρεῖν τ. κρ. τὰς διαφορὰς, 512, 5 ὥσπερ om., 520, 1 φασί τινες ἐξ αὐτῶν, 523, 18 νῦν ἔχον, 525, 17 ὑγρὸν κ. ξ. κ. θ. κ. ψ., 542, 4 ἐν ἐνί, 545, 3 τὸν αὐτὸν, 557, 10 οὐ ἢ μὲν, 11 ἄλλαι δύο, 564, 14 σκληρότητι, 568, 16 ἐφεξῆς, 571, 4 μετὰ ταῦτα λόγῳ. A Marciano 275 stat locis multo pluribus; cuius consensus haec elegi exempla: 512, 18 ἡλίῳ ξηροῦ καὶ θερμοῦ, 514, 14 τὸ τέως γὰρ, 517, 11 ἐνθὺς om., 519, 3 τελείως, 9 τὸ μὲν γὰρ, 520, 14 δύσκρατον, 527, 1 πλεονεκτεῖ τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ, 530, 15 ὑπογίγνονται, 531, 15 κρᾶσει, 534, 18 ἀναγκαίως ἀπάγει, 542, 13 εἰς δὲ γε, 16 ἀπλοῦν τε καὶ, 546, 9 ὅση, 548, 7 οὐδὲ γὰρ, 549, 6 εἶναι κρᾶσεως, 550, 4 ἴσην, 15 ἀνωτάτω, 555, 1 ἀπάντων στοιχεῖα, 566, 15 οὐ, 16 ἢ om., 567, 1 εὐκράτος, 16 τῶν τοῦ ἀνθρώπου, 568, 6 ἔστι μὲν γὰρ. Saepissime autem L M V inter se conspirant, quemadmodum docent haec

exempla: 510, 7 *εἶναι λέγωσιν*, 512, 2 *συγχωροῦντες*, ib. *ἀμφισβητοῦντες*, 513, 8 *ὑπάρχοντα*, 515, 9 *μουσικὸν εἶναι*, 519, 2 *οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων*, 7 *προτέραν ὑποθέσθαι*, 522, 11 *εἶναι φασι*, 17 *οὐκέτι*, 524, 11 *τὸ ἔαρ*, 526, 13 *ἀλλὰ μὴ*, 528, 15 *σπονδάζουσιν*, 536, 16 *παλαιῶν ἱατρῶν*, 548, 11 *πνυθάνοιτο*, 552, 5 *ἀναγινώσκουσι τόδε τὸ γράμμα*, 554, 15 *ἐδέξατο*, 555, 11 *ἀντιθέσεων*, 557, 4 *ἀναγκαῖον εἶναι τὴν αὐτὴν*, 566, 2 *δέδεικται*, 571, 2 *σάρεξ*.

Etsi igitur alter Marcianus in meliorum librorum numerum referendus est, tot tamen mendis librarii negligentia aut temeraria mutandi vel interpolandi libidine ortis inquinatus est, ut charta male usus esse viderer, si omnem lectionis discrepantiam proposuissem. Satis igitur habui eas commemorare lectiones, quae maioris momenti esse viderentur. Hoc ideo monui, ne quis ex silentio meo de huius codicis scriptura coniecturam faciat.

Ex iis, quae adhuc disputavimus, efficitur codices L M P V ab uno fonte manavisse, ita tamen ut M P V ad commune archetypum referendi sint.

Alterius familiae sunt deterioris notae codices Oxoniensis et Vaticanus 282. Codex Oxoniensis Bodleianus 709 sive Laudinus 58, membranaceus, foliorum 364, saeculi quinti decimi, haec Galeni scripta continet: 1. *περὶ πεπονθότων τόπων*. 2. *περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων*. 3. *περὶ κρᾶσεων* fol. 156—202. 4. *περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας*. 5. *περὶ φυσικῶν δυνάμεων*. 6. *περὶ κρίσεων*. 7. *περὶ κρισίμων ἡμερῶν*. 8. *περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν*. Nitide scriptus est. Manus altera multo recentior textum ad aliud exemplar nonnullis locis correxit aut in margine supplevit.

Oxoniensi simillimus est Vaticanus 282, chartaceus, recentissimae aetatis, qui continet Galeni 1. *περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων*. 2. *περὶ κρᾶσεων*. 3. *περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας*. 4. *περὶ φυσικῶν δυνάμεων*. 5. *περὶ κρίσεων*.

6. *περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν*. Quem cum fere ubique cum Oxoniensi consentire viderem, non totum excussi; contuli initium libri primi usque ad p. 532. Lectionis varietatem in apparatu critico nota O significavi paucissimis exceptis locis, quibus Vaticanus ab Oxoniensi discrepat; his lectio Vaticani propria diserte notata est.

Ex Oxoniensi aut Vaticano codicibus aut ex apographo alterutrius expressa est editio princeps Aldina (Venet. 1525), quae codicis instar habenda est. Qui enim curaverunt eam, exemplar sibi propositum tam diligenter secuti sunt, ut etiam errores, quos facillimum erat tollere, retinerent, veluti 513, 3 *πίειν*, 516, 14 *συνέλθοι*, 520, 13 *παραλείπασιν*, 548, 16 *ἐνεργίας*, alios. Ex Aldina fluxit Basileensis (Basil. 1538), cuius vestigia accuratissime persecutus est Singkeller, cuius opera Galeni de temperamentis libri tres et de inaequali temperie libellus cum versione latina separatim prodierunt (Basil. 1538). Basileensi successit longo annorum intervallo editio Charterii (Paris. 1679), qui nullo codice adhibito pauca in melius, plura in deterius mutavit. Charterianam nostro saeculo exprimendam curavit C. G. Kuehn (Lips. 1821).

Versiones Latinae librorum, qui sunt de temperamentis, manu scriptae exstant in bibliotheca Vaticana (cod. lat. 2375. 2376. 2378. 2381. 2383), Monacensi (cod. lat. 5. 11), Vratislaviensi. Inspexi hic illic codices Vaticanos et Monacenses neque tamen quidquam subsidii ex iis ad textum graecum emendandum nactus sum.

Recensio haec mea plus trecentis quinquaginta locis a Kuehniana editione dissentit; equidem non tantum mihi adrogo, ut omnibus me locis verum pervidisse confidam; laetabor, si periti harum rerum existimatores iudicabunt me in vera scriptoris manu restituenda non frustra laborem studiumque consumsisse.

INDEX NOTARUM.

- L = Laurentianus LXXIV 5.
L¹ = eius manus prima.
L² = eiusdem manus altera.
M = Marcianus 275.
P = Parisinus 2267.
O = Oxoniensis (Bodleianus 709 = Laudinus 58).
V = Marcianus append. class. V 4.
Vat. = Vaticanus 282.
-

- A = editio Aldina.
B = ed. Basileensis.
Ch = ed. Charteriana.
K = ed. Kuehniana.
Corn. = Cornarii emendationes in margine ed. Aldinae
Ienensis adscriptae.
-

- codd. = codices omnes.
s. l. = supra lineam.
-

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΚΡΑΣΕΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Cap. I. Ὅτι μὲν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ I 509
K.
 ὑγροῦ τὰ τῶν ζώων σώματα κέκρται καὶ ὡς οὐκ ἴση πάντων
 ἐστὶν ἐν τῇ κρᾷ μοῖρα, παλαιοῖς ἀνδράσιν ἱκανῶς ἀποδέδεικται
 φιλοσόφων τε καὶ ἱατρῶν τοῖς ἀρίστοις· εἴρηται δὲ καὶ πρὸς
 ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα δι' ἑτέρου γράμματος, ἐν ᾧ
 περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων ἐσκοπούμεθα. νυνὶ δ',
 ὅπερ ἐστὶν ἐφεξῆς ἐκείνῳ, ἀπάσας ἐξευρεῖν τῶν κρᾷσεων τὰς
 διαφοράς, ὁπόσαι τ' εἰσὶ καὶ ὁποῖαι κατ' εἶδη τε καὶ γένη
 διαιρουμένοις, ἐν τῷδε | τῷ γράμματι δίδειμι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ 510
 τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξηγήσεως ποιησάμενος. ἐπειδὴ μὲν γὰρ
 ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ κεκρᾷσθαι
 λέγῃσι τὰ σώματα, τῶν ἄκρως τοιούτων ἀκούειν φασι χρεῖναι,
 τουτέστι τῶν στοιχείων αὐτῶν, ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος
 καὶ γῆς· ἐπειδὴ δὲ ζῶον ἢ φυτὸν ἤτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ
 ξηρὸν ἢ ὑγρὸν εἶναι λέγῃσιν, οὐκέθ' ὥσαύτως. οὐδὲ γὰρ
 δύνασθαι ζῶον οὐδὲν οὔτ' ἄκρως θερμὸν ὑπάρχειν ὡς πῦρ
 οὔτ' ἄκρως ὑγρὸν ὡς ὕδωρ. ὥσαύτως δ' οὐδὲ ψυχρὸν ἢ

Inscriptio: Γαληνοῦ περὶ κρᾷσεων βιβλίον α' L Γαληνοῦ περ
 κρᾷσεων λόγος πρῶτος M || 1 μὲν L μὲν οὖν cett. || καὶ ὑγροῦ x. ξηροῦ V ||
 2 τῶν codd. A μὲν Ch || κέκρται LM || 4 δὲ] δέ που V || 5 ὑπὲρ αὐτῶν
 om. V post γράμματος colloc. M || 7 ἀπάσας ἐξ. τῶν κρ. τὰς δ. LV ἀπ.
 εὑρεῖν τῶν κρ. τ. δ. M τῶν κρ. ἀπ. ἐξ. τὰς δ. O || 9 διαιρουμένοις Vat. A
 διαιρουμεν (compendio macula deleta, ut perspicui non possit) L διαιρού-
 μενος cett. || 11 ὑγροῦ x. ξηροῦ M || 12 τὰ τῶν ζώων σώματα L || τοιούτων
 τούτων M || φημι M φησι P || 13 γῆς x. ὕδατος M || 14 ἤτοι codd. ἢ A ||
 ἢ ξηρὸν om. M. add. P² in marg. || 15 εἶναι λέγῃσιν LMV om. O ||
 16 δύνασθαι LM || ante ζῶον add. εἶναι L || ὑπάρχειν om L || 17 ξηρὸν ἢ
 ψυχρὸν V

ξηρόν ἐσχάτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεονεκτοῦντος ἐν τῇ κρύσει γίνεσθαι τὰς προσηγορίας, ὑγρόν μὲν καλούντων ἡμῶν, ἐν ᾧ πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα, ξηρόν δ', ἐν ᾧ ξηρότης. οὕτω δὲ καὶ θερμόν μὲν, ἐν ᾧ τὸ θερμόν τοῦ ψυχροῦ πλεονεκτεῖ, ψυχρόν δ', ἐν ᾧ τὸ ψυχρόν τοῦ θερμοῦ. αὕτη μὲν ἡ τῶν ὀνομάτων χρῆσις.

Cap. II. "Ὡρα δ' ἂν εἶη λέγειν ἤδη καὶ περὶ τῶν κρύσεων αὐτῶν. ἡ μὲν δὴ πλείστη δόξα τῶν ἐπιφανεστάτων
 511 ἱατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, ὑγρὰν τ' εἶναι καὶ θερμὴν κρᾶσιν, ἑτέραν τῆς ὑγρᾶς τε καὶ ψυχρᾶς, καὶ τρίτην ἐπὶ ταύταις τὴν ξηρὰν τε καὶ ψυχρὰν, ἑτέραν τῆς ξηρᾶς θ' ἅμα καὶ θερμῆς. ἔτι οἱ δ' ἐξ αὐτῶν ὑγρὰν μὲν τινα καὶ ψυχρὰν ἅμα κρᾶσιν ὑπάρχειν φασὶ καὶ θερμὴν ἅμα καὶ ξηρὰν ἑτέραν, οὐ μὴν οὔτε τὴν θερμὴν ἅμα καὶ ὑγρὰν οὔτε τὴν ψυχρὰν ἅμα καὶ ξηρὰν. οὐδὲ γὰρ ἐγχωρεῖν οὐδ' ὑγρότητα πλεονεκτούσης
 512 ὑγρότητι συνδραμεῖν οὔτε ξηρότητα ψυχρότητι. δαπανᾶσθαι μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος τὴν ὑγρότητα καὶ οὕτω θερμόν ἅμα καὶ ξηρόν γίνεσθαι τὸ σῶμα, μένειν δ' ἀπεπτόν τε καὶ ἀκατέργαστον, ἐν οἷς ἂν σώμασιν ἀρρωσῇ τὸ θερμόν, ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι θερμότητος μὲν ἐπικρατούσης ἐπεσθαι ξηρότητα, ψυχρότητος δὲ πλεονεκτούσης ἀκολουθεῖν ὑγρότητα. οὗτοι μὲν δὴ κατὰ τάδε πεπείκασιν σφᾶς αὐτούς, ὥς δύο εἶσιν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κρύσεων. ὅσοι δὲ τέτταρας εἶναι νομίζουσι, διχῶς τούτοις ἀντιλέγουσιν, ἔτι οἱ μὲν εὐθὺς τὸ πρῶτον ἀξίωμα μὴ συγχωροῦντες, ὥς ἐξιμᾶζεσθαι τὴν
 512 ὑγρότητα | πρὸς τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἔτι οἱ δὲ τοῦτο μὲν συγχωροῦντες, ἀμφισβητοῦντες δ' ἑτέρως. οἱ μὲν δὴ πρῶτοι τοῦ θερμοῦ μὲν ἔργον εἶναι φασὶ τὸ

1 πλεονεκτεῖν M || 2 γίνεσθαι M ut semper, ceteri variant ||
 3 πλείων LO² V πλείον M πλείονος O¹ A || 6 μὲν] μὲν οὖν L || ἡ LMV
 Vat. om. O || 7 ἤδη om. L ἤδη καὶ om. V || 9 τε post ὑγρὰν add.
 LMV om. O || 10 τε add. LMV om. O || τρίτον M || 11 ξηρὰν τ. κ. ψ.
 V ψ. τ. κ. ξ. LM ξ. κ. ψ. O || 13 καὶ ante θερμὴν codd. A om. Ch ||
 14 οὐδὲ pro οὔτε (post μὴν) L || θερμὴν ἅμα κ. ὑγρὰν L ὅ. ἄ. κ. θ cett. ||
 15 οὐδὲ L οὐ cett. || ἐγχωρεῖ O || οὐθ' om. L || ὑγρότητι πλεονεκτούση
 θερμότητι σ. οὔτε ξηρότητι ψυχρότητα L || 22 διὲ LMV οὖν O || 23 αἱ
 πᾶσαι δ. τ. κρ. LM πᾶσαι τ. κρ. αἱ δ. O εἰσὶν ἅπασαι δ. τ. κρ. V || τέσσαρας
 M || 24 διττῶς V || 27 συγχωροῦντες LMV συγχωροῦσιν O || ἀμφισβητοῦντες
 LMV ἀμφισβητοῦσιν O

θερμαίνειν ὥσπερ τοῦ ψυχροῦ τὸ ψύχειν, τοῦ ξηροῦ δ' αὖ
 τὸ ξηραίνειν ὥσπερ τοῦ ὑγροῦ τὸ ὑγραίνειν. καὶ διὰ τοῦθ'
 ὅσα μὲν σώματα θερμὰ τὴν φύσιν ἔστιν ἅμα καὶ ξηρὰ
 καθάπερ τὸ πῦρ, ἧ μὲν θερμὰ, θερμαίνειν, ἧ δὲ ξηρὰ, ξηραίνειν.
 5 ὅσα δ' ὑγρὰ καὶ θερμὰ καθάπερ ὕδωρ θερμὸν, ὑγραίνειν
 ταῦτα καὶ θερμαίνειν [πέφυκεν αἰε], ἐν ἐκατέρᾳ κἀνταῦθα
 ποιότητος ἔργον ἐχούσης ἀχώριστον. οὐκ οὖν συγχωροῦσιν,
 εἴ τι θερμὸν [ἔστιν], εὐθύς τοῦτο καὶ ξηραίνειν, ἀλλ' εἰ μὲν
 ὑγρότης προσείη τῇ θερμότητι, θερμαίνειν ἅμα καὶ ὑγραίνειν
 10 ὥσπερ τὰ λουτρά τῶν γλυκέων ὑδάτων. εἰ δ' ὥσπερ θερμὸν
 οὕτω καὶ ξηρὸν εἴη καθάπερ τὸ πῦρ, οὐ θερμαίνειν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ξηραίνειν εὐθύς, οὐκ ἐκ τῆς θερμότητος τοῦτο λαβόν, ἀλλ' ἐκ
 τῆς συνούσης αὐτῷ ξηρότητος. ὑπομνησάσκουσι δ' ἐνταῦθα τῶν
 ἐν ἡλίῳ θερμῷ διατριψάντων ἐπὶ πλέον, εἰθ', ὡς εἰκός, | αὐ- 513
 15 ἀνθέντων ὅλον τε τὸ σῶμα καὶ ξηρὸν καὶ ἀνχηρὸν ἐχόντων
 καὶ διψώντων οὐκ ἀνεκτῶς. ἴασιν γὰρ αὐτοῖς εἶναί φασιν
 ἐτοίμην τε καὶ ῥάστην, οὐκ εἰ πίοιεν μόνον, ἀλλ' εἰ καὶ
 λούσαιντο θερμοῖς ὕδασι γλυκέσιν, ὡς τῆς ὑγρότητος, εἴτε
 μετὰ ψυχρότητος εἴτε μετὰ θερμότητος εἴη, τὸ ἐαντὶς αἰε
 20 δοῶν δυναμένης, ὑγραίνειν τὰ πλησιάζοντα. κατὰ δὲ τὸν
 αὐτὸν λόγον φασὶ καὶ τὴν ξηρότητα ξηραίνειν αἰε. τὸν γοῦν
 βορρᾶν ξηρὸν καὶ ψυχρὸν ἄνεμον ὑπάρχοντα ξηραίνειν ἅπαντα,
 καὶ τοῦτ' εἶναι τὸ πρὸς Ὀμήρου λεγόμενον
 Ὡς δ' οὐτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδὲ ἄλωην
 25 Αἴψα ξηραίνει.

1 post ὥσπερ add. καὶ O om. LMV || καὶ τοῦ ξηροῦ τὸ ξ. MV ||
 2 καὶ τοῦ ὑγροῦ LV ὥσπερ τ. ὕ. M ὥσπερ καὶ τ. ὕ. O || 4 θερμαίνειν L
 (compendio script.) M θερμαίνει OV || ξηραίνειν L (compendio script.)
 M ξηραίνει OV || 6 αἰε post πέφυκεν om. LO; utrumque vocabulum
 delendum videtur. || 7 οὐκ οὖν Ch || συγχωρεῖν AO ||
 8 θερμὸν LMV θερμαῖνον O || ἔστιν om. L || 9 προσείη L || post. ὑγραίνειν
 add. πέφυκεν L || 12 τοῦτο om. L || λαβόν M || 13 αὐτῷ LVA αὐτῶν M
 αὐτὸ O αὐτῇ Ch || δὲ κἀνταῦθα L || 14 ἡλίῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ δ. L ἡλ.
 ξηρῷ κ. θερμῷ MV || ἐπὶ πλείστον M || 15 ὅλον τε om. L τε om. MO¹
 V add. O² in marg. || 16 ἴασιν γὰρ M || φασὶν εἶναι L || 18 καὶ add.
 ante γλυκέσιν O om. LMV || 19 εἴτε καὶ μετὰ θ. MV || εἴη ἔστι L ||
 αἰε LMV om. O || 20 καὶ ante ὑγραίνειν add. L post ὑγραίνειν add. γὰρ
 VO² A om. LM || 22 κορᾶν L || ψυχρὸν κ. ξ. L || ὑπάρχοντα LMV
 τυγχάνοντα O || post ἅπαντα add. καὶ ψύχειν O om. LMV || 23 Ὀμήρου
 II. XXI 346

ξηρόν ἐσχάτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεονεκτοῦντος ἐν τῇ κράσει
γίνεσθαι τὰς προσηγορίας, ὑγρὸν μὲν καλούντων ἡμῶν, ἐν
ὧ πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα, ξηρόν δ', ἐν ᾧ ξηρότης.
οὕτω δὲ καὶ θερμὸν μὲν, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ
πλεονεκτεῖ, ψυχρὸν δ', ἐν ᾧ τὸ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ. αἴτιη 5
μὲν ἡ τῶν ὀνομάτων χρῆσις.

Cap. II. Ὡρα δ' ἂν εἴη λέγειν ἤδη καὶ περὶ τῶν
κράσεων αὐτῶν. ἡ μὲν δὴ πλείστη δόξα τῶν ἐπιφανεσιτάτων
511 ἱατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, ὑγρὰν τ' εἶναι καὶ θερμὴν μὴν κρᾶσιν,
ἐτέραν τῆς ὑγρᾶς τε καὶ ψυχρᾶς, καὶ τρίτην ἐπὶ ταύταις τὴν 10
ξηρὰν τε καὶ ψυχρὰν, ἐτέραν τῆς ξηρᾶς θ' αἷμα καὶ θερμῆς.
ἔτι οἱ δ' ἐξ αὐτῶν ὑγρὰν μὲν τινα καὶ ψυχρὰν αἷμα κρᾶσιν
ὑπάρχειν φασὶ καὶ θερμὴν αἷμα καὶ ξηρὰν ἐτέραν, οὐ μὴν
οὔτε τὴν θερμὴν αἷμα καὶ ὑγρὰν οὔτε τὴν ψυχρὰν αἷμα καὶ
ξηρὰν. οὐδὲ γὰρ ἐγχωρεῖν οὐθ' ὑγρότητα πλεονεκτούσης 15
θερμότητι συνδραμεῖν οὔτε ξηρότητα ψυχρότητι. δαπανᾶσθαι
μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος τὴν ὑγρότητα καὶ οὕτω
θερμὸν αἷμα καὶ ξηρόν γίνεσθαι τὸ σῶμα, μένειν δ' ἀπεπτόν
τε καὶ ἀκατέργαστον, ἐν οἷς ἂν σώμασιν ἀρρωστίῃ τὸ θερμὸν,
ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι θερμότητος μὲν ἐπικρατούσης ἔπεσθαι 20
ξηρότητα, ψυχρότης δὲ πλεονεκτούσης ἀκολουθεῖν ὑγρότητα.
οὗτοι μὲν δὴ κατὰ τὰδε πεπείκασι σφᾶς αὐτοὺς, ὥς δύο εἶσιν
αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κρᾶσεων. ὅσοι δὲ τέτταρας εἶναι
νομίζουσι, διχῶς τούτοις ἀντιλέγουσιν, ἔτι οἱ μὲν εὐθὺς τὸ
πρῶτον ἀξίωμα μὴ συγχωροῦντες, ὥς ἐξικμάζεσθαι τὴν 25
512 ὑγρότητα | πρὸς τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος ἀναγκαῖον εἶναι,
ἔτι οἱ δὲ τοῦτο μὲν συγχωροῦντες, ἀμφισβητοῦντες δ' ἐτέρως.
οἱ μὲν δὴ πρῶτοι τοῦ θερμοῦ μὲν ἔργον εἶναι φασὶ τὸ

1 πλεονεκτεῖν M || 2 γίνεσθαι M ut semper, ceteri variant ||
3 πλείων L O² V πλείον M πλείονος O¹ A || 6 μὲν] μὲν οὖν L || ἡ LMV
Vat. om. O || 7 ἤδη καὶ om. V || 9 τε post ὑγρὰν add.
LMV om. O || 10 τε add. LMV om. O || τρίτον M || 11 ξηρὰν τ. x. ψ.
V ψ. τ. x. ξ. LM ξ. x. ψ. O || 13 καὶ ante θερμὴν codd. A om. Ch ||
14 οὐδὲ pro οὔτε (post μὴν) L || θερμὴν αἷμα x. ὑγρὰν L ὡ. ᾧ. x. θ cett. ||
15 οὐδὲ L οὐ cett. || ἐγχωρεῖ O || οὐθ' om. L || ὑγρότητι πλεονεκτούση
θερμότητι σ. οὔτε ξηρότητι ψυχρότητι L || 22 δὴ LMV οὖν O || 23 αἱ
πᾶσαι δ. τ. κρ. LM πᾶσαι τ. κρ. αἱ δ. O εἶσιν ἅπασαι δ. τ. κρ. V || τέτταρας
M || 24 διττῶς V || 27 συγχωροῦντες LMV συγχωροῦσιν O || ἀμφισβητοῦντες
LMV ἀμφισβητοῦσιν O

τῶν ἑτερογενῶν γίνεσθαι τι λέγειν ἄτοπον. ἐγχωρεῖ γὰρ
 τέως γραμματικὸν νῦν μουσικὸν εἶναι προσεκτισάμενον
 γραμματικῇ τὴν μουσικὴν, οὐκ ἀποβαλόντα τὴν γραμματικὴν.
 μὴν εἰ προσεκτισάτο τι παραμένοντος τοῦ προτέρου, παντί
 ὁ δὴλον, ὥς οὐκ ἡλλοιωθήη κατὰ τὸ μένον· ὥστ' οὐκ ἐκ
 γραμματικοῦ μουσικὸς ἐγένετο· καὶ γὰρ καὶ νῦν ἐτι γραμματικός
 αἶμα· ἀλλ' ἐξ ἀμούσου μουσικός· οὐ γὰρ ἐτ' ἐγχωρεῖ μένειν
 αἶμα αἶμουσον μουσικὸν ἤδη γεγονότα· πασῶν οὖν τῶν
 μεταβολῶν ὑπὸ τῶν ἐναντίων τε καὶ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία
 μεταβαλλόμενων δηλονότι καὶ τὸ ὑγρόν, | εἰ μεταβάλλοι ποτέ, καθ' 516
 αὐτὸν ὑγρόν, αὐτὸ τε ξηρανθήσεται καὶ τὸ ξηραῖνον αὐτὸ
 ξηρὸν λεχθήσεται. μὴ τοίνυν λεγέτωσαν, φασίν, ὥς θερμὴν
 αἶμα καὶ ὑγρὰν κρᾶσιν οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι. θερμὴν μὲν
 γὰρ αἶμα καὶ ψυχρὰν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ὑγρὰν αἶμα καὶ ξηρὰν
 οὐκ ἐγχωρεῖ· συνυπάρχειν γὰρ ἀλλήλαις οὐχ οἷον τε καθ' ἐν
 καὶ ταυτὸν σῶμα τὰς ἐναντίας ποιότητας· αἶμα δ' ὑγρόν τι καὶ
 θερμὸν καὶ ψυχρὸν αἶμα καὶ ξηρὸν εἶναι δυνατόν, ὥς ὁ τε
 λόγος ἀπέδειξε καὶ τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα παραδείγματα.
 τοιοῦτος μὲν ὁ τῶν προτέρων λόγος. ὁ δὲ τῶν δευτέρων
 αὐτὸν ἄτοπον εἶναι φησιν, ὑποκειμένου τοῦ θερμοῦ δραστικωτάτου
 τῶν τεττάρων, ὥς μὴ μόνον εἰς τὸ ψυχρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ
 ὑγρὸν ἐνεργεῖν, εἶναι κρᾶσιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, ὅταν εἰς ταυτὸν
 αἶμα συνέλθῃ πληθος ὑγρότητός τε καὶ θερμότητος εὐθὺς ἐν
 τῇ πρώτῃ γενέσῃ τοῦ ζῆλον. ὁ δὲ γ' ἐκείνων λόγος οὐχ ὥς
 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο καθ' ἐν | καὶ ταυτὸ σῶμα τὸ μὲν 517
 ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλεόν, τὸ δὲ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ δεικνύσιν,
 ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν διαμεῖναι τοιοῦτον ἄχρι παντός· αἰεὶ γὰρ
 ἐξιικμαζόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ χρόνῳ ξηρὸν

1 γενέσθαι M || τι om. L || 2 εἶναι LMV γεγονέναι O || 3 ἀπο-
 βάλλοντα M (ἀποβαλόντα P) || 4 παραμένοντος L μένοντος cett. || 5 μένον]
 M || 7 ἔτ' om. MV || 8 γε post μουσικὸν add. O om. LMV ||
 9 γούν O || 10 πάναντία P || 10 μεταβάλλοι L μεταβάλλει
 11 λεγέτωσαν λεγόντων cett. || 16 ταυτὸν L καὶ ταυτὸν om. MV ||
 17 αἶμα ψυχρὸν om. M || τε om. M || 18 ἀπέδειξε M ||
 19 μὲν LMV μὲν οὖν O || 20 φησιν εἶναι M ||
 21 τεττάρων om. M τεσσ. L || 22 εἰς LV ἐς
 23 εὐθὺς om. V || 24 δὲ γ' ἐκείνων λ. LM
 διαμεῖναι τὸν codd. τοιοῦτο Ch. ||

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν τῆς μήκωνος ὁπὸν καὶ ἄλλα μυρία φάρμακα ξηραίνειν ἅμα καὶ ψύχειν. ὅστ' οὐκ ἀναγκαῖον, οὐτ', εἴ τι ψυχρὸν, εὐθὺς τοῦτο καὶ ὑγρὸν ὑπάρχειν, 514 οὐτ', εἴ τι θερμὸν, εὐθὺς καὶ ξηρὸν. οὐκ οὖν | οὐδὲ τὴν θερμὴν κρᾶσιν ἐξ ἀνάγκης εἶναι καὶ ξηράν, ἀλλὰ δύνασθαι, ποτε τὸ μὲν θερμὸν τοῦ ψυχροῦ πλεονεκτεῖν ἐν τῇ κρᾶσει τοῦ ζώου, τὸ δ' ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὴν μεταβολὴν ἐκ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία γίνεσθαι. τίς γοῦν εἰπὼν, ὅτι τὸ λευκὸν ἡλλοιωθήτε καὶ μετέβαλεν, ἐγένετο γὰρ θερμὸν, οὐκ ἂν εἴη καταγέλαστος; 11 ἐπιζητεῖ γὰρ ὁ λόγος οὐ τὴν κατὰ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ χρῶμα· μεταβάλλει γὰρ τὸ μὲν λευκὸν εἰς τὸ μέλαν, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέλαν εἰς τὸ λευκόν, τὸ δὲ θερμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν, ὥσπερ αὖ καὶ τὸ ψυχρὸν εἰς τὸ θερμὸν· οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὑγρὸν εἰς τὸ ξηρὸν, τὸ δ' αὖ 15 ξηρὸν εἰς τὸ ὑγρὸν. εἰ γὰρ δὴ φάσκοι τις ἡλλοιωθῆναι τὸ σῶμα τῷ τέως ὑγρὸν ὑπάρχον εἶναι τανῦν λευκὸν ἢ τῷ τέως ξηρὸν ὃν τανῦν φαίνεσθαι μέλαν, οὐκ ἂν ὑγιαίνειν δόξειεν. εἰ δέ γε τὸ τέως ὑγρὸν νῦν ξηρὸν φαίη γεγονέναι ἢ τὸ πρότερον 515 ὑπάρχον μέλαν νῦν εἶναι λευκὸν ἢ ἢ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν ἢ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν γεγονέναι, σωφρονεῖν τ' ἂν δόξειεν ὁ τοιοῦτος καὶ λέγειν τὰ εἰκότα. τὸ γὰρ μεταβάλλον, ἢ μεταβάλλει, ταύτη μεταχωρεῖν δεῖ πρὸς τοῦναντίον. ἐγένετο γοῦν ἢ γίνεται μουσικὸς ὅδε, φασμέν, ἐξ οὗ μουσικοῦ δηλονότι καὶ γραμματικὸς ἐξ οὗ γραμματικοῦ καὶ ῥητορικὸς ἐξ οὗ ῥητορικοῦ· τὸ δ' ἐκ ψ μουσικοῦ γραμματικὸν ἢ ἐκ γραμματικοῦ μουσικὸν ἢ ἐξ ἄλλου

1 δὲ om. V || λόγον pro τρόπον V || τῆς M τοῦ LO om. V || 4 οὐτ' om. MV || 4 οὐκ οὖν L οὐκοῦν MV || 5 καὶ om. M || 7 δεῖ] δεῖ L || 9 γοῦν codd. γὰρ οὖν A || 10 τε om. MV || 11 τὸ θερμὸν x. τὸ ψ. L τὸ θ. ἢ τ. ψ. M τὸ θ. ἢ ψ. V τὸ θ. x. ψ O ψ. x. θ. A || 12 post χρῶμα add. μεταβολὴν O μεταβολὴν γενέσθαι V om. LM || μετέβη M || γὰρ] γέ τοι L δέ τοι V || 13 γε MOV om. L || 14 τὸ δὲ θ. LMV καὶ τὸ θ. αὖ O || αὖ LV γε M om. O || 15 αὖ om. MV || 16 φάσκοι LM φάσκει OV || 17 τῷ] τὸ LO¹ τῷ O² τὸ τ. γὰρ MV || εἶναι om. M || τανῦν L νῦν cett. || ἢ τὸ codd. ἢ τῷ A || 18 ὃν om. M || τανῦν O εἴτα νῦν LV νῦν M || μέλαν φαίν. LM || 19 ξηρὸν νῦν ὑγρὸν L || γεγονέναι LM γενέσθαι O || 21 γεγονέναι om. L || φρονεῖν M || τ' LMV om. O || αὖ] αὖ M || 22 τὰ om. LO εἰκότως (om. τὰ) V || 23 δεῖ] δεῖ M || γοῦν] γὰρ V post γοῦν (vel γὰρ) add. τις LV || ἢ γίν. om. V || 24 δεῖ] δὲ δὴ L

τινὸς τῶν ἐτερογενῶν γίγνεσθαι τι λέγειν ἄτοπον. ἐγχωρεῖ γὰρ
 τὸν τέως γραμματικὸν νῦν μουσικὸν εἶναι προσκτησάμενον
 τῇ γραμματικῇ τὴν μουσικὴν, οὐκ ἀποβαλόντα τὴν γραμματικὴν.
 καὶ μὴν εἰ προσεκτίσασθαι τι παραμένοντος τοῦ προτέρου, παντί
 5 πον δῆλον, ὥς οὐκ ἡλλοιώθη κατὰ τὸ μένον' ὥστ' οὐκ ἐκ
 γραμματικοῦ μουσικὸς ἐγένετο· καὶ γὰρ καὶ νῦν ἔτι γραμματικὸς
 ἔστιν· ἀλλ' ἐξ ἁμούσου μουσικὸς· οὐ γὰρ ἔτ' ἐγχωρεῖ μένειν
 αὐτὸν ἄμουσον μουσικὸν ἤδη γεγονότα· πασῶν οὖν τῶν
 μεταβολῶν ὑπὸ τῶν ἐναντίων τε καὶ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία
 10 γιγνομένων δηλονότι καὶ τὸ ὑγρόν, | εἰ μεταβάλλοι ποτέ, καθ' 516
 ὅσον ὑγρόν, αὐτὸ τε ξηρανθήσεται καὶ τὸ ξηραῖνον αὐτὸ
 ξηρὸν λεγθήσεται. μὴ τοίνυν λεγέτωσαν, φασίν, ὥς θερμὴν
 ἄμα καὶ ὑγρὰν κοῤῥαι οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι. θερμὴν μὲν
 γὰρ ἄμα καὶ ψυχρὰν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ὑγρὰν ἄμα καὶ ξηρὰν
 15 οὐκ ἐγχωρεῖ· συνυπάρχειν γὰρ ἀλλήλαις οὐχ οἷόν τε καθ' ἐν
 καὶ ταῦτόν σῶμα τὰς ἐναντίας ποιότητας· ἄμα δ' ὑγρόν τι καὶ
 θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἄμα καὶ ξηρὸν εἶναι δυνατόν, ὥς ὁ τε
 λόγος ἀπέδειξε καὶ τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα παραδείγματα.
 τοιοῦτος μὲν ὁ τῶν προτέρων λόγος. ὁ δὲ τῶν δευτέρων
 20 οὐδὲν ἄτοπον εἶναι φησιν, ὑποκειμένου τοῦ θερμοῦ δραστηκωτάτου
 τῶν τεττάρων, ὥς μὴ μόνον εἰς τὸ ψυχρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ
 ὑγρὸν ἐνεργεῖν, εἶναι κοῤῥαι ὑγρὰν καὶ θερμὴν, ὅταν εἰς ταῦτόν
 ἄμα συνέλθῃ πληθὸς ὑγρότητος τε καὶ θερμότητος εὐθὺς ἐν
 τῇ πρώτῃ γενέσῃ τοῦ ζῴου. ὁ δὲ γ' ἐκείνων λόγος οὐχ ὥς
 25 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο καθ' ἐν | καὶ ταῦτό σῶμα τὸ μὲν 517
 ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλεον, τὸ δὲ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ δείκνυσιν,
 ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν διαμείναι τοιοῦτον ἄχρι παντός· αἰεὶ γὰρ
 ἐξικμαζόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ χρόνῳ ξηρὸν

1 γενέσθαι M || τι om. L || 2 εἶναι LMV γεγενῆσθαι O || 3 ἀπο-
 βάλλοντα M (ἀποβαλόντα P) || 4 παραμένοντος L μένοντος cett. || 5 μένον]
 μέλλον M || 7 ἔτ' om. MV || 8 γε post μουσικὸν add. O om. LMV ||
 οὖν LM γοῦν O || 9 τε om. L || τὰναντία P || 10 μεταβάλλοι L μεταβάλλει
 cett. || 12 λεγέτωσαν L λεγόντων cett. || 16 ταῦτόν L καὶ ταῦτόν om. MV ||
 τι om. L || 17 ἄμα post ψυχρὸν om. M || τε om. M || 18 ἐπέδειξε M ||
 μικρῶ LMV μικρῶ O || 19 μὲν LMV μὲν οὖν O || 20 φησὶν εἶναι M ||
 δραστηκωτέρου OA || 21 τῶν τεττάρων om. M τεσσ. L || 22 εἰς LV ἐς
 MO || ταῦτόν L ταῦτό cett. || 23 εὐθὺς om. V || 24 δέ γ' ἐκείνων λ. LM
 δ' ἐκ. λ. V δέ γε λ. ἐκ. O || 27 διαμείνη O || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch. ||
 28 ὑπὸ] παρὰ V

ἀποδείξει τὸ σῶμα καὶ οὕτως οὐκ ἂν ἔτι θερμὸν καὶ ὑγρὸν, ἀλλὰ θερμὸν εἴη καὶ ξηρὸν· αὐτὸ δ' αὖ πάλιν τοῦτο τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρὸν ἐπὶ προήκοντι τῷ χρόνῳ ψυχρὸν ἔσται καὶ ξηρὸν. ἐπειδὴν γὰρ ἐκβοσκήσεται τὴν ἱκμάδα πᾶσαν αὐτοῦ τὸ θερμὸν, ἄρχεσθαι τοῦντεῦθεν ἤδη φασὶ καὶ αὐτὸ μαραίνεισθαι, ⁵¹⁸ μὴκέτ' εὐποροῦν τροφῆς, ὅθεν ἐξήπτετο. θαυμαστὸν οὖν οὐδὲν εἶναι νομίζουσι καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθύς ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει τοῦ ζῶον συνδραμεῖν εἰς ταῦτόν ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλέον ἢ τὸ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ. δυνατὸν δὲ καὶ τῷ χρόνῳ προϊόντι γενέσθαι τὴν τέως ὑγρὰν καὶ θερμὴν κρᾶσιν αὐθις ξηρὰν καὶ ^u θερμὴν, ὥσπερ αὖ πάλιν τὴν ξηρὰν καὶ θερμὴν ἀποσβεσνύμενου τοῦ θερμοῦ ψυχρὰν καὶ ξηρὰν ἀποτελεσθῆναι. ὅτι μὲν ⁵¹⁸ οὖν ἐγγωρεῖ θερμὴν ἅμα καὶ ὑγρὰν εἶναί τινα καὶ ψυχρὰν | καὶ ξηρὰν ἑτέραν τῆσδε κρᾶσιν, ἐκ τούτων ἐπιδεικνύουσιν. ὅτι δὲ πλείους τῶν τεττάρων διαφορὰς κρᾶσεων ἀδύνατον ὑπ- ^u ἀρχειν, ἐκ τῶνδε πειρῶνται διδάσκειν. ὑποκειμένων γάρ, φασί, τεττάρων ποιότητων εἰς ἀλλήλας τὸ δοῦν τε καὶ πάσχειν ἐχουσῶν, θερμότητός τε καὶ ψυχρότητος καὶ ξηρότητος καὶ ὑγρότητος, ἀντιθέσεις γίνεσθαι δύο, τὴν μὲν ἑτέραν, ἐν ἣ τὸ θερμὸν ἀντίκειται τῷ ψυχρῷ, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ἣ τὸ ξηρὸν τῷ ^u ὑγρῷ, καὶ διὰ τοῦτο τέτταρας ἀποτελεῖσθαι τὰς πάσας συζυγίας. ἔξ μὲν γὰρ γίνεσθαι τῶν τεττάρων ἀλλήλαις ἐπιπλεκομένων τὰς συζεύξεις, ἀλλὰ τὰς δύο τούτων ἀδυνάτους ὑπάρχειν. οὕτε γὰρ ὑγρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν οὕτε θερμὸν ἅμα καὶ ψυχρὸν δύναται γενέσθαι σῶμα.λείπεται δὴ τέτταρας εἶναι συζυγίας ^u κρᾶσεων, ὑγρὰς μὲν δύο, ξηρὰς δὲ δύο θερμότητι καὶ ψυχρότητι διηρημένας. ἃ μὲν οὖν οἱ χαριέστατοι τῶν πρὸ ἡμῶν λατρῶν τε καὶ

1 ἀποδείκνυσιν V || 2 δ' αὖ LPVO δ' οὖν A δὲ M || 3 τὸ ξηρὸν LMV τὸ om. O || ψυχρὸν ἔσται x. ξ. L ξ. ἔ. x. ψ. cett. || 5 ἀρχεσθαι LM ἀρχεται OV || τοῦτ' εὐθύς pro τοῦντεῦθεν M || φασὶ om. M || 7 ante εὐθύς add. μὲν O εὐθύς om. MV || 8 ταῦτόν L ταῦτό O ταῦτα V αὐτὸ M || 9 δὲ γὰρ M || 10 γενέσθαι M γίνεσθαι cett. || ὑ. x. θ. LMV θ. x. ὑ. O || ξ. x. θ. LMV θ. x. ξ. O || 11 αὖ LV οὖν M γε καὶ αὐθις O || 12 ἀποτελεῖσθαι V || 13 post ἐγγωρεῖ add. καὶ O om. LMV || 14 ἐπιδεικνύουσιν LM ἀποδ. OV || 15 οὐ πλείους M || τεσσ. LMV || 16 ὑποκειμένων cf. Orib. XXI 2, 5 || 17 τε Orib. om. LMV ante τὸ δρ. colloc. O || 21 τέσσ. LM || 22 τεσσ. LM || 23 τὰς μὲν δύο L || ἀδύνατον LV || 24 θερμὸν ἔ. x. ψ. Orib. θ. x. ψ. MV ψ. ἔ. x. θ. O οὐθ' ἅμα ψ. x. θ. L || 25 δύνασθαι M || λείπεσθαι M || δὴ LMV γοῦν O οὖν Orib. || τέσσ. L

φιλοσόφων εἰρήκασι, ταῦτ' ἐστίν. ἃ δ' ἐγὼ παραλιπεῖν αὐτοὺς νομίζω, λέγειν ἤδη καιρός.

Cap. III. Ἐν μὲν δὴ καὶ πρώτον, ὅτι τὴν εὐκρατον, 519
ὥσπερ οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων ἀρετῇ θ' ἅμα καὶ δυνάμει
5 προὔχουσιν, ἐπελάθοντό τε καὶ τελείως παρέλιπον, ὥσπερ
οὐδ' ὅλως οὔσαν, καίτοι μηδὲ φθέγγασθαι τι χωρὶς ἐκείνης
ὑπὲρ τῶν ἄλλων δυνάμενοι. τὸ γοῦν ἐν τῇ θερμῇ κρύσει
πλεονεκτεῖν τὸ θερμὸν ἐν τε τῇ ψυχρᾷ τὸ ψυχρὸν οὐδ'
ἐπινοῆσαι δυνατόν ἄνευ τοῦ προτέραν ὑποθέσθαι τὴν εὐκρατον.
10 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὴν ὑγιεινὴν δίαπαν εἰς ἄλλο τι βλέποντες
ἐξενόσκουσιν ἢ εἰς τὴν εὐκρατον ἐκείνην φύσιν, τὸ μὲν θερ-
μότερον τοῦ δέοντος σῶμα κελεύοντες ἐμψύχειν, τὸ δ' αὖ
ψυχρότερον θερμαίνειν, ὡσαύτως τὸ μὲν ὑγρότερον ξηραίνειν,
τὸ δὲ ξηρότερον ὑγραίνειν, ἀντιεσάγοντες αἰεὶ δηλονότι τῷ
15 πλεονάζοντι τὸ λείπον, ὡς εὐκρατόν τινα καὶ μέσην ἐργάσασθαι
κατάστασιν. ἦν οὖν αἰεὶ μεταδιώκονσι καὶ πρὸς ἣν ἀποβλέποντες
ἐπανορθοῦνται τὰς δυσκράτους, ἐγὼ μὲν ἡξίουν ἀπασῶν
πρώτην λέγεσθαι πρὸς αὐτῶν. οἱ δ' ἄρα τοσοῦτον ἀποδέουσι
τοῦ μεμνησθαι πρώτης, ὥσθ' | ὅλως παραλείπουσιν αὐτήν. 520
20 ἄλλ' οὐ παραλέλειπται, φασὶ τινες ἐξ αὐτῶν, ἐν γὰρ τῇ θερμῇ
καὶ ὑγρᾷ περιέχεται. καὶ πῶς οὐχὶ πέντε λέγετε τὰς πάσας
εἶναι κρύσεις, ἀλλὰ τέτταρας, εἴπερ τῆς ἀρίστης μέμνησθε;
δυοῖν γὰρ θάτερον, ἢ τῶν δυσκράτων ἀνάγκη παραλελεῖσθαι
μίαν ἢ τὴν εὐκρατον. ἐγὼ μὲν δὴ σαφῶς οἶδα τὴν εὐκρατον
25 αὐτοὺς παραλιπόντας ἐξ ὧν ἀξιοῦσιν. ἐπειδὴν γὰρ θερμὴν
καὶ ξηρὰν ἢ ψυχρὰν καὶ ὑγρὰν ἢ τιν' ἄλλην λέγωσι κρύσιν,
οὐ τῶν ἁκρῶν ἡμᾶς ἀκούειν χρῆναι ποιότητων, ἀλλὰ κατὰ τὴν
πλεονεκτοῦσαν αἰεὶ γίγνεσθαι τὴν προσηγορίαν. εἰ δ' οὐ βούλονται

3 εὐκρατον L εὐκρατον φύσιν cett. || 4 οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων LMV οὐκ O || 5 προέχουσιν L προὔχουσιν cett. || τελείως MV || 6 οὐδ' LMV μηδ' O || 8 ἐν τε L ἢ ἐν cett. || 9 δυνατόν ἐστιν L || προτέραν LMV πρότερον O || ὑποθέσθαι LMV ἐπιθέσθαι O || 11 εἰς post ἢ add. L² s. l. om. cett. || post μὲν add. γὰρ MV || 13 post ὡσαύτως add. δὲ MOV || 17 ἐπανορθοῦσι V || 18 πρώτην LMOV πρώτον A || 19 πρώτης LMV ταύτης O || ὅλην LOV || αὐτήν om. O || 20 φασὶ τινες ἐξ αὐτῶν LV φασὶν ἔνιοι τινες ἐξ αὐτῶν M φ. ἐξ αὐ. ἔνιοι O || 21 τὰς πάσας λέγετε M || 22 τέσσαρας L || 25 γὰρ om. LMV || 26 ἢ (ante ψυχρὰν) M καὶ cett. || 27 ἁκρῶς L || ἡμᾶς ἀκ. LMV ἀκ. ἢ. O || ad χρῆναι vocab. in marg. add. ἀξιοῦσιν O² || 28 τὴν προσηγορίαν OV τὰς προσηγορίας M τὴν om. LA

τὴν εὐκρατον παραλελείφθαι, τῶν ἄλλων τινὰ δειχθήσονται
 παραλιπόντες. ἔστω γὰρ εὐκρατον εἶναι τὴν ὑγρὰν καὶ θερ-
 μὴν, ὥσπερ αὐτοὶ βούλονται. παραλελοίπασιν ἄρα τὴν ἀντικει-
 μένην τῇ ψυχρῇ καὶ ξηρῇ δυσκρασίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ὑγρὸν πλεονεκτεῖ
 καὶ τὸ θερμόν. ἀλλ' αὕτη, φασίν, ἐστὶν ἥδε. καὶ πῶς ἐνδέχεται
 521 καὶ πλεονεκτεῖν ἅμα καὶ μὴ πλεονεκτεῖν τὸ θερμόν | καὶ
 κρατεῖσθαι καὶ μὴ κρατεῖσθαι τὸ ψυχρόν; εἰ μὲν γὰρ εὐκρατός
 ἐστιν, οὐδὲν οὐδενὸς ἀμέτρως ἐπικρατεῖ, εἰ δὲ δύσκρατος, ἀνάγκη
 πλεονεκτεῖν τι τῶν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο,
 φασίν, ἰδιὸν ἐστὶ τῆς εὐκράτου τὸ κρατεῖν ἐν αὐτῇ τὸ μὲν 10
 θερμόν τοῦ ψυχροῦ, τὸ δ' ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ. κρατήσαντος γὰρ
 δὴ τοῦ ψυχροῦ μετρίως μὲν, οὐκ ἀγαθὴν εἶναι τὴν κρᾶσιν,
 ἔτι δὲ μᾶλλον, νόσον ἤδη γίνεσθαι, καθάπερ, εἰ καὶ σφοδρῶς
 κρατήσῃ, θάνατον. οὕτω δὲ κἀπὶ τοῦ ξηροῦ συμπίπτειν ἐν
 ἀρχῇ μὲν δυσκρασίαν, ἐπὶ πλέον δὲ νόσον, ἐπὶ πλεῖστον δὲ 15
 κρατήσαντος θάνατον, ὥσπερ οὐχὶ κἀπὶ τῆς ὑγρᾶς καὶ θερ-
 μῆς ταῦτα συμπίπτοντα. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν, ἐπειδὴν
 μὲν ἐπ' ὀλίγον ἢ τὸ θερμόν τοῦ ψυχροῦ τύχῃ πλεονεκτήσαν
 ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ, δυσκρασίαν οὕτω γιγνομένην, ἐπειδὴν
 δ' ἐπὶ πλέον, νόσον, ἐπειδὴν δ' ἐπὶ πλεῖστον, θάνατον; ὁ γὰρ 20
 αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν λόγος. ἢ μὴδὲ τὰς ἀμέτρως ὑγρὰς καὶ
 θερμὰς καταστάσεις αἰτιώμεθα μὴδ' ὅσα μεθ' ὑγρότητος ἀμέτρον
 522 νοσήματα συνίσταται θερμά, | μὴδὲ ταῦθ' ὁμολογῶμεν εἶναι
 νοσήματα. πρὸς δὴ τοὺς τοιούτους λόγους ἀπομαχόμενοί τινες τῶν
 ἀπ' Ἀθηναίου τοῦ Ἀπταλέως ὁμόσε χωροῦσιν οὔτε κατάστασιν 25
 ὑγρὰν καὶ θερμὴν μέμψεσθαι λέγοντες οὐθ' εὐρεθῆναί τι νόσημα
 φάσκοντες ὑγρὸν καὶ θερμόν, ἀλλὰ πάντως ἢ θερμόν καὶ ξηρόν
 ὑπάρχειν ὡς τὸν πυρετόν, ἢ ψυχρόν καὶ ὑγρὸν ὡς τὸν ὕδρον,

1 post εὐκρατον inserit γίνεσθαι μᾶλλον δὲ M || τινὰ τῶν ἄλλων L ||
 3 post ἄρα add. φανερώς MV σαφῶς O om. L || 4 δύσκρατον pro δυσ-
 κρασίᾳ MV || 5 αὕτη] αὕτη L || 6 καὶ ante πλεονεκτεῖν om. MV || τὸ
 θερμόν post ἅμα colloc. O || 8 οὐδὲν om. M || 11 γὰρ δὴ codd. γὰρ A ||
 13 ἐστὶ δὲ M || 14 κρατήσῃ MV || δὲ] δὲ δὴ M δὲ δέ V || συμπίπτει LM ||
 16 ὥσπερ εἰ οὐκ ἐπὶ M ὥσπερ εἰ οὐχὶ V || 17 συνέπιπτον V || οὐκ ἂν codd.
 ἂν οὐχ. A || post ὁμολογήσειεν add. ὡς O om. LMV || 18 ἢ τὸ ψυχρόν
 τοῦ θερμοῦ L¹ ἢ τ. θερμόν τοῦ ψυχροῦ L² || τύχοι O || πλεονεκτήσαν τύχῃ
 L || 19 τὸ ξηρόν τοῦ ὑγροῦ O || ἐπὶ πλεῖστον δὲ pro ἐπ. δ' ἐπὶ πλ. M ||
 22 μὴδ'] μὴθ' L || 23 συνίσταται νοσήματα M συνίστασθαι O¹ corr. O² ||
 27 δύνασθαι add ante φάσκοντες L || ἢ post πάντως om. M

ἢ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ὡς τὴν μελαγχολίαν. ἐπιμέμνηται
 δ' ἐνταῦθα καὶ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, ὑγρὸν μὲν καὶ ψυχρὸν
 εἶναι τὸν χειμῶνα φάσκοντες, ξηρὸν δὲ καὶ θερμὸν τὸ θέρος
 καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν τὸ φθινόπωρον, εὐκρατον δ' ἄμα καὶ
 5 θερμὴν καὶ ὑγρὰν ὥραν εἶναι φασὶ τὸ ἔαρ. οὕτω δὲ καὶ τῶν
 ἡλικιῶν τὴν παιδικὴν εὐκρατον θ' ἄμα καὶ θερμὴν καὶ ὑγρὰν
 εἶναι φασιν. δηλοῦσθαι δὲ τὴν εὐκρασίαν αὐτῆς νομίζουσι
 καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς φύσεως ἐρρωμένων τηνικαῦτα μάλιστα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ τὸν θάνατόν φασιν εἰς ξηρότητα καὶ ψῦξιν
 10 ἄγειν τὰ τῶν ζώων σώματα. καλεῖσθαι γοῦν ἀλίβαντας τοὺς
 νεκροὺς ὡς ἂν οὐκέτι λιβάδα καὶ ὑγρότητα κεκτημένους
 οὐδεμίαν, ἐξατμισθέντας θ' ἄμα διὰ | τὴν ἀποχώρησιν τοῦ 523
 θερμοῦ καὶ παγέντας ὑπὸ τῆς ψύξεως. ἀλλ' εἴτερ ὁ θάνατος,
 φασί, τοιοῦτος, ἀναγκαῖον ἦδη τὴν ζωὴν, ὡς ἂν ἐναντίαν
 15 οὖσαν αὐτῷ, θερμὴν τ' εἶναι καὶ ὑγρὰν καὶ μὴν εἴτερ ἡ
 ζωὴ, φασί, θερμόν τι χρῆμα καὶ ὑγρόν, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν
 ὁμοιοτάτην αὐτῇ κοῤῥῶσιν ἀρίστην ὑπάρχειν· εἰ δὲ τοῦτο, παντί που
 δῆλον, ὡς εὐκρατοτάτην, ὥστ' εἰς ταῦτο συμβαίνειν ὑγρὰν καὶ
 θερμὴν φύσιν εὐκράτω καὶ μηδὲν ἄλλ' εἶναι τὴν εὐκρασίαν ἢ
 20 τῆς ὑγρότητός τε καὶ θερμότητος ἐπικρατούσης. οἱ μὲν δὴ
 τῶν ἀμφὶ τὸν Ἀθήναιον λόγοι τοιοῖδε. δοκεῖ δὲ πως ἡ αὐτὴ
 δόξα καὶ Ἀριστοτέλους εἶναι τοῦ φιλοσόφου καὶ Θεοφράστου
 γε μετ' αὐτὸν καὶ τῶν Στωϊκῶν, ὥστε καὶ τῷ πλήθει τῶν
 μαρτύρων ἡμᾶς δυσωποῦσιν. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν Ἀριστοτέλους,
 25 ὅπως ἐγίνωσκεν ὑπὲρ θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως, ἴσως
 ἂν, εἰ δεηθείην, ἐπὶ προήκοντι τῷ λόγῳ δεῖξαιμι· δοκοῦσι γάρ
 μοι παρακούειν αὐτοῦ.

Cap. IV. Τὸ δὲ γε νῦν ἔχον πειράσσομαι πρῶτον | ἐν- 524
 δεῖξασθαι τοῖς λέγουσι ταῦτα, πῇ ποτε σοφίζονται σφᾶς αὐτοῦς,

2 ἐνταῦθεν O || ψυχρὸν μὲν καὶ ὑγρόν M || 5 θερμόν M || εἶναι φασὶ
 LMV καλοῦσι O || 6 τε ἄμα LMV τε O (om. ἄμα) || ὑγρὰν καὶ θερμὴν
 L || 8 ἐρρωμένην M || 10 τῶν ζώων τὰ σώματα V || 11 οὐκέτι LMV
 μηκέτι O || 12 τε ἄμα LV ἄμα MO || 14 ἔστι τοιοῦτος V || 15 οὖσαν LM
 ὑπάρχουσαν OV || 16 φασί om. M add. P || post ὑγρόν add. ἐστὶν OV
 om. LM || 17 δῆλον παντί που M || 18 εὐκρατοτάτην L¹ εὐκρατοτάτη L² ||
 ταῦτόν P || 19 φύσιν] φασὶν M || 20 τῆς ante ὑγρότητος om. LO || κρ-
 ατούσης O || δὴ περὶ τῶν L || 25 θ. τε καὶ ὅ. M || 26 δεηθείην codd. δεη-
 θεῖη Ch. || προσήκοντι M προήκ. P || 28 ἔχον LV εἶναι MO || πρῶτον
 om. V

εἴτ' ἐφεξῆς ἀποδείξαι τὸν ἅπαντα λόγον εἰς ἓν ἀθροίσας κεφάλαιον. ὅτι μὲν δὴ τὸ ἔαρ οἶονται θερμὸν εἶναι καὶ ὑγρὸν ἄμα καὶ εὐκρατον, ἐνταῦθα σοφίζονται προφανῶς. οὐτε γὰρ ὑγρὸν ὡς ὁ χειμῶν οὐτε θερμὸν ὡς τὸ θέρος, ὥστ' οὐδέτερον ἀμέτρως. ἀμετρίας δ' ἦν ἕκαστον τῶν τοιούτων ὀνομάτων καὶ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους δηλωτικόν. ἐσφάλησαν δὲ διχῶς, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ βούλεσθαι πάντως ἐν ταῖς ὥραις εὑρεῖν τὴν τετάρτην συζυγίαν τῶν κράσεων, ἔπειτα δ' ἐκ τοῦ θερμότερον ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ὑγρότερον ἢ κατὰ τὸ θέρος ὑπολαμβάνειν ὑπάρχειν τὸ ἔαρ. ἀλλ' οὐτ' ἀναγκαῖον ἐν ταῖς ὥραις ὑποτιθεσθαι τὴν τετάρτην συζυγίαν τῶν κράσεων, εἰ μὴ καὶ φαίνοιτο, καὶ τὸ παραβάλλειν αὐτὸ ταῖς ἐκατέρωθεν ὥραις οὐδὲν μᾶλλον ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἢ ξηρὸν ἀποδείξει καὶ ψυχρόν. εἰ μὲν γὰρ ἀμετρίας ἐστὶν ὀνόματα τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρὸν, οὐκ ἀληθεύεται κατ' αὐτούς· σύμμετρον γὰρ ἐν ἅπασιν τὸ
525 ἔαρ. εἰ δ' ὅτι θεροὺς μὲν ἐστὶν ὑγρότερον, χειμῶνος δὲ θερμότερον, ὑγρὸν ἐστὶ καὶ θερμὸν, οὐδὲν ἦπτον αὐτὸ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν νομίζεσθαι προσήκει, διότι θεροὺς μὲν ἐστὶ ψυχρότερον, χειμῶνος δὲ ξηρότερον. ἢ τίς ἀποκλήρωσις, ἐν μὲν τῶν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, ἐν δ' ἀπὸ τοῦ θεροὺς λαμβάνειν; ἐν ἐκατέροις γὰρ ἀμφοτέρων διαφέρων οὐκ ἐξ ἡμίσεος ὀφείλει τὴν παραβολὴν ἀλλ' ὀλόκληρον ἴσχειν. καὶ μὴν εἵπερ οὕτω γίγνοιτο, τάναντία φήσομεν ὑπάρχειν αὐτό. θερμὸν μὲν γὰρ ἔσται καὶ ξηρὸν, εἰ τῷ χειμῶνι, ψυχρὸν δ' αὖ καὶ ὑγρὸν, εἰ τῷ θερῷ παραβάλλοιτο. κατ' οὐδετέραν οὖν τῶν παραβολῶν ὀλοκλήρως γιγνομένην ὑγρὸν ἔσται καὶ θερμὸν. εἰ δ' ἔξεστιν ἐκείνοις ἐξ ἐκατέρας αὐτῶν ἡμισυ λαβοῦσιν ὑγρὸν ἀποφαίνειν αὐτὸ καὶ θερμὸν, ἐξέσται δήπου καὶ ἡμῶν

1 ἀποδείξαι V ἀποδείξαμι L ἐπιδείξαι MO || 3 ἄμα] ἄλλως M εἶναι V || ἐνταῦθα LMV ἐντεῦθεν O || 4 ὁ γ. codd. ὁ om. Ch || 6 ἐσφάλησαν δὲ δ. LM διγ. δὲ ἐσφ. OV || 8 δὲ καὶ ἐκ L || καὶ add. ante θερμότερον O om. LMV || 9 ὑγρότατον M || ὑπολαμβάνειν L om. cett. || 10 τὸ ἔαρ LMV αὐτό O || 11 τῶν κράσεων om. V || 13 ξηρὸν ἀπ. x. ψυχρὸν L ψ. ἀπ. x. ξ. cett. || 14 ὄνομα M || τὸ θερμὸν x. τὸ ὑγρὸν L τὸ θ. x. ὅ. MV τὸ ὅ. x. τὸ θ. O || 15 καὶ αὐτοῦς L || 20 ἀπὸ] τῶν ἀπὸ L ἀπὸ om. M || 21 ἐκατέροις L ἐκατέραις cett. || 22 ἡμίσεος LMOV ἡμίσεως PA || μεταβολὴν MA παραβολὴν P ut codd. cett. || 23 οὕτω LV οὕτως A || αὐτό L αὐτῷ cett. || 25 παραβάλλοις M || 26 οὖν] δὲ M || ὑγρὸν ἔσται x. θ. LMV ὅ. x. θ. ἔσται O || 27 ἔξεστιν] ἐξέσται LM

ἐπὶ θάτερον ἤμισυ μετελθοῦσι ξηρὸν καὶ ψυχρὸν ἀποφῆναι,
ξηρὸν μὲν ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα, ψυχρὸν δ' ὡς πρὸς τὸ
θέρος. ἅπαντ' οὖν οὕτως ἔσται τὸ ἔαρ, ὑγρὸν καὶ ξηρὸν καὶ
ψυχρὸν καὶ θερμόν. ἀλλ' οὐδὲ | κατ' αὐτοὺς ἐκεῖνους οἷόν 526
5 τ' ἐστὶν ἐν ἐνὶ καὶ ταυτῷ πράγματι τὰς τέτταρας ἐπικρατῆσαι
ποιότητας. οὐκ οὖν οὔτε θέρει παραβάλλειν οὔτε χειμῶνι τὸ
ἔαρ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σκοπεῖσθαι δίκαιον. οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ τὸν χειμῶνα διὰ τοῦτο λέγομεν ὑγρὸν εἶναι καὶ ψυχρὸν,
ὅτι τῶν ἄλλων ὥρων ἐστὶν ὑγρότατός τε καὶ ψυχρότατος,
10 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄλλως αὐτῷ συμβέβηκεν· ὅτι δὲ πλεονεκτεῖ
κατ' αὐτὸν ἢ μὲν ὑγρότης τῆς ξηρότητος, ἢ δὲ ψυχρότης τῆς
θερμότητος, διὰ τοῦθ' ὑγρὸς καὶ ψυχρὸς εἶναι λέγεται. κατὰ
ταῦτά δὲ καὶ τὸ θέρος, ὅτι κἂν τούτῳ τὸ μὲν ὑγρὸν ἀπολείπεται
τοῦ ξηροῦ, τὸ δὲ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ, διὰ τοῦτο θερμόν
15 εἶναι λέγεται καὶ ξηρόν. καὶ γὰρ καὶ δίκαιον ἐκ τῆς οἰκείας
φύσεως ἐκάστην τῶν ὥρων ἐξεταζομένην, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἄλλην
τινὰ παραβαλλομένην ἢ θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν
ὀνομάζεσθαι. καὶ δὴ καὶ σκοποῦμένῳ σοι κατὰ τὰδε φανέεται
τὸ ἔαρ ἀκριβῶς μέσον ἀπασῶν τῶν ὑπερβολῶν. οὔτε γὰρ ὡς
20 ἐν χειμῶνι πλεονεκτεῖ τὸ ψυχρὸν | ἐν αὐτῷ τοῦ θερμοῦ οὐθ' 527
ὡς ἐν θέρει πλεονεκτεῖται. κατὰ ταῦτά δὲ καὶ ξηρότητός τε
καὶ ὑγρότητος ἰσομοιρία τίς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μήθ' ὡς ἐν θέρει
κρατοῦντος τοῦ ξηροῦ μήθ' ὡς ἐν χειμῶνι τοῦ ὑγροῦ καὶ
διὰ τοῦτ' ὁρθῶς εἰρηται πρὸς Ἱπποκράτους· ἥρ' δὲ ὑγεινότατον
25 καὶ ἥκιστα θανατωδές. ἀλλὰ καὶ τὸ φθινόπωρον ἦττον μὲν

2 ψυχρὸν μὲν ὡς πρὸς τὸ θέρος, ξηρὸν δὲ ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα M ||
3 ὑγρὸν κ. ξ. κ. θ. κ. ψ. L V ὕ. κ. ξ. θ. κ. ψ. M ὕ. ξ. θ. ψ. O omissa
καὶ vocula; usitatum verborum ordinem ψυχρὸν κ. θ. restitui || 5 τέσσ.
L || 6 οὐκοῦν LM || παραβάλλειν LMV παραβαλεῖν O || 7 ἑαυτὸ L αὐτὸ O αὐτὸ
M || verba οὐδὲ γὰρ usque ad ὡς ἐν χειμῶνι τοῦ ὑγροῦ excerpts. Orib. IX
2, 1—4. || 9 ἐστὶν om. V || ὑγρότατός τε κ. ψ. ἐστὶν M ὕ. τε κ. ψ. V ὕ.
ἐστὶ κ. ψ. L τε om. O || 10 ἄλλως LM καὶ ἄλλως OV || 11 κατ' αὐτόν
ἐν αὐτῷ L || 12 ὕ. κ. ψ. εἶναι LMV ψ. εἶναι κ. ὕ. O || 13 ταῦτά Orib.
ταῦτα LMV ταυτὸ O || 15 καὶ γὰρ καὶ L Orib. κ. γ. cett. || οικείας] ἰδίας
V Orib. || 16 ἀλλὰ μὴ LMV οὐ O || 17 ἢ ante θερμὴν om. L || 19 ἀκρι-
βῶς om. M || μέσον codd. μέσων Ch || 21 πλεονεκτεῖται πλεονεκτεῖ τὸ
ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ MV || ταῦτά V ταῦτα LMO || καὶ ante ξηρότητος om. V ||
ὑγρότητος καὶ ξηρότητος L || 23 καὶ LMV om. O || 24 Hipp. aphor. III
9 (t. IV 488 L.) || ἔαρ M

ἢ τὸ θέρος θερμόν, ἦττον δ' ἢ ὁ χειμὼν ψυχρόν. ὥστε ταύτῃ μὲν οὔτε θερμόν ἀπλῶς οὔτε ψυχρόν, ἀμφοτέρω γάρ ἐστι, καὶ οὐδέτερον ἄκρως. ἕτερον δέ τι προσέσταιν αὐτῷ κακόν, ὅπερ ἐπεσημύνατο καὶ Ἰπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς εἰπὼν· ὁκόταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης ὅτε μὲν θάλλπος, ὅτε δὲ ψυχρός ποιέη, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα προσδέχεσθαι χρή.¹ καὶ τοῦτο γ' ἐστὶ τὸ μάλιστα νοσῶδες ἐργαζόμενον τὸ φθινόπωρον, ἢ ἀνωμαλία τῆς κρᾶσεως. οὐκ ὁρθῶς οὖν εἴρηται ψυχρόν καὶ ξηρόν, οὐ γάρ ἐστι ψυχρόν αὐτὸ καθ' αὐτὸ θεωρούμενον, ὥσπερ ὁ χειμὼν, ἀλλὰ τῷ θέρει¹⁰

528 παραβαλ | λόμενον ἐκείνου ψυχρότερον. οὐ μὴν οὐδ' ὁμαλῶς εὐκρατον, ὡς τὸ ἔαρ, ἀλλ' ἐν τούτῳ δὴ καὶ μάλιστα διενήνοχεν ἐκείνης τῆς ὥρας, ὅτι τὴν εὐκρασίαν τε καὶ τὴν ὁμαλότητα διὰ παντὸς ἴσην οὐ κέκτηται. πολὺ γὰρ θερμότερόν ἐστι κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἢ κατὰ τὴν ἑω τε καὶ τὴν¹⁵ ἑσπέραν. ὑγρότης δὲ καὶ ξηρότης οὐκ ἀκριβῶς μὲν ἐστι μέσον, ὡς τὸ ἔαρ, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ξηρότερον ὀρέπει. λείπεται δὲ κἂν τούτῳ τοῦ θέρους, οὐ μὴν τοσοῦτόν γ' ὅσον θερμότητι. δῆλον οὖν, ὡς οὐδὲ τὸ φθινόπωρον ἀπλῶς οὕτω ῥητέον, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσι, ψυχρόν τ' εἶναι καὶ ξηρόν.²⁰ ἄκρως μὲν γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν, ἐπικρατεῖ δ' ἐν αὐτῷ τὸ ξηρόν τοῦ ὑγροῦ καὶ δικαίως ἂν λεχθείη ταύτῃ μὲν ξηρόν, ἐν δὲ τῇ κατὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα διαφορᾷ μικτόν ἐξ ἀμφοῖν καὶ ἀνώμαλον. ὥστ' εἴπερ τὰς τέταρας συζυγίας τῶν κρᾶσεων εἰς τὰς τέταρας ὥρας διανεῖμαι σπουδάζουσιν, ἴστωσαν οὐ μόνον²⁵ ἦρι κακῶς προσάπαντες ὑγρότητα καὶ θερμότητα κρᾶσεως,

1 ὁ om. MV || 3 ἕτερον] cf. Orib. IX 2, 5 || τι om. L || 4 Hipp. aphor. III 4 (t. IV 486 L.) Gal. XVII 2, 568 || 5 ἀφορισμῶν M || εἰπὼν codd. λέγων A || 6 ποιέη OV ποιέει L ποιέει M γίγνεται B || 7 χρή] δεῖ L || γ' M γε LV om. O || 9 τὸ ψυχρόν M || 10 ἐαυτὸ V || 12 ἐν τούτῳ δὴ καὶ μάλιστα LMV ὅτι μάλιστα τούτῳ O || 13 τὴν ante ὁμαλότητα om. P || 14 πολὺ] cf. Orib. IX 2, 5 || 15 τὸ add. ante κατὰ L bis || 16 ὑγρότης δ. κ. ξηρότης L ὑγρότητι δ. κ. ξηρότητι O ὑγρότατον καὶ (δεῖ γε καὶ V) ξηρότατον MV || οὐκ ἀκρ. μὲν ε. μ. ὡς τ. ε. LM οὐκ ἀκρ. μὲν ε. ὡς τ. ε. μέσον V μέσον οὐκ ἔστιν ἀκρ. ὡς τ. ε. O || 20 οὕτω LV οὕτως MO || τ' om. M || 21 ἄκρως μὲν] cf. Orib. IX 2, 4 || 23 post ψυχρότητα add. τῆς κρᾶσεως V || 24 ὥστ'] cf. Orib. IX 2, 5 || τέσσαρας codd., item paulo infra. || 25 σπουδάζουσιν LMV σπεύδουσιν O || 26 προσάπαντες Orib. || κρᾶσεως om. LP

ἀλλὰ καὶ φθινοπώρῳ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα. | καίτοι γ', 529
 εἰ καὶ τοῦτο συνεχωρεῖτο ξηρὸν εἶναι καὶ ψυχρόν, οὐκ ἦν
 ἀναγκαῖον εὐθέως ὑγρὸν εἶναι καὶ θερμὸν τὸ ἕαρ. οὐ γὰρ εἰ
 τέτταρες αἱ πᾶσαι συζυγίαι κρᾶσεών εἰσιν ἀμέτρων, ἤδη καὶ
 5 πᾶσας ἀναγκαῖον εἰς τὰς τέτταρας ὥρας νενεμησθαι. ἀλλ' εἴπερ
 ἄρα τάξεις τίς ἐστιν ἐν ταῖς κόσμῳ καὶ κατὰ τὸ βέλτιον, οὐ τὸ
 χεῖρον ἅπαντα κεκόσμηται, πιθανώτερον ἦν, εὐκράτους μὲν τὰς
 πλείους ὥρας γίνεσθαι, μίαν δ' ἐξ αὐτῶν, εἴπερ ἄρα, τὴν
 δύσκρατον οἱ δὲ τοῦναντίον ἐπιδείξαι σπεύδουσιν, ὥς οὐδε-
 10 μία τῶν ὥρῶν ἐστιν εὐκράτος, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἐν αὐταῖς
 ἐπικρατεῖ νῦν μὲν τὸ ψυχρόν, αὐθις δὲ τὸ θερμόν, καὶ νῦν
 μὲν, εἰ τύχοι, τὸ ξηρόν, αὐθις δὲ τὸ ὑγρόν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτον
 ἀποδέω ἢ θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἀποφαίνειν τὸ ἕαρ, ἢ ὃ τί περ
 ἂν εὐκράτον ἦ, θερμὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι συγχωρεῖν, ὥστε πᾶν
 15 τοῦναντίον ἀποφαίνομαι χειρόστην εἶναι κατάστασιν κρᾶσεως
 τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος τὴν θερμὴν καὶ ὑγρὰν, ἣν ἐν
 μὲν ταῖς ὥραις οὐκ ἂν εὖροις ὅλως, ἐν δὲ ταῖς ροσώδεσι καὶ | 530
 λοιμώδεσι καταστάσεις ἐνίοτε συμπίπτει, καθάπερ πού καὶ
 Ἰπποκράτης ἐμνημόνευσε λέγων· ὅτι ἐν καύμασιν ὕδατι λάβρῳ
 20 δι' ὅλου. τοῦτο γὰρ ἴδιόν ἐστιν ὑγρᾶς καὶ θερμῆς καταστάσεως
 ὕειν συνεχῶς ἐν καύμασιν. εἰ δ' ἦτοι μόνον εἴη καῦμα,
 καθάπερ ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος θέρους, ἢ ὅτι μὲν ἀλλ'
 ἐν κρύει, καθάπερ ἐν χειμῶνι, θερμὴν καὶ ὑγρὰν οὐχ οἶόν τε
 τὴν τοιαύτην εἶναι κατάστασιν. ἄρ' οὖν ἄνοσον ἐκείνο τὸ θέρος,
 25 ἐν ᾧ, φησὶν, ὕειν ἐν καύμασιν ὕδατι λάβρῳ δι' ὅλου; καὶ μὴν

1 ξηρότητα x. φ. M || 2 καὶ om. L || συγκεχώρηται V || ψυχρόν εἶναι x. ξ. L || 4 κρᾶσεών εἰσιν ἀμ. LM κρ. ἀμ. εἰσιν V τῶν κρ. ἀμ. εἰσιν O || καὶ add. LMV om. O || 5 ἀναγκαῖον om. L || 6 τίς om. MV || οὐ τὸ LMV οὐ κατὰ τὸ O || 7 πιθανώτατον MV || 8 γίνεσθαι M γιν. LV γεγενῆσθαι O || 9 οἱ δὲ LM οἱ δέ γε O || ἐπιδείξαι LMV ἀποδ. O || 11 ψυχρόν, αὐθις δ. τ. φ. LMV φ. αὐθ. δ. τ. φ. O || 12 μὲν om. M || τύχοι V τύχη cett. || verba ἐγὼ δὲ usque ad συμπίπτει excerp. Orib. IX 2, 6 || 13 ἢ LV om. O τοῦ O || θερμὸν x. ὅ. LMV ὅ. x. φ. O || 16 ἡμᾶς LMV om. O || 17 καὶ LMV τε καὶ O || 18 συμπίπτουσιν LM συμπίπτειν O || 19 Ἰπποκράτης codd. ὁ Ἰππ. A; cf. Hipp. Epid. II 1, 1 (t. V 72 L.) || καύμασιν L¹ καύμασιν L² || λαύρῳ codd. λάβρῳ K || 20 ἴδιόν ἐστιν LM ἐστιν ἴδιον O || θερμῆς x. ὅ. L || ἐστιν post ὑγρᾶς colloc. V || 21 τὸ ὕειν M || 32 ὕει scripsi: ὕει codd. || 24 τοιαύτην] αὐτὴν L || κατάστασιν εἶναι L || 25 φησὶν ὁ Ἰπποκράτης LP φησὶν ἰ. M || ὕειν L ὕει M || λαύρῳ codd. λάβρῳ K

ἀνθρακας ἐν τούτῳ γενέσθαι διηγείται, σαπέτων δηλονότι
 τῶν ἐν τῷ σώματι περιπτωμάτων καὶ τινας ἰχθῶρας θερμοῖς
 καὶ ὑγροὺς ἀμέτρως γεννησάντων. εἴη δ' ἐξ αὐτῆς τῆς
 ὀήσεως, εἰ πᾶσαν αὐτὴν σοι παραγράψαιμι, τόνδε τὸν τρόπον
 ἔχουσαν· ἄνθρακες ἐν Κρανῶνι θερῖνοι. ἔν ἐν καύμασιν
 ὕδατι λάβρῳ δι' ὅλου. ἐγίνοντο δὲ μᾶλλον νότῳ καὶ ὑπεγίνοντο
 μὲν ὑπὸ τὸ δέρμα ἰχθῶρες. ἐγκαταλαμβανόμενοι δ' ἐθερμαίνοντο
 531 καὶ κνησμὸν ἐνεποίουν· εἴτα φλύκταιναι ὥσπερ πυρρίκανσοι |
 ἐπανίσταντο καὶ ὑπὸ τὸ δέρμα καίεσθαι ἐδόκεον'. ἀλλ' ἐνταῦθα
 μὲν ὡς ἂν μιᾶς ὥρας μετακοσμηθείσης ἦγον τὸ κακόν. εἰ
 δὲ δύο ἢ τρεῖς ὑπαλλαχθεῖεν ἢ καὶ σύμπαν τὸ ἔτος ὑγρὸν
 καὶ θερμὸν γένοιτο, μέγιστον ἀνάγκη συμπεσεῖν οἴτω λοιμόν,
 οἷον ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ἐπιδημιῶν διηγείται. παραγράφῳ δὲ
 πρῶτα μὲν ἢ περὶ τῆς τῶν ὠρῶν ἀκοσμίας εἶπεν, ἐφεξῆς δὲ
 καὶ τὰ περὶ τῆς ἐπιγενομένης γθορᾶς τῶν ἀνθρώπων. ἐν
 ἅπασιν δ' αὐτοῖς προσέχειν σε τὸν νοῦν ἀκριβῶς ἀξιῶ καὶ
 σκοπεῖσθαι πρῶτον μὲν, ὁποῖόν τι πρᾶγμα θερμὴ καὶ ὑγρὰ
 κρᾶσις ἐστίν, ὡς οὐδὲν ἥρι παρόμοιον, εἰκρότῳ χρήματι
 δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον ἐν αὐτῇ σήπεσθαι πάντα. ἄρχεται
 μὲν οὖν ὁ Ἱπποκράτης τῆς διηγήσεως ὧδε· ἔτος νότιον,
 ἔπομβρον, ἄπνοια διὰ τέλεος'. εἴτα τούτοις ἐπιφέρει τὰ κατὰ
 μέρος ἀπάσης τῆς καταστάσεως, ὁμβροὺς πολλοὺς ἐν θερμῇ
 καὶ νοτιά καταστάσει γενέσθαι γράφων, εἰτ' αὖθις ἐπὶ τέλει
 τὸν σύμπαντα λόγον εἰς ἐν κεφάλαιον ἀγαθὸν οὕτω φησί·
 532 ἔγενομένον δὲ τοῦ ἔτους ὅλου | νοτίου καὶ ὑγροῦ καὶ μαλακοῦ *
 τάδε καὶ τάδε συνέπεσεν, ἃ σύμπαντα μὲν γράφειν ἐν τῷδε
 τῷ λόγῳ μακρόν. ἔνεστι δὲ τῷ βουλομένῳ λαβόντι τὸ τρίτον

1 τούτῳ LMV αὐτῷ O || 2 ὑγροῦς κ. θ. M || 4 σοι om. MV ||
 5 καύματι V || 6 λάβρῳ codd. || ἐγίνοντο M ut semper || ὑπογίνονται
 MV || 7 δὲ θερμαίνονται V || 8 ἐνεποίουν M ἐμποιέουσι V || φλυκτένες M
 φλυκταίνες V || 9 ἐξανίσταντο M ἀνίσταντο V || 11 ἢ καὶ M || 14 πρῶτα
 LMV πρῶτον O || 15 ἐπιγενομένης LOP γενομένης V περὶ τῆς τῶν ὠρῶν
 νομένης (sic) M || τῶς ἀνθρώποις L || 16 ἀκριβῶς om. M ἀξιῶ ἀκριβῶς L ||
 18 καὶ ὡς V || προσόμοιον M || 20 Hipp. Epid. III 3, 2 (t. III 66 L.)
 Galen. XVII 1, 647 || τῆς om. V || ἦν μὲν ἔτος L ἦν δὲ τὸ ἔτος V ἦν
 δ' ἔτος M || 23 καταστάσει] κράσει MV || ἐπὶ τέλει post ἐν colloc. O ||
 24 συναγαγὼν V fort. ἀναγαγὼν. || οὔτω φησί LMV οὔτως O || 25 Hipp.
 Epid. III 3, 2 (III 66 L.) || ὅλου φησί O || ἐννοτίου M || 26 σύμπαντα LMV
 σύμπαντα O || γράφειν LM ἀναγράφειν OV

τῶν Ἐπιδημιῶν ἀναγινώσκειν τὰ κατὰ μέρος εἰς ἕν ἅπαντα κεφάλαιον ἀναγόμενα, σηπεδόνα μεγίστην, ἧς καὶ αὐτῆς ὀνομασιὶ πολλάκις ὁ Ἱπποκράτης ἐπιμένεται, ποτὲ μὲν ὡδίπως λέγων· ἦν δὲ καὶ τὸ ρεῦμα τὸ συνιστάμενον οὐ πύρ ἵκελον, ἀλλὰ σηπεδὼν τις ἄλλη καὶ ρεῦμα πολὺ καὶ ποικίλον· ποτὲ δὲ πάλιν ὡδί· καὶ ἐν αἰδοίοισιν ἄνθρακες οἱ κατὰ θέρος καὶ ἄλλα, ἃ σῆψις καλέεται, καὶ ὡς ἐκ τῆς σήψεως ταύτης πολλοῖς μὲν βραχίων καὶ πῆχυν ὅλος ἀπερρύνῃ, πολλοῖς δὲ μηρὸς ἢ τὰ περὶ κνήμην ἀπεφιλοῦτο καὶ ποὺς ὅλος. ἀλλὰ καὶ σαρκῶν
 10 καὶ ὀστέων καὶ νεύρων ἐκπτώσεις ἐγίνοντο μεγάλαι. καὶ ὅλως οὐδὲν ἔστιν εὐρεῖν ὧν ἔγραψε παθημάτων, δὲ μὴ σηπεδόνος ἔκγονον ὑπάρχει, δεόντως. οὔτε γὰρ ὑπὸ ξηροῦ τι σήπεσθαι πέφνεν οὐθ' ὑπὸ ψυχροῦ. μάθοις δ' ἂν, εἰ θεάσαιο τά τε κρέα καὶ τᾶλλα σύμπαντα τὰ πρὸς τῶν | ἀνθρώπων ταρι- 533
 15 χευόμενα, τὰ μὲν ἁλσί, τὰ δ' ἄλμῃ, τὰ δ' ὄξει, τὰ δ' ἄλλῳ τινὶ τῶν ξηραίνοντων σκευαζόμενα. μάθοις δ' ἂν καλῶς καὶ ὡς ἐν τῷ βορροῖ, ξηροῦ καὶ ψυχροῦ τὴν φύσιν ὑπάρχοντι ἄσηπτα μέχρι πλείστου διαμένει πάντα· σήπεται δ' ἐτοίμως ἐν νοτίαις καταστάσεσιν. ἔστι γὰρ οὖν καὶ οὗτος ὁ ἄνεμος
 20 ὑγρὸς καὶ θερμὸς. ὥστε πᾶν τοῦναντίον ἡμεῖς ἀποφαινόμεθα τοῖς ὑγρὸν καὶ θερμὸν ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τὸ ἔαρ. οὔτε γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν οὐθ' ὑγιεινὸν ἂν ἦν, εἴπερ ἦν τοιοῦτον. οἱ δὲ καὶ τοιοῦτον εἶναι φασιν αὐτὸ καὶ διὰ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑγιεινόν, ἐν ἀμφοτέροις ἀμαρτάνοντες, ὅσα τε ταῖς αἰσθήσεσιν
 25 ἔνεστι διαγινῶναι καὶ ὅσα τῷ λόγῳ διασκέψασθαι. ταῖς μὲν γὰρ αἰσθήσεσιν ἔνεστιν ἐναργῶς μαθεῖν εὐκκρατον ἀκριβῶς

2 κέφ. ἅπαντα ἂν. L || αὐτός LV || ὁ Ἱππ. ὀνομασιὶ πολλ. M || 4 Hipp. Epid. III 2, 4 (t. III 72 L.) || 5 ποτὲ L ὁτὲ cett. || 6 Hipp. Epid. III 2, 7 (t. III 84 L.) || αἰδοίοις M || 7 πολλοῖς LMO πολλοῖσι K || 8 ὅλος LP ὅλως cett. || πολλοῖς LM πολλοῖσι O ἄλλοισι V || 9 τὴν κνήμην MO τὴν om. LV || σαρκῶν x. ὀστέων LMV δ. x. σ. O || 10 post νεύρων add. καὶ ἄρθρων MO om. LV || 12 ἔκγονον LMV ἔγγονον O || τοῦ ξηροῦ O τοῦ om. LMV item ante ψυχροῦ || 14 τᾶλλα L τᾶλλα O || 16 post σκευαζόμενα add. καλῶς O om. cett. || δ' ἂν καλῶς LMV δὲ O || 17 ἐν om. M || φύσιν] κρᾶσιν L || 18 πλείστου LMV πολλοῦ V || 19 ἐν νοτίαις LMV ταῖς νοτ. O || δὴ pro οὖν M || οὖν καὶ om. L || οὗτος post θερμός colloc. M || 20 θερμός x. ὑγρ. L || 22 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch, item paulo infra bis || ἦν post ἂν om. M || 23 δὲ γε MOV || ὑπάρχειν ὑγ. LMV ὑγ. ὑπ. O

αὐτό, τῷ λόγῳ δ' ἐξευρεῖν, ὡς διὰ τοῦτ' ἐστιν ὑγιεινόν, διότι
 μηδὲν ἐπικρατεῖ τῶν τεττάρων. εἰ δέ γ' ἦτοι τὸ θερμὸν
 ἐπεκράτει πολλῶ τοῦ ψυχροῦ ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ, σηπεδόνων
 534 τ' ἂν ἦν εὐφορον οὕτω καὶ πασῶν τῶν ὥρων | νοσωδέστατον.
 ἀλλ' ἡ τῆς τῶν τεττάρων κράσεως ἰσομοιρία τῆς τ' εὐκρασίας
 αὐτοῦ καὶ τῆς ὑγιείας αἰτία. πόθεν οὖν ἐπῆλθέ τιςιν ἰατροῖς
 τε καὶ φιλοσόφοις ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἀποφύνασθαι τὸ ξαρ;
 ἐκ τοῦ βουλευθῆναι δηλονότι τὰς τέτταρας συζυγίας τῶν κράσεων
 εἰς τὰς τέτταρας ὥρας διανεῖμαι. τοῦτο δ' αὐτὸ πάλιν ἐκ τοῦ
 παραλιπεῖν τὴν πρώτην ἀπασῶν, τὴν εἴκρατον, ἐγένετο. καὶ 10
 γὰρ οὖν καὶ διαιτημάτων καὶ φαρμάκων ἀπάντων τε τῶν
 ὄντων εἰς τὰς τέτταρας ταύτας συζυγίας ἀνάγουσιν τὰς διαφοράς.

Cap. V. Ὡς καὶ δῆλον, εἰς ὅσον οἱ περὶ φύσεως λογισμοὶ
 σφαλέντες τῆς ἀληθείας εἰς τὰς ἰάσεις βλάπτουσι καὶ βέλτιόν
 ἐστὶ δυοῖν θάτερον, ἢ μηδ' ὅλως ἔπιτεσθαι τῶν τοιούτων 15
 λόγων, ἀλλ' ἐπιτρέψαι τῇ πείρᾳ τὸ πᾶν, ἢ πρότερον ἐν τῇ
 λογικῇ θεωρίᾳ γυμνάσασθαι. τὸ δὲ μήτε τῇ πείρᾳ προσέχειν
 τὸν νοῦν ἐπιχειρεῖν τε θεωρίᾳ φυσικῇ πρὸ τοῦ τὸν λογισμόν,
 ᾧ μέλλοιμεν εὐρίσκειν αὐτήν, ἀσκήσαι πρεπόντως εἰς τὰ
 535 τοιαῦτ' ἀναγκαῖον ἀπάγειν | σοφίσματα, καὶ περὶ τε τῶν
 φαινομένων ὡς ἀναισθητοὺς ἀναγκάζει διαλέγεσθαι μάρτυρά
 τε καλεῖν Ἀριστοτέλην παρακούοντα ὧν διδάσκει. πολλαχῶς
 γὰρ ἐκεῖνος οἶδε καὶ τὸ θερμὸν λεγόμενον καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ
 τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν· οἱ δ' οὐκ ἀκούουσιν αὐτοῦ πολλαχῶς
 ἀλλ' ὡσαύτως αἰεὶ. καὶ μὲν δὴ καὶ ὡς οὐ ταῦτόν ἐστιν ἡ
 οἰκείῳ τινὶ καὶ συμφύτῳ θερμῷ θερμὸν ὑπάρχειν ἢ ἐπικτήτῳ
 τε καὶ ἀλλοτρίῳ διῆλθεν Ἀριστοτέλης· οἱ δὲ καὶ τούτου παρα-
 κούουσιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν Ἀριστοτέλης, ὡσαύτως

2 μηδὲν (μηδὲ L) ἐπικρ. τ. τεσσάρων LMV μηδὲν ἐν αὐτῷ τ. τ.
 ἐπικρ. O || εἰ δὲ γένοιτο τὸ θερμὸν ἐπικρατεῖν M || 4 τ' om. MV || εἴη M ||
 δὲ add. post οὕτω LVA || νοσωδέστερον L || 5 κράσεως OA κράσεων cett. ||
 6 ὡς add. ante καὶ L || ὑγιείας LMOV || 7 ὑγρὸν τε καὶ M || 8 δηλονότι
 om. M || τέτταρας (bis) L || 9 δ' αὖ πάλιν αὐτὸ V || 10 τοιγαροῦν pro καὶ
 γ. οὖν M || 12 τέτταρας L || 13 post φύσεως add. ἀνθρώπου O om. LMV ||
 18 τε om. M || 19 αὐτῇ L¹ αὐτῶν L² || εἰς τὰ τοιαῦτ' ἀναγκαῖον ἀπάγειν L
 εἰς τὰ (om. M) τ. ἀναγκαίως ἀπάγει MV ἀναγκαῖον ἀπάγειν εἰς τ. τ. O ||
 20 τε LMV γε O || 22 ἀριστοτέλην codd. Ἀριστοτέλη Ch || 24 αὐτῶν L¹
 αὐτοῦ λέγοντος τάδε L² || 25 ὡς om. M || ταῦτόν codd. ταῦτό Ch || 27 τε
 καὶ LMV τε om. O || οἱ δὲ LMV οἱ δὲ γε O || 28 δὲ LMV τε O

δὲ καὶ ὁ Θεόφραστος, εἰς ὃ τι χρὴ βλέποντας ἢ εὐκρατον ἢ
 δύσκρατον ὑπολαμβάνειν εἶναι τὴν φύσιν, ἀκριβῶς εἰρήκασιν
 οἱ δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκουσιν, ἀλλ' ὅταν ἀκούσωσί που
 λεγόντων αὐτῶν ὑγρὸν εἶναι καὶ θερμὸν τὸ ζῶον ἢ τὴν τοῦ
 5 παιδὸς κρᾶσιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, οὐθ' ὅπως εἴρηται ταῦτα
 συνιᾶσιν ἐμπλήκτως τε μεταφέρουσι τὸν λόγον ἐπὶ τὰς ὥρας
 ὥσπερ ταῦτόν ὄν ἀλλ' οὐ μακροῦ διαφέρουν ἢ τὴν οἰκείαν
 κρᾶσιν ὑγρὰν εἶναι καὶ θερμὴν ἢ τὴν τοῦ περιέχον | τὸς 536
 ἡμᾶς ἀέρος. οὐτε γὰρ ταῦτόν ἐστιν οὐθ' ὁμοίως ὑγρὰ καὶ
 10 θερμὴ ζῶον κρᾶσις ἀέρος ὑγρᾷ καὶ θερμῇ κρᾶσει λέγεται. τί
 δὴ τὸ τούτων ἀπάντων αἴτιον, ἥδη διηγέσσομαι καὶ δείξω
 σαφῶς τοῖς προσέχειν τὸν νοῦν βουλομένοις, ὥς μικρὰ
 πταίσματα τῶν ἐν ἀρχῇ τῆς λογικῆς θεωρίας διδασκομένων
 αἴτια μεγίστων ἀμαρτημάτων γίνεται, καὶ κινδυνεύει πάντα τὰ
 15 κακῶς πραττόμενα κατὰ τε τὰς τέχνας ἀπάσας καὶ μέντοι καὶ
 κατὰ τὰς ἐν τῷ βίῳ πράξεις ἐπεσθαι σοφίσμασιν. ἔπεται τοι-
 γαρ οὖν ἥδη καὶ τάδε τὰ σοφίσματα τῷ μὴ διελέσθαι περὶ τῶν
 σημαينوμένων ὀρθῶς, ἀλλ' οἰηθῆναι τὸ θερμὸν λέγεσθαι διχῶς,
 τὸ μὲν ὡς ἄκρατον καὶ ἄμικτον καὶ ἀπλοῦν, τὸ δ' ὡς ἐν τῇ
 20 πρὸς τοῦναντίον ἐπιμυζία πλεονεκτοῦν. ὅτι δὲ καὶ παραβάλλοντες
 ἑτέραν κρᾶσι πολλὰκις ἑτέραν ἀποφαινόμεθα τὴν ἑτέραν αὐτῶν
 εἶναι θερμὴν ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν, ἐπιλανθάνονται τοῦδε.
 καὶ μὴν οὕτω τὰ ζῶα θερμὰ καὶ ὑγρὰ λέγεται πρὸς τῶν πα-
 λαιῶν, οὐ | κατὰ τὴν ἰδίαν κρᾶσιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τοῖς τε φνυτοῖς 537
 25 καὶ τοῖς τεθνεῶσι παραβαλλόμενα. καὶ γὰρ τῶν τεθνεῶτων
 τὰ ζῶα καὶ τῶν φνυτῶν ἐστιν ὑγρότερα καὶ θερμότερα. καὶ
 μὲν δὴ καὶ τῶν ζῶων αὐτῶν ἀλλήλοις κατ' εἶδη παραβαλλο-
 μένων, ξηρότερον μὲν κύων, ὑγρότερον δ' ἄνθρωπος. εἰ δὲ

1 ὁ ante Θεόφ. om. M V || εἰς L M V ἐς O || βλέποντες M O¹ || 3 που
 M ποῦ L V om. O || 4 εἶναι χρὴ M || 6 συνίσασιν M (συνιάσιν P) || 7 ταῦτόν
 codd. ταῦτο Ch || 9 ταῦτόν codd. ταῦτό Ch || 10 post θερμῇ repet. ζῴου
 M O del. O² || 11 δὴ L O δὲ V δ' ἦν M || ante ἥδη add. ὑμῖν L || 12 τοῖς
 γε O V τοῖς τε A || 14 πάντως V || τὰ om. M || 15 καὶ ante κατὰ om. M ||
 16 τῷ om. M || σοφίσματα O A σοφίσμασιν O² in marg. || 17 ἥδη add.
 L M V om. O || 19 post ἄκρατον add. καὶ θερμὸν M || ὡς om. O A ||
 20 τοῦναντίον M τὸ ἐναντίον cett. || 22 ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν codd. om. A ||
 καὶ ante τοῦδε add. O om. L M V || 23 παλαιῶν ἱατρῶν L M V ἱατρῶν
 om. O || 24 τε L V γε M O || 25 καὶ γὰρ καὶ M || 26 τὰ ζῶα L M ζῶα
 O V || ὑγρότερα x. θ. L θ. (τε V) καὶ ὅ. M O V || 28 ξηρότερος V || ὁ κύων
 O V || ὑγρότερος V || ὁ ἄνθρωπος O V

μύρμηκι καὶ μελίττῃ παραβάλλοις τὸν κύνα, ξηρότερα μὲν
 ἐκείνα, τὸν κύνα δ' ὑγρότερον εὐρήσεις. ὥστε ταῦτον ζῶον
 ξηρόν μὲν ὡς πρὸς ἄνθρωπον ὑπάρχει, ὑγρὸν δ' ὡς πρὸς
 μέλιτταν· οὕτω δὲ καὶ θερμὸν μὲν ὡς πρὸς ἄνθρωπον,
 ψυχρὸν δ' ὡς πρὸς λέοντα· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τὰ πρὸς 5
 ἕτερόν τι λεγόμενα τὰς ἐναντίας ἅμα κατηγορίας ἐπιδέχεται.
 οὐ γὰρ τοῦτ' ἄτοπον, εἰ ταῦτον σῶμα θερμὸν ἅμα λέγεται
 καὶ ψυχρὸν, ἀλλ' εἰ καὶ πρὸς ταῦτόν· οὐδὲ γὰρ οὐ δεξιὸς
 ἅμα καὶ ἀριστερός ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, ἄτοπον, ἀλλ' εἰ πρὸς
 τὸν αὐτόν· εἰ δὲ πρὸς ἄλλον μὲν δεξιός, πρὸς ἄλλον δ' ἀριστε- 10
 ρός, οὐδέν ἄτοπον. οὕτως οὖν καὶ κύων ὑγρὸς ἅμα καὶ
 538 ξηρὸς καὶ ψυχρὸς ἅμα καὶ θερμός, ἀλλ' οὐ πρὸς | ταῦτό.
 πρὸς μὲν γὰρ ἄνθρωπον ξηρός, ὑγρὸς δὲ πρὸς μύρμηκα,
 καὶ πρὸς μὲν ἄνθρωπον θερμός, ψυχρὸς δὲ πρὸς λέοντα.
 καὶ γὰρ δὴ καὶ θερμὸς μὲν ὡς ζῶν· εἰ γὰρ τι τέθηκεν, 15
 οὐ θερμόν· οὐ θερμὸς δ' ὡς πρὸς ἕτερον, εἰ οὕτως ἔτυχε,
 κύνα. ταῦτι μὲν οὖν ἅπαντι πρὸς ἄλληλα ἐκ παραβολῆς λέγεται,
 τὰ δ' ὡς ἐν ζώων γένει καθ' ἕτερον τρόπον, ὥσπερ αὐτὸ καὶ
 ὅσα κατ' εἶδος ζώων. κύων γὰρ ὡς πρὸς μὲν μύρμηκα καὶ
 μέλιτταν ὑγρὸς, ὡς δ' ἐν ζώων γένει ξηρός. αὐτῶν δὲ τῶν 20
 κυνῶν κατ' εἶδος ὁδὶ μὲν ξηρός, ὁδὶ δ' ὑγρὸς, ἄλλος δὲ τις,
 ὡς κύων, εὐκρατος.

Cap. VI. Λέλεκται μὲν οὖν ἐπὶ πλείστον ἡμῶν ὑπὲρ
 ἀπάσης τῆς τοιαύτης χρήσεως τῶν ὀνομάτων ἐν τῷ δευτέρῳ
 περὶ διαγνώσεως σφυγμῶν· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικεν, εἰπεῖν τι 25
 καὶ νῦν ὑπὲρ αὐτῶν διὰ κεφαλαίων, ὅσον εἰς τὰ παρόντα
 χρῆσιμον. τὸ μὲν ἀπλῶς ξηρόν, ὃ πρὸς μηδὲν ἕτερον λέγεται,
 μόνοις τοῖς στοιχείοις ὑπάρχει, πυρὶ τε καὶ γῇ, καὶ μὲν δὴ

1 παραβάλλεις M || ξηρότερον μὲν ἐκείνον L || 2 ὑγρότερον δὲ τὸν κύνα
 L || ταῦτό τὸ ζ. L ταῦτό ζ. Ch || 3 ξηρότερον codd. ξηρόν A || ὑπάρχει LM
 ὑπάργειν O || ὑγρότερον LMV || 5 τὰ . . λεγόμενα LMV τὸ . . λεγόμενον O ||
 7 εἰ] εἴπερ L || ταῦτόν OA ταῦτό LM || ἅμα] εἶναι L || 8 ταῦτόν L τὸν
 αὐτόν OA || οὐδὲ LMV οὐ O || 9 ἀλλ' εἰ πρὸς τὸν αὐτόν codd. om. B ||
 10 post δὲ add. γε O || 11 ἅμα ὑγρὸς L || 12 ψυχρὸς ἅμα x. θ. LMV θ.
 ἄ. x. ψ. O || τὸ αὐτὸ ταῦτα L¹ τὸ αὐτὸ ταῦτά L² τὸν αὐτόν ταῦτα M τὸν
 αὐτόν V || 13 δὲ LMV δ' ὡς O || 14 δὲ πρὸς LMV δ' ὡς πρὸς O ||
 15 καὶ post δὴ om. M || ὡς] πρὸς M || 17 πάντα L || ἄλληλα O¹ ἄλλα O²
 in marg. || 19 ὅσα codd. om. A || κύων μὲν γὰρ L || μὲν ante μύρμηκα om.
 LV || 23 λέγεται M || 24 τῆς τοιαύτης om. M || τῷ codd. om. A

καὶ τὸ ὑγρὸν ὕδατι καὶ ἀέρι. κατὰ ταῦτά δὲ | καὶ περὶ θερ- 539
μοῦ καὶ ψυχροῦ χορὴ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν ἄλλων σωματίων
ἀκριβῶς οὔτε θερμὸν οὔτε ψυχρὸν ἐστὶν ἀλλ' ἢ τὰ στοιχεῖα
μόνα. ὅ τι δ' ἂν τῶν ἄλλων λάβῃς, ἐκ τούτων κέκρωται
5 καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον οὐκ ἐστ' ἀπλῶς
θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὡς ἁμικτόν τε καὶ εἰλικρινές, ἀλλ' ὡς ἦτοι
πλείονος μὲν τοῦ θερμοῦ, τοῦ ψυχροῦ δ' ἐλάττονος, ἢ τοῦ μὲν
ψυχροῦ πλείονος, ἐλάττονος δὲ τοῦ θερμοῦ μετέχον ἕκαστον
τῶν ἄλλων ἢ θερμὸν ἢ ψυχρὸν λέγεται. δύο μὲν δὴ ταῦτα
10 σημαινόμενα τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ,
τὸ μὲν ἀπλῶς λεγόντων ἡμῶν ἁμικτόν τε καὶ εἰλικρινές, ἕτερον
δὲ μικτόν μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῷ τοῦ πλεονεκτοῦντος
ὀνόματι προσαγορευόμενον. οὕτω μὲν οὖν ὑγρὸν αἷμα καὶ
φλέγμα καὶ πιμελή καὶ οἶνος ἔλαιόν τε καὶ μέλι καὶ τῶν
15 ἄλλων τῶν τοιούτων ἕκαστον λέγεται. ὁστ' αὖ δὲ καὶ χόνδροι
καὶ ὀνυχες καὶ ὀπλαὶ καὶ κέρατα καὶ τρίχες καὶ λίθοι καὶ
ξύλα καὶ ψάμμος καὶ κέραμος ἐλάττονα μὲν ὑγροῦ μοῖραν | 540
ἔχει, πλείονα δὲ ξηροῦ καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα
ξηρὰ προσαγορεύεται. μύρμηξ δὲ ξηρὸν καὶ σκώληξ ὑγρὸν
20 ὡς ζῶα καὶ πάλιν ἐν αὐτοῖς τοῖς σκώληξιν ὁδὶ μὲν ξηρότερος,
ὁδὶ δ' ὑγρότερος ἢ ἀπλῶς ὡς σκώληξ ἢ τῷ δέ τινι παραβαλ-
λόμενος ἑτέρῳ. αὐτὸ δὲ δὴ τοῦτο τί ποτ' ἐστίν, ὅταν οὕτω
λέγωμεν, ὡς σκώληξ ὑγρός, ὡς ἄνθρωπος θερμός, ὡς κύων
ψυχρός, εἰ μὴ τις ἀκριβῶς ἀκούσειε τε καὶ νοήσκειν, ἅπαντα
25 συγκεχύσθαι τὸν λόγον ἀνάγκη. τὸ δ' ἀκριβῶς ἐστίν, ὃ κἀν
τῷ δευτέρῳ περὶ διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν λέγεται, τὸ κατὰ
γένος ἢ εἶδος ὀνομάζεσθαι τηνικαῦθ' ἕκαστον οὐ θερμὸν μόνον
ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, ἀλλὰ καὶ μέγα καὶ μικρὸν καὶ

1 ταῦτα MV || 2 δεῖ νοεῖσθαι V || 3 ψυχρὸν οὔτε θ. V || ἐστὶν om.
M || ἀλλὰ L (om. ἢ) || 4 μόνα LV μόνον MO || λάβοις O || 5 κατὰ codd.
om. A || 6 ἢ καὶ L || 7 πλείονος V item infra || 8 μετέχον τὰ (sic) ἐκ. M ||
9 ψ. ἢ θ. V || δὴ add. s. l. L¹ ταῦτ' ἤδη pro δὴ τ. MV || 10 post
σημαινόμενα add. ἤδη L || 13 verba προσαγορευόμενον — οἶνος om. M ||
οὕτω LV οὕτως O || 18 ταῦτα pro τὰ τοιαῦτα L || 21 ἢ (ante ἀπλῶς) L²
καὶ L¹ || ὃ σκώληξ M || 22 δὲ δὴ LM δὴ V δὲ O || τί δὴ π. O || 23 ὡς ὃ σκ.
V || ὑγρός LMV ξηρός O || 24 post ἀκριβῶς add. πρότερον MV post
νοήσκει O || post τε add. πρώτων L || τε καὶ νοήσ. om. M || ἅπαντα συγκ. τ.
λ. ἀν. LM ἀν. συγκ. τ. λ. ἀπ. OV || 25 τὸ τοῦτο M || ἀκριβῆς V || 26 δια-
γνώσεως τῶν σφυγμῶν L τῆς τῶν σφ. διαγνώσεως MOV

ταχὺ καὶ βραδὺ καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, ὅταν ὑπὲρ τὸ
 σύμμετρόν τε καὶ μέσον ἦ, οἷον ζῶον θερμόν, ὅταν ὑπὲρ τὸ
 μέσον ἦ τῇ κρύσει ζῶον, ἢ ἵππον θερμόν, ὅταν ὑπὲρ τὸν
 μέσον ἵππον ἦ. τὰ μέσα δ' ἐν ἑκάστῳ γένει τε καὶ εἶδει τὰ
 541 σύμμετρόα ἐστίν· ἴσον γὰρ ἀπέχει τῶν ἄκρων ἐν | ἐκείνῳ τῷ 5
 γένει τε καὶ εἶδει. γένος μὲν οὖν τὸ ζῶον, ἵππος δὲ καὶ
 βοῦς καὶ κύων εἶδη. καὶ δὴ καὶ μέσον μὲν ἐστὶ τῇ κρύσει
 καθ' ὅλον τὸ γένος τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος· ἐν γὰρ τοῖς
 ἐφεξῆς τοῦτο δειχθήσεται. μέσος δ' ὡς ἐν ἀνθρώποις κατ'
 εἶδος ὁ καλούμενος εὔσαρκος· οὗτος δ' ἐστίν, ὃν οὔτε παχὺν 10
 οὔτε λεπτόν ἔχοντες εἰπεῖν οὔτε θερμόν οὔτε ψυχρόν οὔτ'
 ἄλλῳ τινὶ τῶν ἀμετρίαν ἐνδεικνυμένων ὀνομάτων προσαγορεῦσαι.
 ὅστις δ' ἂν ὑπὲρ τοῦτον ἦ, πάντως οὗτος ἢ θερμότερός ἐστιν
 ἢ ψυχρότερος ἢ ξηρότερος ἢ ὑγρότερος. ὀνομάζεται δὲ πῇ
 μὲν ἀπλῶς ὁ τοιοῦτος, πῇ δ' οὐχ ἀπλῶς· ἀπλῶς μὲν, ὅτι 15
 θερμός ἢ ψυχρός ἢ ξηρός ἢ ὑγρός εἶναι λέγεται, μηκέτι
 παραβαλλόμενος ἀφωρισμένως ἐνὶ τῷδε. καθ' ἕτερον δὲ τρόπον
 οὐχ ἀπλῶς, ὅτι τῷ συμμέτρῳ τε καὶ μέσῳ παντὸς τοῦ εἶδους
 παραβάλλεται. οὕτω δὲ καὶ κύων ζῶον ξηρόν ἀπλῶς μὲν,
 ὡς ἂν τῷ δόξειε, λέγεται, μηκέτι παραβαλλόμενος, εἰ τύχοι, 20
 542 μύρμηκι, καθ' ἕτερον δὲ τρόπον οὐχ | ἀπλῶς, ὅτι τῷ συμ-
 μέτρῳ τε καὶ μέσῳ τῇ κρύσει τῶν ζώων ἀπάντων, ὃ τί ποτ'
 ἂν ἦ τοῦτο, παραβάλλεται. πρόδηλον οὖν ἦδη γέγονεν, ὡς
 ἕκαστον τῶν οὕτω λεγομένων ἢ ἐν ἐνὶ παραβάλλοντες ὅτι
 δήποτε θερμόν ἢ ψυχρόν ἢ ξηρόν ἢ ὑγρόν ὡς πρὸς ἐκείνους 25
 λέγομεν ἢ τῷ μέσῳ, καθ' ὅπερ ἂν εἶδος ἢ γένος ἦ τὸ λεγό-
 μενον, οἷον εἶδος μὲν ἵππον καὶ βοῦν καὶ κύνα καὶ πλάτανον
 καὶ κυπάριστον καὶ συκῆν, γένος δὲ ζῶον ἢ φυτὸν. ἐπὶ τού-

1 ταχὺ κ. βρ. codd. βρ. κ. τ. Ch || 2 οἷον LMV ἢ O || ἐστὶ θ. M ||
 3 ἵππος θερμός codd.: correxi. || 4 τὰ μέσα δ' LM τὰ δὲ μέσα V μέσα
 post εἶδει colloc. O || 7 δὴ καὶ om. M || post ἐστὶ add. τῶν ἄκρων L ||
 8 ὁ om. LV || γὰρ δὴ L || 10 παχὺν οὔτε λ. LMV λ. οὐ. π. O || 12 ἀ-
 μετρίαν LMV τὴν ἀμ. O || 13 ἂν οὖν M || ἢ ante θερμ. om. V || 15 ὁ
 τοιοῦτος ἀπλῶς V || ὅτι ὅτε Corn. || 16 ὑγρός ἢ ξ. V || 18 ὅτι ὅτε Corn. ||
 20 τύχοι O τύχη cett. || 21 ὅτι ὅτι γε V ὅτε Corn. || 22 μέσῳ παντός (om.
 V) τοῦ εἶδους τῇ κρύσει τῶν ζώων ἀπ. MV μ. τοῦ εἶδους τ. κρ. τ. ζ. ἀπ.
 LO sed τοῦ εἶδους expunctum in utroque || 23 εἴη M || τοῦτ' αὖ L || 24 ἢ
 ἐν ἐνὶ LV ἐν om. MO || 25 ὡς πρὸς LVO πρὸς M || 27 οἷον om. M ||
 εἶδος μὲν om. L¹ add. s. l. L² || 28 κυπάρισσον LM || πρὸς ἐπὶ τούτοις LOA

τοις τρίτον ἄλλο σημαίνονμενον ἦν τῶν ἀπλῶς λεγομένων, ἃ
 δὴ καὶ τὰς ἀμίκτους τε καὶ ἄκρας ἔφαμεν ἔχειν ποιότητος
 ὀνομάζεσθαι τε στοιχεῖα· καὶ μὲν δὴ καὶ τὰς ποιότητας αὐτὰς
 ὀνομάζομεν ἐνίοτε τοῖς ποιοῖς σώμασιν ὁμωνύμως. ἀλλὰ περὶ
 5 μὲν τούτων μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν. εἰς δὲ τὰ παρόντα, τῶν
 ποιῶν σωμάτων τριχῶς λεγομένων, ἐπισκοπεῖσθαι προσήκει,
 πῶς ἐν ἐκάστη ῥήσει κέχρηται τις τῇ προσηγορίᾳ, πότερον
 ὡς ἀπλοῦν τι καὶ ἄμικτον δηλῶν ἢ ὡς πρὸς τὸ σύμμετρον
 ὁμογενὲς ἢ ὁμοειδὲς παραβάλλον | ἢ ὡς πρὸς τὸ τυχόν ὅτιοῦν· 543
 10 ὅσον ὅταν ὅστοῦν εἴπῃ τις ξηρὸν ἢ ψυχρὸν ἀπλῶς οὕτως
 μόνον ὀνομάσας ἄνευ τοῦ προσθεῖναι λέοντος ἢ κυνὸς ἢ ἀν-
 θρώπου, δηλόν, ὡς πρὸς τὴν ὅλην φύσιν ἀποβλέπων ἀπάντων
 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ σωμάτων ἐπινοεῖ τι μέσον, ᾧ παραβάλλον
 αὐτὸ ξηρὸν εἶναι φησιν. ἂν δέ γ' εἴπῃ τὸ τοῦ λέοντος ὅστοῦν
 15 [ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ κυνὸς] ξηρὸν εἶναι, δηλόν, ὡς ἐν
 αὐτοῖς πάλιν τοῖς τῶν ζώων ὅστοις τῷ μέσῳ παραβάλλει.
 καὶ χρὴ κἀνταῦθά τι νοῆσαι, πάντων τῶν ζώων τῶν μὲν
 μᾶλλον τῶν δ' ἦττον ἐχόντων ὁστὰ ξηρά, μέσον εἶναι τὴν
 κρᾶσιν ὅστοῦν ἐν τινι γένει ζώων, ὅσον ἀνθρώπων, εἰ τύχοι,
 20 καὶ τούτῳ τᾶλλα παραβαλλόμενα τὰ μὲν ξηρά, τὰ δ' οὐ
 ξηρά προσαγορεύεσθαι. καὶ μὲν δὴ κἂν τοῖς ἀνθρώποις αὐ-
 τοῖς πάλιν ὁ μὲν τις ξηρὸν, ὁ δ' ὑγρὸν ὅστοῦν ἔχειν λεχθήσεται,
 τῷ μέσῳ παραβαλλόμενος ὡς ἐν ἀνθρώποις. ὅτι δ' ἐν ᾧπασί
 τοῖς οὕσι τὸ μέσον τῶν ἄκρων ἐστὶ τὸ σύμμετρον τε καὶ κατ'
 25 ἐκεῖνο τὸ γένος ἢ εἶδος | εὐκρατον, αἰεὶ χρὴ προσυπακούειν 544
 ἐν ᾧπαντι τῷ λόγῳ, κἂν παρελθόντες ποτὲ τῇ λέξει τύχωμεν
 αὐτό, καὶ δὴ καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὅταν ὑγρὰν εἶναι
 τις εἴπῃ τήνδε τὴν κρᾶσιν ἢ θερμὴν, ἐρωτᾷ, ὅπως εἴρηκεν,

5 τούτων LM τούτου OV || εἰς δὲ γε MV || 8 τι | τε MV || 9 ἢ ὡς
 πρὸς τὸ (om. L) τυχόν ὅτιοῦν LMV ἢ πρὸς ὅτιοῦν τὸ ἐπιτυχόν O || 12 post
 ὅλον add. γὰρ MOV, item L, sed ead. man. deletum. || 13 ἐννοεῖ M ||
 14 γε εἴπῃ LMV, εἴπῃ ante ξηρὸν colloc. O || λέοντος ὅστοῦν ἢ τοῦ ἀν-
 θρώπου ἢ τοῦ κυνὸς L λέοντος ὅστοῦν omissis ἢ τ. ἀν. ἢ τοῦ κ. verbis M
 λ. ἢ κυνὸς ἢ ἀν. ὅστοῦν V λ. ἢ τὸ τοῦ κ. ἢ τὸ τοῦ ἀν. ὅστοῦν O. Vocabula
 ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τ. κυνὸς cum M delenda videntur || 18 τῇ κράσει L ||
 19 ἀνθρώπων LV ἀνθρώπων M ἀνθρώπου O || τύχῃ LM || 20 τὰ μ. ξ. τὰ
 δ' οὐ ξηρά codd. τ. μ. ὑγρά τὰ δὲ ξηρά Ch || 22 τις αὐτῶν V || 23 παραβαλ-
 λόμενον LV || 24 τε παῖ LMV τε om. O || 27 αὐτό LMV αὐτῇ O ||
 καὶ δὴ καὶ LM καὶ δὴ V καὶ μὲν δὴ καὶ O καὶ μὲν δὴ Ch

ἄρα γε τῷδὲ τινι παραβάλλον ἀφωρισμένως ἐνί, καθάπερ,
 εἰ τύχοι, τῷ Πλάτῳ τὸν Θεόφραστον, ἢ κατὰ γένος ὁτιοῦν
 ἢ εἶδος· [ἢ γὰρ ὡς ἄνθρωπον ἢ ὡς ζῷον ἢ ὡς οὐσίαν
 ἀπλῶς]. τὸ γὰρ δὴ τρίτον σημαινόμενον ἐκάστου τῶν τοιούτων
 ὀνομάτων, ὅπερ ἀπλοῦν ἐλέγομεν εἶναι καὶ ἄμικτον, οὐκ ἔστιν ἐν
 τοῖς κεκραμένοις, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις, ἃ δὴ καὶ στοιχεῖα
 προσαγορεύομεν, ὥστε τριχῶς ἐκάστου τῶν ποιῶν σωμάτων
 λεγομένου τῶν δύο μόνων ἡμᾶς χρῆζειν εἰς τὴν περὶ κρᾶσεων
 πραγματείαν ἢ πρὸς τὸ τυχὸν ὁτιοῦν παραβάλλοντας ἢ πρὸς
 τὸ σύμμετρον ὁμογενές. ἐπεὶ δὲ πολλὰ τὰ γένη, καθάπερ
 οὖν καὶ τὰ ἄτομα, δυνήσεται ταῦτόν σῶμα καὶ θερμὸν καὶ
 545 ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι | κατὰ πολλοὺς τρόπους.
 ἀλλ' ὅταν μὲν ἐνὶ τῷ τυχόντι παραβάλληται, πάνν σαφές ἐστιν,
 ὡς ἐγχωρεῖ τᾶναντία λέγεσθαι ταυτόν, ὅλον Δίωνα Θεώνους
 μὲν καὶ Μέμνονος ξηρότερον, Ἀρίστωνος δὲ καὶ Γλαύκωνος 15
 ὑγρότερον. ὅταν δὲ πρὸς τὸ σύμμετρον ὁμογενές ἢ ὁμοειδές,
 ἐνταῦθ' ἤδη συγχεῖσθαι τε καὶ ταράττεσθαι συμβαίνει τοὺς
 ἀγνυμάστους. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑγρὸς ἅμα καὶ θερμὸς
 εἶναι δύναται καὶ ξηρὸς καὶ ψυχρὸς, ξηρὸς μὲν καὶ ψυχρὸς
 ὡς πρὸς τὸν σύμμετρον ἄνθρωπον παραβαλλόμενος, ὑγρὸς δὲ 20
 καὶ θερμὸς ὡς πρὸς ἄλλο τι ἢ ζῷον ἢ φυτὸν ἢ οὐσίαν
 ἡντιοῦν, ὅλον ὡς πρὸς μὲν ζῷον, εἰ τύχοι, μέλιτταν τε καὶ
 μύρμηκα, πρὸς δὲ φυτόν, ἐλαίαν ἢ συκῆν ἢ δάφνην, πρὸς
 οὐσίαν δὲ τιν' ἑτέραν, ἢ μήτε ζῷόν ἐστι μήτε φυτόν, ὅλον
 λίθον ἢ σίδηρον ἢ χαλκόν. ἐν τούτοις δὲ τὸ μὲν πρὸς ἄνθρωπον 25
 παραβάλλειν πρὸς ὁμοειδές ἐστι παραβάλλειν, τὸ δὲ πρὸς
 μέλιτταν ἢ μύρμηκα πρὸς ὁμογενές, ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς
 546 φυτὸν ὁτιοῦν. ἔστι γὰρ ἄνω | τέρω τοῦ ζώου τοῦτο τὸ γένος,
 ὥσπερ οὖν καὶ αὐτοῦ τούτου λίθος καὶ σίδηρος καὶ χαλκός

1 γε om. L || 2 τύχη LMV || 3 verba ἢ γὰρ ὡς ἄνθρωπον — ἀπλῶς
 ab interprete inserta esse videntur. || 4 ἐκάστου LMV ἐκάστῳ O ||
 5 λέγομεν M || 6 τοῖς πρώτοις αὐτοῖς L || 7 ποιῶν] τοιούτων M || 8 λεγομένων
 L¹ λεγομένου L² || μόνων om. L || 10 ὁμογενές ἢ ὁμοειδές V || 11 ταῦτόν
 LO ταῦτό τὸ M || 12 τοὺς add. ante τρόπους O om. LMV || 14 τὸν
 αὐτόν LV τῷ αὐτῷ O || τὸν Δίωνα L || 16 δὲ] δὲ καὶ L || 17 συγχέσθαι L ||
 19 ψυχρὸς μὲν καὶ ξηρὸς LM || 21 ἢ ζῷον LMV ζῷον O || 22 ἡντιοῦν
 codd. || τύχη L || 23 post μύρμηκα add. πρὸς ὁμογενές. ὡσαύτως δὲ καὶ
 (πρὸς φυτόν) M || 25 μὲν om. M || 26 ἐστι παραβάλλειν LMV ἐστιν ἢ
 παραβολῇ O || 29 αὐτό τοῦτο λ. M

ἐκ τῶν ἀνωθεν γενῶν, καλείσθω γοῦν <πρὸς> ὁμογενὲς ἔν-
 εκα συντόμου διδασκαλίας ἢ τοιαύτη σύμπασα παραβολή, το-
 σόνδε μόνον ἐν αὐτῇ διελομένων ἡμῶν, ὥς, ἐπειδὴ μὲν
 ἀπλῶς οὐσία τις εὐκρατος λέγεται καὶ ταύτης δὲ τις ἑτέρα
 5 ξηροτέρα καὶ θερμότερα καὶ ψυχροτέρα καὶ ὑγροτέρα, τὴν
 μὲν εὐκρατον ἐνταῦθα τὴν ἐκ τῶν ἐναντίων ἀκριβῶς ἴσων
 συνελθόντων ὀνομάζομεν, ὅσον δ' ἀπολείπεται τῆσδε καὶ πλε-
 ονεκτεῖ κατὰ τι, τῷ τοῦ πλεονεκτοῦντος ὀνόματι προσαγορεύομεν.
 ἐπειδὴ δ' ἤτοι φυτὸν εὐκρατον ἢ ζῷον ὁτιοῦν εἰπωμεν,
 10 οὐκ ἐθ' ἀπλῶς ἀλλήλοις ἐν τῇ τοιαύτῃ λέξει τὰναντία παρα-
 βάλλομεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν ἢ τὴν τοῦ ζῴου
 τὴν ἀναφορὰν ποιούμεθα, σκεπὴν μὲν εὐκρατον, εἰ τύχοι,
 λέγοντες, ὅταν, οἷα μάλιστα πρέπει τὴν φύσιν ὑπάρχειν σκεπῇ,
 τοιαύτη τις ἦ, κύνα δ' αὖ καὶ σὺν καὶ ἵππον καὶ ἄνθρωπον,
 15 ἐπειδὴ καὶ τούτων ἕκαστον | ἄριστα τῆς οἰκείας ἔχῃ φύσεως. 547
 αὐτὸ δὲ δὴ τοῦτο τὸ τῆς οἰκείας φύσεως ἔχειν ἄριστα ταῖς
 ἐνεργείαις κρίνεται. καὶ γὰρ καὶ φυτὸν καὶ ζῷον ὁτιοῦν ἄριστα
 διακείσθαι τηνικαῦτά φαμεν, ὅταν ἐνεργήσῃ κάλλιστα. σκεπῆς
 μὲν γὰρ ἀρετὴ βέλτιστά τε καὶ πλεῖστα τελεσφορεῖν σῦκα.
 20 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τῆς ἀμπέλου τὸ πλείστας τε καὶ καλλίστας
 ἐκφέρειν σταφυλὰς, ἵππου δὲ τὸ θεῖν ὠκύτατα καὶ κυνὸς εἰς
 μὲν θήρας τε καὶ φυλακὰς ἄκρως εἶναι θυμοειδῆ, πρὸς δὲ
 τοὺς οἰκείους πρῶτατον. ἅπαντ' οὖν ταῦτα, τά τε ζῷα λέγω
 καὶ τὰ φυτά, τὴν ἀρίστην τε καὶ μέσην ἐν τῷ σφετέρῳ γένει
 25 κρᾶσιν ἔχειν ἐροῦμεν οὐχ ἀπλῶς, ὅταν ἰσότης ἀκριβῆς ἦ τῶν
 ἐναντίων, ἀλλ' ὅταν ἢ κατὰ δύναμιν αὐτοῖς ὑπάρχῃ συμμετρία.

1 γοῦν] οὖν L || <πρὸς> addidi || ὁμογενὲς V || 3 ἐπειδὴ codd ἐπειδὴ
 K || 4 λέγεται LOV λέγεται M λείπεται A || ταύτης] τις M || 6 ἴσως L
 ἴσαν A || 7 ἴσως add. ante ὀνομάζομεν M || 8 σκη MV || 9 εὐκρατον ἢ ζῷον
 LMV ἢ ζῷον εὐκρ. O || 10 ἀλλήλοις post παραβάλλομεν colloe. O ||
 λείπει LMV τάξει O || τὰ ἐναντία LMV || 12 τὴν ante ἀναφορὰν om. M ||
 13 οἷα L¹MOV οἷαν L² || τῇ φύσει L¹ τὴν φύσιν L² || μάλιστα κατὰ φύσιν
 πρέπει ὑπ. M || ὑπάρχει L¹ ὑπάρχειν L² ὑπάρχει V || 14 ἦν M || 16 δὲ δὴ
 LMV δὴ O || 17 οἰκείαις add. ante ἐνεργείαις L || 18 ἐνεργήσῃ LM ἐνεργῇ
 OV || 20 τὰ αὐτὰ LOV || τε om. L || 21 ἐκφορεῖν L¹ ἐκφέρειν L² M εὐφορεῖν
 O om. V || ὠκύτατα θείν (omisso articulo) M ὠκ. τὸ θ. L θείν ὠκ.
 (omisso artic.) V || εἰς LMV πρὸς O || 22 μὲν post κυνὸς coll. L || τε καὶ
 LMV καὶ O || θυμοειδοῦς O || 23 πρῶτατα O¹ πρῶτάτου O² || 25 ἀκριβῆς
 MV ἀκριβῶς LO || 26 αὐτοῖς LMV αὐτῆς O

τοιοῦτον δέ τι καὶ τὴν δικαιοσύνην εἶναι φραμεν, οὐ σταθμῶς
 καὶ μέτρον τὸ ἴσον, ἀλλὰ τῷ προσήκοντί γε καὶ κατ' ἀξίαν
 ἐξετάζουσιν. ἰσότης οὖν κράσεως ἐν ἅπασιν τοῖς ἐνκράτοις
 ζώοις τε καὶ φυτοῖς ἐστίν, οὐχ ἢ κατὰ τὸν τῶν κερασθέντων
 548 στοιχείων ὄγκον, ἀλλ' ἢ τῇ φύσει τοῦ τε ζώου καὶ τοῦ
 φυτοῦ πρόπουσα. πρόπει δ' ἔσθ' ὅτε τὸ μὲν ὄγκον τοῦ ξηροῦ,
 τὸ δὲ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ πλέον ὑπάρχειν. οὐ γὰρ ὁμοίαν
 χρῆν κρᾶσιν ἔχειν ἄνθρωπον καὶ λέοντα καὶ μέλιτταν καὶ
 κύνα. πρὸς δὴ τὸν ἐρόμενον, ἡστινός ἐστι κράσεως ἄνθρωπος
 ἢ ἵππος ἢ βοῦς ἢ κύων ἢ ὅτιοῦν ἄλλο τῶν πάντων, οὐχ
 10 ἀπλῶς ἀποκριτέον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ τὰ πολλαχῶς λεγόμενά
 τε καὶ κρινόμενα καθ' ἓνα τρόπον ἀποκρινάμενον ἀνέγκλητον
 εἶναι. χρῆν τοίνυν δυοῖν θάτερον, ἢ πάσας ἐπέρχεσθαι τὰς
 διαφορὰς ἢ περὶ τίνος ἦρετο πυθόμενον ἐκείνην μόνην εἰπεῖν.
 εἰ μὲν γὰρ ὥς ἐν ζώοις πυθάνοιτο, τίνος εἴη κράσεως, ἐπὶ
 15 τὸ μέσον ἀπάντων τῶν ζώων τῇ κράσει βλέποντα τὴν ἀπό-
 κρισιν ποιητέον· εἰ δ' ἀπλῶς τε καὶ ὥς πρὸς ἅπασαν οὐσίαν,
 οὕτως ἤδη παραβάλλειν τὰναντία τῶν ἐν αὐτῷ πρὸς ἄλληλα
 καὶ σκοπεῖσθαι, μηκέτι πρὸς τὰς ἐνεργείας ἀναφέροντα τὴν
 κρᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὄγκους τῶν στοιχείων. εἰ δ' ἀφωρισμένως
 20 τῷδὲ τινι παραβάλλων ἦρετο, πρὸς ἐκεῖνο μόνον αὐτὸ
 549 παραβλητέον. ἔτι δὲ μᾶλλον, εἴ τινος τῶν ἀτόμων οὐσιῶν,
 οἷον, εἰ τύχοι, Δίωνος ἢ τοῦδὲ τινος τοῦ κυνὸς ἐρωτηθεῖμεν
 ὁποία τις ἢ κρᾶσις ἐστίν, οὐχ ἀπλῶς ἀποκριτέον. ἀφορμὴ
 γὰρ οὐ σμικρὰ τοῖς σοφισταῖς ἐντεῦθεν εἰς τὸ συκοφαντεῖν.
 25 εἰ γὰρ εἰποῖς ξηρὰς καὶ θερμῆς κράσεως εἶναι τὸν Δίωνα,
 ῥᾶστον αὐτῷ προχειρισμένῳ τοῦτο μὲν τῶν θερμοτέρων τε

1 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 2 γε om. M || κατ' ἀξίαν LM κατὰ
 τὴν δ. OV || 3 ἐξετάζουσιν OVL² ἐξετάζοντες L¹M || 4 οὐχ' ἢ οὐχὶ M ||
 τὸν MOV τὴν L om. A || κερασάντων codd. κερασθέντων K || 5 τῇ κατὰ
 φύσιν M || 6 ὅτε μὲν τὸ LMV || 7 ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ codd. θερμοῦ τοῦ
 ψυχροῦ Ch || 8 χρῆν post ἔχειν colloc. M || 9 δὴ LM δὲ OV || κράσεως
 ἐστίν M || 10 ἢ βοῦς ἢ ἵππος L || ἀπάντων M || 11 οὐδὲ γὰρ MV || 13 ἐπ-
 ἐρχεσθαι LM ἐπεξέρχεσθαι OV || 14 πυθόμενος O || 15 πυθάνοιτο LMV
 πυθάνετο O ἐπυνθάνετο A || 16 τῶν L om. MOV || βλέποντας LO ||
 17 ποιητέον L ἐστὶ ποιητέον MV αὐτὴν π. O || 18 τὰναντία M τὰ ἐν. cett. ||
 21 αὐτὸ LMV om. O || 23 τύχη L || 24 ἐστίν ἢ κρ. L || 26 εἰπης LMV ||
 ξηρὰς κ. θ. LMV θ. κ. ξ. O || εἶναι κράσεως MV || 27 τοῦτο μὲν LOV
 om. M || θ. τε καὶ ξ. L ξ. τε κ. θ. MV ξ. κ. θ. O

καὶ ξηροτέρων ἐκείνου τὴν κράσιν ἀνθρώπων ὀντινοῦν ὑγρὸν
καὶ ψυχρὸν ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἀποφῆναι τὸν Δίωνα, τοῦτο
δ' ἄλλο τι φυτὸν ἢ ζῶον, οἶον, εἰ τύχοι, λέοντά τε καὶ κύνα,
καὶ τούτων ὑγρότερόν τινα καὶ ψυχρότερον ἀποδειῖναι τὸν
5 Δίωνα. χρὴ τοίνυν, ὅστις μὴδ' ἐαυτὸν ἐξαπατῆσαι βούλεται
μὴδ' ὑπ' ἄλλον σοφισθῆναι, τοῦτον ἀπὸ τῶν ἀπλῶς λεγομένων
θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν οὐσιῶν ἀρξάμενον
οὕτως ἐπὶ τὰς ἄλλας μειέναι καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ δὴ τοῦτ'
ἐπ' αὐτῶν διορίσασθαι, τὸ μὴδὲ ταύτας, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα
10 δοκοῦσιν ἀπλῶς λέγεσθαι, πεφευγέναι τὴν πρὸς τὸ | σύμ- 550
μετρον ὁμογενὲς παραβολήν. ὥσπερ γὰρ κύνα μέσον ἀπάντων
κυνῶν τῇ κράσει λέγομεν, ὅταν ἴσον ἀπέχη τῶν ἄκρων, οὕτω
καὶ οὐσίαν ἐροῦμεν εἶναι μέσην τῇ κράσει τὴν ἴσον ἀπέχουσαν
τῶν ἄκρων, ἃ δὴ καὶ πρῶτα πάντων ἐστὶ στοιχεῖα. ἴσον
15 δ' ἀφέξει δηλονότι τῶν ἄκρων, ἐξ ἴσου κερασθέντων ἀπάντων.
τὴν οὖν ὑπερβάλλουσαν ἢ ἐλλείπουσαν τῆσδε θερμὴν ἢ ψυχρὰν
ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν εἶναι φήσομεν, ἅμα μὲν τῇ μέσῃ παραβάλ-
λοντες, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐναντίων στοιχείων ἐξέτασιν ἐπ' αὐτῆς
ποιούμενοι. καὶ δὴ καὶ κατὰ τοῦτο μὲν ἀπλῶς ἐροῦμεν
20 αὐτὴν ἢ θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν ὑπάρχειν. ἐπειδὴν
δὲ τῇ μέσῃ κράσει παραβάλλωμεν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι πρὸς
τὸ σύμμετρον ὁμογενὲς οὕτως ἔχει. γένος δ' ἦν αὐτῶν ἢ
οὐσία. πάντα γὰρ ὑπὸ ταύτην πέπτωκεν ὡς ἀνωτάτω τι γένος,
ἐμφυχά τε καὶ ἄψυχα, καὶ κοινόν ἐστιν ἥδε καὶ ἀνθρώπου καὶ
25 κυνὸς καὶ πλατάνου | καὶ συκῆς καὶ λίθου καὶ χαλκοῦ καὶ 551
σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων γένος. ὑπ' αὐτῇ δ' ἐστὶν
ἑτερα γένη πολλά, τὸ μὲν ζῶον ὀρνιθὸς τε καὶ ἰχθύς, τὸ δὲ
φυτὸν δένδρου τε καὶ βοτάνης, αἰετοῦ δὲ καὶ κόρακος ὄρνις,

1 ἀνθρώπων LMV ἀνθρωπων O || ὀντιναοῦν LMO || 2 ὡς πρὸς
ἐκεῖνον om. M || 3 φυτὸν ἢ ζῶον LMV ζ. ἢ φ. O || οἶον om. M || τύχη
L || 4 ὑγρότερόν τινα καὶ ψυχρότερον L ὑγρότερον τε εἶναι x. ψυχρότερον V
ὑγρὸν εἶναι x. ψ. M ὑγρότερόν τινα καὶ ξηρότερον O (ψυχρότερον O²) || 5 verba
τοίνυν usque ad σοφισθῆναι om. M || ὅστις LV ὅς O || βούλοιο V || 8 δὴ
δεῖ V || 9 αὐτῶν] αὐτῶ M || αὐτάς L || 13 ἴσην MV || 14 πρ. πάντων ἐστὶ
στοιχεῖα LM πρ. π. ἐστὶ καὶ στ. V πρ. τέ εἰσι π. x. στ. O || 15 δ' αὖ ἔξει
pro δ' ἀφέξει M || κερασθέντων V || 17 ὑγρὰν ἢ ξηρὰν LV || 18 ἐπ' αὐτὴν
παιούμενος M || 20 ἢ ξ. ἢ ψ. Ch || 23 ὑπὸ ταύτην LM ὑπ' αὐτὴν OV ||
ἀνωτάτω MV ἀνώτατον LO || τι γένος LV τινι γένει M τὸ γένος O ||
25 καὶ λίθου LM om. O V || 26 γενῶν L¹ γρ. γένος L² || αὐτὴν MOV

καὶ λάβρακος καὶ φυκίδος ἰχθύς. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μὲν
δένδρον ἐλαίας τε καὶ συκῆς γένος, ἡ βοτάνη δ' ἀναγαλλίδος
τε καὶ παιωνίας. ἔσχατα δὲ γένη ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο καὶ
εἶδη προσαγορεύεται, κόραξ καὶ φυκίς καὶ συκῆ καὶ ἀναγαλ-
λίδ· οὕτω δὲ καὶ ἄνθρωπος καὶ βοῦς καὶ κύων. ἀνωθεν 5
μὲν κατιόντων ἔσχατα γένη ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο καὶ εἶδη
προσαγορεύεται, κάτωθεν δ' ἀνιόντων ἀπὸ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν
πρῶτα. καὶ δέδεικται δι' ἐτέρου γράμματος, ὡς εὐλόγως οἱ
παλαιοὶ ταῦτα σύμπαντα τὰ μεταξὺ τῶν ἀτόμων τε καὶ τῶν
πρῶτων γενῶν εἶδη θ' ἅμα καὶ γένη προσαγορεύουσιν. 10

Cap. VII. 'Οπότ' οὖν διήρηται τὰ σημαινόμενα καὶ ὡς
οὐχ ἀπλῶς ἀποφαίνεσθαι χρὴ θερμόν τι καὶ ψυχρόν καὶ
552 ξηρόν καὶ ὑγρόν σῶμα, σαφῶς ἐπιδέδεικται, ζητητέον | ἐφεξῆς
αὐτῶν τὰ γνωρίσματα. καίτοι κἀνταῦθα χρὴ πρότερον ὑπὲρ
τῶν ὀνομάτων διελέσθαι τῶν ἐμπίπτειν μελλόντων ἐξ ἀνάγ- 15
κης εἰς τὸν ἐφεξῆς λόγον ἐξαπλῶσαι τέ τι πρᾶγμα, δυνάμει
μὲν ἤδη προαποδεδειγμένον, οὐ μὴν ἐναργῶς γε πᾶσι τοῖς
ἀναγινώσκουσι τόδε τὸ γράμμα νοηθῆναι δυνάμενον. ὑπὲρ
τῶν ὀνομάτων οὖν πρῶτον εἰπόντες οὕτως ἐπανίωμεν ἐπὶ τὸ
πρᾶγμα. τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν καὶ τὸ ξηρόν καὶ τὸ 20
ὑγρόν ὅτι μὲν οὐχ ἓν τι σημαίνει, ἐπειδὴν ἐπὶ σωματίων
λέγεται, δέδεικται πρόσθεν· ὅτι δὲ καὶ τὰς ἐν τοῖς σώμασι
ποιότητας αὐτὰς μόνας ἄνευ τῶν δεδεδειγμένων αὐτὰς οὐσιῶν
οὕτως ὀνομάζουσιν ἐνίοτε, τοῦτο μὲν οὕτω εἴρηται πρόσθεν,
ἤδη δ' αὐτὸ λέγεσθαι καιρός. ὥσπερ οὖν τὸ λευκὸν ὄνομα 25
κατὰ τε τοῦ χρώματος ἐπιφέρουσιν, ἐπειδὴν οὕτω λέγουσιν,
ἐναντίον ἐστὶ τὸ λευκὸν χρῶμα τῷ μέλανι, κατὰ τε τοῦ δεδεγ-
μένου τὸ χρῶμα σώματος, ἐπειδὴν τὸ τοῦ κύκνου σῶμα

1 λαύρακος L || φυκίδος scripsi: φοκίδος L φωκίδος cett. || 3 δὲ LM
δ' ἐστὶ V δ' ἦδη O || 4 φυκίς scripsi: φωκίς codd. || 6 μὲν LMV μὲν οὖν
O || 8 δι' L² πρὸς L¹MOV || 9 σύμπαντα LV ξύμπ. cett. || τῶν ante
πρῶτων om. L || 11 οὐχ ὡς M ὡς add. L¹ s. l. || 12 τι codd. τε K ||
13 ὑγρόν τι MV || ἐπιδέδεικται LMV ἀποδ. O || οὖν add. ante ἐφεξῆς L
delev. ead. manu. || 15 τῶν post ὑπὲρ om. V || τε add. ante διελέσθαι
M || ἐξ ἀνάγκ. μελλ. O || 17 προαποδεδειγμένον L προσδεδ. V || 18 ἀναγινώσκουσι
τόδε τὸ γράμμα LMV ἐντυγχάνουσι τῷδε τῷ γράμματι O || 19 εἰπόντες L
εἰπὼν cett. || ἐπανίωμεν L ἐπάνειμι cett. || 20 ὑγρόν κ. τ. ξ. L || 21 post
σημαίνει add. παρὰ τοῖς ἑλλήσιν L (in ras.) MOVA om. Ch. || τῶν
σωμάτων L || 25 οὖν om. OA || 26 τε τοῦ om. V

λευκὸν εἶναι φάσκωσιν, οὕτω καὶ τὸ θερμὸν ὄνομα κατὰ τε 553
 τῆς ποιότητος ἐπιφέρουσιν, ὡς εἰ καὶ θερμότητα προσηγόρευ-
 ον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ σώματος, ὃ τὴν θερμότητα δέδεται.
 τὴν γὰρ δὴ ποιότητα παρὰ τὸ δεδωγμένον αὐτὴν σῶμα χρῆ
 5 νομίζειν εἶναι τινα φύσιν ἔχουσαν ἰδίαν, ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν
 στοιχείων λόγοις δέδεικται. θερμότης μὲν οὖν ποιότης, ἡ
 δ' αὐτὴ καὶ θερμὸν ὀνομάζεται, καθάπερ λευκότης καὶ
 λευκόν. αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα τὸ θερμὸν ἐν τοῦτο μόνον ὄνομα
 κέκτηται τὸ θερμὸν, ὥσπερ τὸ λευκόν. οὐ μὴν οὔτε θερμότης
 10 οὔτε λευκότης αὐτὸ τὸ σῶμά ποτε προσαγορεύεται. κατὰ δὲ
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν ὀνομά-
 ζεται τό τε σῶμα αὐτὸ καὶ ἡ ποιότης· οὐ μὴν καὶ ψυχρότης
 ἢ ξηρότης ἢ ὑγρότης ἔτι καλεῖται τὸ σῶμα καθάπερ ἡ ἐν
 αὐτῷ ποιότης. τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων εὐλογον, ἐπειδὴ
 15 μὲν ἦτοι θερμότητά τις ἢ ψυχρότητα διαλεγόμενος εἴπῃ, μηδὲν
 γίνεσθαι σόφισμα· μόναι γὰρ ἐκ τῶν τοιούτων ὀνομάτων αἱ
 ποιότητες δηλοῦνται· θερμὸν δ' εἰπόντος ἢ ψυχρὸν, ἐπειδὴ
 καὶ ἡ ποιότης οὕτω καὶ τὸ σῶμα τὸ δεδωγμένον | αὐτὴν 554
 ὀνομάζεται, πρόχειρον γίνεσθαι τῷ κακουργεῖν ἐθέλοντι τὸ
 20 μὴ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀκούειν, ἔν' ἔχῃ σοφίζεσθαι.
 τοιοῦτον γάρ τι δρῶσι καὶ οἱ πρὸς τὸν ἀφορισμὸν ἀντιλέγοντες,
 ἐν ᾧ φησιν Ἰπποκράτης· 'τὰ ἀδυνάτοια πλεῖστον ἔχει τὸ
 ἔμφυτον θερμόν.' οὐ γὰρ σῶμά τι θερμὸν ἔμφυτον τῷ ζῳῷ
 λέγεσθαι πρὸς Ἰπποκράτους ἀκούσαντες οὐδὲ ζητήσαντες, ὃ τί
 25 ποτ' ἐστὶ τοῦτο, κατὰ τῆς ποιότητος μόνης, ἣν δὴ καὶ θερ-
 μότητα καλοῦμεν, εἰρησθαι τοῦνομα δεξάμενοι τὴν ἀντιλογίαν
 οὕτω ποιοῦνται. καὶ φαίνεται καίτοι σμικρὸν ὄν τὸ διαστέλ-

4 ante χρῆ add. ἑτέραν O om. L M V || 6 δεδεικται L V δεικνυται
 M O || 8 τὸ ante σῶμα add. codd. om. Ch 9 τὸ ante θερμὸν om. M ||
 τὸ ante λευκὸν om. L M V || post λευκὸν add. Corn. τὸ λευκόν. || 10 ποτε
 s. l. eadem manu L || κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρ. M || 11 x. ξ. x. ὡ. x. θερμὸν
 καὶ ψ. L x. ξ. x. ψ. x. ὡ. M O; verborum ordinem restitui. || 12 τό τε
 (om. M V) σῶμα αὐτὸ L M V αὐτό τε τ. σ. O || καὶ L M A ἡ O || 13 post
 ψυχρότης add. ἢ θερμότης L M || ἢ ὑγρ. ἢ ξ. L || καλεῖται τ. σ. L M τ. σ.
 x. O || 14 οὖν L V δὲ O om. M || 15 ἦτοι O V ἢ L om. M || εἴπῃ post
 τις colloc. L || 16 μόναι γὰρ ἐκ om. M || τῶν γὰρ M || 17 εἰπόντες L O ||
 19 post ὀνομάζεται add. σῶμα M || πρόδηλον L¹ πρόχειρον L² || 20 ἔχει L ||
 21 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο A || τι codd. τοι A || οἱ L M V om. O || 22 Hipp.
 aph. I 14 (IV 466 L.) || 23 τι om. V || ἔμφυτον L M τὸ ἔμφ. O V ||
 27 καὶ φ. καίτοι L καὶ φ. καὶ V φ. δὲ καὶ τι M καίτοι φ. O
 3*

λεσθαι τὰς ὁμωνυμίας ἐν τῇ χρείᾳ τῶν πραγμάτων ἱκανῶς ἀξιόλογον ὑπάρχον.

Cap. VIII. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτο σαφῶς ἤδη διώρισται, ἐπὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐθις ἐπανιτέον. οὗσης γὰρ τινος ἀκρότου καὶ ἀμίκτου ποιότητος, θερμότητός τε καὶ ψυχρότητος καὶ 5 ξηρότητος καὶ ὑγρότητος, ὅσα ταύτας ἐδέξατο σώματα, θερμὰ δηλονότι καὶ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ τελέως τε καὶ ἀκριβῶς 555 ἔστι. ταυτὶ μὲν οὖν μοι νόει | τὰ τῶν γιγνομένων τε καὶ φθειρομένων ἀπάντων στοιχεῖα, τὰ δ' ἄλλα σώματα τὰ τε τῶν ζώων καὶ τὰ τῶν φυτῶν καὶ τὰ τῶν ἀψύχων ἀπάντων, 10 οἷον χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ λίθων καὶ ξύλων, ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκείνων τετάχθαι. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν οὐτ' ἄκρως θερμὸν οὐτ' ἄκρως ψυχρὸν οὐτ' ἄκρως ξηρὸν οὐτ' ἄκρως ὑγρὸν ἐστιν, ἀλλ' ἦτοι μέσον ἀκριβῶς ὑπάρχει τῶν ἐναντίων, ὡς 15 μηδὲν μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, ἢ θατέρον 15 τῶν ἄκρων προσκεχώρηκεν, ὡς μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ μᾶλλον ξηρὸν ἢ ὑγρὸν. εἰ μὲν δὴ μέσον ἀκριβῶς εἴη καθ' ἑκατέρωθεν τῶν ἀντιθέσεων, ὡς μηδὲν μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, εὐκρaton ἀπλῶς τοῦτο λεχθήσεται. 20 θατέρου δὲ πλεονεκτήσαντος ἦτοι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν 20 ἢ κατ' ἀμφοτέρως, οὐκέτι εὐκρaton. εἰ μὲν δὴ θερμὸν εἴη μᾶλλον ἢ ψυχρὸν, ὃ μᾶλλον ἔστι, τοῦτο λεχθήσεται. κατὰ 556 ταυτὰ δὲ καὶ εἰ | ψυχρὸν εἴη μᾶλλον, ὀνομασθήσεται ψυχρὸν,

5 θερμότητος, ψυχρότητος καὶ ξηρότητος κ. ὑγρότητος L ὑγρ. τε καὶ θ. κ. ξ. κ. ψ. M ὕ. τ. κ. ξ. κ. θ. κ. ψ. OV || 6 ἐδέξατο LMV διεδέξαντο O || 7 καὶ ξηρὰ om. O || 8 ἔστι L ἔσται cett. || 9 ἀπάντων add. MV om. LO || 10 τὰ ante τῶν φυτῶν add. MOV om. L, ante τῶν ἀψύχων add. OV om. LM || 12 τετάχθαι L¹ τετάχθαι L² || verba οὐδὲν γὰρ usque ad ὀνομασθήσεται ψυχρὸν excerp. Orib XXI 2, 1 || 13 ξηρὸν οὐτ' ἄκρως ὑγρὸν L Orib. ὕ. οὐτ' ἄκρ. ξ. cett. || 14 ὑπάρχειν M ὑπάρχον O ὑπάρχει post ἐναντίων colloc. V || 15 verba ἢ θατέρον usque ad ὑγρὸν om. L¹ add. L² in marg. || 17 ξηρὸν ἢ ὑγρὸν LM ὕ. καὶ ξ. O || 18 ἀντιθέσεων LMV Orib. ἐναντιώσεων O || 19 ἀπάντων add. ante ἀπλῶς M || πάντως pro ἀπλῶς coniec. Corn. || 21 ἀμφοτέρως LV ἀμφοτέραν MO || 22 post λεχθήσεται add. ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν O om. LMV. In L repetuntur quae antecedunt vocabula θατέρου δὲ πλεονεκτήσαντος ἦτοι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν, sed lineola subducta deleta sunt. Eodem signo etiam quae sequuntur κατὰ ταῦτα καὶ (sic) εἰ ψυχρὸν εἴη μᾶλλον, ὀνομασθήσεται ψυχρὸν extincta sunt.

ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν. εἰ δ' ἐξ ἑκατέρας τῆς
 ἀντιθέσεως ἐπικρατοῦν θάτερον, ἤτοι θερμὸν ἅμα καὶ ὑγρὸν
 ἢ θερμὸν ἅμα καὶ ξηρὸν ἢ ψυχρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν ἢ ψυχρὸν
 ἅμα καὶ ὑγρὸν ὀνομασθήσεται τὸ σῶμα. ταύτας μὲν οὖν τὰς
 5 τέτταρας δυσκρασίας, ὡς καὶ πρόσθεν εἵπομεν, οἱ πλεῖστοι
 γιγνώσκουσιν ἱατροί τε καὶ φιλόσοφοι. τὰς δ' ἄλλας τέτταρας
 τὰς ἐξ ἡμίσεος τούτων γιγνομένας οὐκ οἶδ' ὅπως παραλείπουσιν,
 ὥσπερ καὶ τὴν πρώτην ἀπασῶν κρᾶσιν, τὴν ἀρίστην. ἀλλ'
 10 ὅτι γε δυνατόν ἐπικρατοῦντος τοῦ θερμοῦ μηδὲν μᾶλλον
 ὑγρὸν ἢ ξηρὸν εἶναι τὴν κρᾶσιν, ὅσον ἐπὶ ταύτῃ τῇ συζυγίᾳ,
 πρόδηλον μὲν οἶμαι καὶ τῶν ἤδη προειρημένων εἶναι. ὁρᾶστον
 δέ, καὶ εἰ μηδὲν προείρητο, συλλογίσασθαι, συγχωρησάντων
 γ' ἅπαξ αὐτῶν ἑτέραν μὲν εἶναι κρᾶσιν ὑγρὸν καὶ θερμὴν,
 ἑτέραν δὲ ξηρὸν καὶ θερμὴν. εἰ γὰρ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι
 15 πάντως εἶναι ξηρὸν τὴν θερμὴν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ καὶ ὑγρὸν
 ὑπάρχειν αὐτήν, ἐγχωρήσει δηλονότι καὶ μέσην· ἐγγυτέρω 557
 γὰρ ἔστιν ἡ μέση τῆς ξηρᾶς κράσεως ἥπερ ἡ ὑγρά. κατὰ δὲ
 τὸν αὐτὸν τρόπον ἔστι τις ἑτέρα ψυχρὰ κρᾶσις, ἐφ' ἧς ἔστιν
 ἰσχυρότερον τὸ ψυχρὸν· οὐ μὴν οὐθ' ὑγρὸν οὔτε ξηρὸν
 20 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν αὐτήν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ καὶ μέσην γενέσθαι·
 πάλιν γὰρ κἀνταῦθα τὸν αὐτὸν ἐπάξεις λόγον. ὥστ', εἴπερ
 οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑγρὸν εἶναι τὴν ψυχράν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ
 καὶ ξηρὸν γενέσθαι, πρόδηλον, ὡς καὶ τὴν μέσην ἐγχωρήσει·
 ἐγγυτέρω γὰρ ἔστιν αὕτη τῆς ὑγρᾶς ἥπερ ἡ ξηρά. ὡς οὖν
 25 αὗται αἱ δύο δυσκρασίαι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν ἐδείχθησαν,
 ἡ μὲν θερμὴ μόνον, ἡ δὲ ψυχρά, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
 ἄλλαι δύο γενήσονται κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν, ἡ μὲν ξηρὰ
 μόνον, ἡ δ' ὑγρά, συμμετρως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τοῦ

1 ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν hoc loco om. L O add. M V
 Orib. || τῆς om. L || 2 ἅμα om. ter M || 3 ξηρὸν L ὑγρὸν cett. || 4 ὑγρὸν
 L ξηρὸν cett. || post σῶμα add. κατὰ τὴν ἐπικράτησιν M κ. τ. ἐπικράτειαν
 V κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν O om. L || 6 τέσσαρας LM ut infra || 7 τὰς ἐξ L
 τὰς om. cett. || γιγνώσκουμένας M || 8 κράσεων L || 9 δυνατόν ἐπὶ μᾶλλον καὶ
 κρατοῦντος M || 10 ἢ LM καὶ O || 12 καὶ M || προείρηται LVA || 13 γ'
 om. MV || εἶναι add. L² s. l. || 15 ὑγρὸν om. O¹ add. O² ξηρὸν add. O² ||
 16 ὑπάρχειν αὐτήν om. M αὐτὴν εἶναι V || 18 ἔστι M || 20 ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν αὐτήν LMV ὑπάρχειν αὐτὴν ἀνάγκη O || 21 γὰρ οὖν L || 22 ἔστιν om.
 V || 25 αἱ om. LM || δύο L¹ s. l. || 26 ὅτι ἡ μὲν LV || verba ἡ μὲν θερμὴ
 usque ad ἀντίθεσιν om. M || ἄλλαι LV ἕτεραι O

θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ. πάλιν γὰρ κἀνταῦθα φήσομεν, ὡς,
εἴπερ οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, εἴ τίς ἔστι ξηρὰ κοῤῥασις, εὐθὺς
ταύτην εἶναι καὶ θερμὴν, ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ ψυχρὰν ὑπάρχειν,
οὐκ ἀδύνατον ἔσται καὶ τὸ μήτε ψυχρὰν εἶναι τινα μήτε
558 θερμὴν, ἀλλ' εὐκρατον μὲν κατὰ τοῦτο, ξηρὰν | δὲ κατὰ τὴν 5
ἐτέραν ἀντίθεσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν κοῤῥασις οὐκ
ἀναγκαῖον οὔτε θερμὴν οὔτε ψυχρὰν ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐνδέχεται
μέσῃ ἀμφοῖν εἶναι κατὰ γε ταύτην τὴν ἀντίθεσιν. εἰ τοίνυν
οὐκ ἀναγκαῖον οὔτε τῇ κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν δυσκρασίᾳ
τὴν ἐκ τῆς ἐτέρας ἀντιθέσεως ἔπεσθαι οὔτ' ἐκείνῃ τὴν ἐκ 10
ταύτης, ἐνδέχεται ποτε καὶ τὴν εὐκρατον ὅσον ἐπὶ θερμότητι
καὶ ψυχρότητι φύσιν ἦτοι ξηρὰν ἢ ὑγρὰν γενέσθαι καὶ τὴν
ἐν τούτοις πάλιν εὐκρατον ἦτοι θερμὴν ἢ ψυχρὰν. ὥστ' εἶναι
καὶ ταύτας τέτταρας ἐτέρας ἐκείνων δυσκρασίας, ὡς οἱ πρό-
σθεν ἰατροί τε καὶ φιλόσοφοι παρέδωκαν ἡμῖν, καὶ μέσας γε 15
ταύτας τετάχθαι τῶν εὐκρατῶν ἕξων καὶ τῶν κατ' ἀμφοτέρων
τάς ἀντιθέσεις δυσκρατῶν. ἡ μὲν γὰρ ἄκρως εὐκρατος οὐδε-
τέραν ἀντίθεσιν ἔχει πλεονεκτοῦσαν, ἡ δ' ἐξ ὑπεναντίου τῇδε
δύσκρατος ἀμφοτέρων μοχθηράς. ἐν μέσῳ δ' ἐκατέρων ἔστιν
ἡ κατὰ μὲν τὴν ἐτέραν εὐκρατος ὑπάρχουσα, κατὰ δὲ τὴν 20
559 ἐτέραν δύσκρατος, ἥτις ἐξ ἡμίσεος μὲν εὐκρατος, ἐξ | ἡμίσεος
δὲ δύσκρατος οὔσα, μέσῃ δεόντως ἂν εἶναι λέγοιτο τῆς ὅλης
εὐκρατοῦ τε καὶ δυσκρατοῦ. καὶ εἴπερ ἔχει ταῦθ' οὕτως,
ὥσπερ οὖν ἔχει, θαρρούντως ἤδη λέγομεν, ἐννέα τὰς πάσας
εἶναι τῶν κοῤῥάσεων διαφοράς, εὐκρατον μὲν μίαν, οὐκ εὐκρατους 25
δὲ τὰς ὀκτώ, τέτταρας μὲν ἀπλᾶς, ὑγρὰν καὶ ξηρὰν καὶ ψυχρὰν
καὶ θερμὴν, ἄλλας δὲ τέτταρας συνθέτους, ὑγρὰν ἅμα καὶ θερ-

1 ψυχροῦ κ. τ. θ. M || ὡς εἴπερ V ὥσπερ cett. || 2 εἴ τίς LMV
ἥτις O || 4 post ἀδύνατον in V statim sequuntur τῶν φρονιμωτάτων τῶν
ζῳῶν οὐκ εἰς p. 564 K omissis quae intercedunt verbis. || 9 θερμὸν κ. ψ.
LM ψ. κ. θ. O || 12 γίνεσθαι M || 14 τέσσαρας L || ἐτέρας om. O || 15 τε
om. LM || γε om. L || 17 ἡ μὲν] εἰ μὲν M || 18 ἡ δ'] εἰ δ' M || ὑπεναντίας
LM || τῇδε LM τῇδε O || 19 ante μοχθηράς add. ἔχει L || ἐκατέρων add.
LM om. O || 20 ὑπάρχουσα post δύσκρατος colloc. O || 23 ἔχει post οὕτως
colloc. O || 24 καὶ add. ante ἔχει M om. LO || ἀπάσας M || verba ἐννέα
τὰς πάσας usque ad ἥττον πάμπαν excerp. Orib. XXI 2, 7 || 26 τέσσαρας
L, item infra || καὶ ante ξηρὰν et ψυχρὰν om. M || ψυχρὰν κ. θ. LM θ.
κ. ψ. O

μὴν καὶ ξηρὰν ἄμα καὶ θερμὴν καὶ ψυχρὰν ἄμα καὶ ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν ἄμα καὶ ξηρὰν.

Cap. IX. Ἐν ἐκάστη δὲ τῶν εἰρημένων κράσεων τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥτιον πάμπολυ κατὰ τε τὰς ἀπλῶς λεγομένας
 5 κράσεις ἐπὶ τε τῆς ὅλης οὐσίας, ἥδη δὲ καὶ καθ' ἑν ὅτιον γένος. εἰ δὲ τις βούλεται διαγνωστικὸς εἶναι κράσεων, ἀρχεσθαι τοῦτο προσήκει τῆς γυμνασίας ἀπὸ τῶν καθ' ἑκαστον γένος εὐκράτων τε καὶ μέσων φύσεων. ἐκείναις γὰρ τὰς ἄλλας παραβάλλον ὁρᾷως ἐξευρήσει τὸ | πλεονάζον ἢ λείπον ἐν 560
 10 ἐκάστη. περὶ πρώτων οὖν ῥητέον τῶν ἀπλῶς λεγομένων εὐκράτων τε καὶ δυσκράτων, ἃς ἐπὶ πάσης οὐσίας γεννητῆς, οὐκ ἐπὶ ζώων μόνον ἢ φυτῶν, ἔφαμεν ἐξετάζεσθαι. πάλιν δὲ κἀνταῦθα τό γε τοσοῦτον χρὴ διαστείλασθαι περὶ τῶν ὀνομάτων, ὥς θερμὴ κρᾶσις ἄλλη μὲν ἐστὶν ἐνεργεία, δυνάμει
 15 δ' ἄλλη, καὶ ὥς δυνάμει ταῦτ' εἶναι λέγομεν, ὅσα μήπω μὲν ἔσιν ἃ λέγεται, ὁρᾶστον δ' αὐτοῖς γενέσθαι φυσικὴν τιν' ἐπιτηδεύοντα κεκτημένοις εἰς τὸ γενέσθαι. περὶ πρώτων οὖν διελθόμεν τῶν ἐνεργεία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν ἀπὸ τῆς συμπάσης οὐσίας ἀρξάμενοι κἅπειτα μετα-
 20 βῶμεν ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα. τελείως γὰρ ἂν οὕτως ἡμῖν ἀπειργασμένον εἴη τὸ προτεθέν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ μέσον ἐν ἅπαντι γένει καὶ μάλιστα κατὰ τὰς συμπάσας οὐσίας ἐκ τῆς τῶν ἁκρῶν μίξεως γίγνεται, χρὴ καὶ τὴν νόησιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάγνωσιν ἐξ ἐκείνων συνίστασθαι. τὸ μὲν δὲ τῆς νοήσεως
 25 ὁρᾶστον. ἀπὸ γὰρ τοῦ θερμοτάτου | πάντων τῶν εἰς αἰσθησιν 561 ἠκόντων, οἷον ἦτοι πυρὸς ἢ τινος ὕδατος ἁκρῶς ζέοντος, ἐπὶ τὸ ψυχρότατον καταντώντες ἀπάντων ὧν ἴσμεν, οἷον ἦτοι κρύσταλλον ἢ χιόνα, νοήσαντές τι διάστημα, μέσον ἀκριβῶς

1 καὶ ante ξηρὰν om. M || ἄμα post ξηρὰν om. M || καὶ post θερμὴν om. M || ξ. κ. ψ., ψ. κ. υ. M || 4 ἥτιον codd. τὸ ἦ. A || τε] γε L || ἀπλῶς L ἀπλᾶς cett. || 5 post κράσεις add. καὶ κατὰ τὰς συνθέτους Corn. || τε post ἐπὶ om. M || 9 προβάλλον M || λείπον LM τὸ λ. O || ἐν om. M || 10 πρώτων οὖν ῥητέον περὶ τ. ἀ. λ. M || 11 γεννητῆς] γένει M || 13 τοσοῦτον codd. τοσοῦτο Ch || τῶν LM om. O || 16 & LM δ O || 17 πρώτων οὖν διελθόμεν περὶ τ. M || 18 διελθόμεν] εἴπωμεν L || 20 ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα LM ἐπὶ τε τὰ ζῷα καὶ τὰ φ. O || τελείως LM || 21 ἀπειργασμένον L¹ ἀπειργασμένον L² || 22 τῷ γένει L || 23 γεννᾶται LM γίγνεται O || 25 τῶν om. M || 27 καταντώντες codd. κατελθόντες B || πάντων L || ἦτοι M ἢ L om. O

τοῦτο τέμνομεν. οὕτω γὰρ ἐξευρήσομεν τῇ νοήσει τὸ σύμ-
 μετρον, ὅπερ ἐκατέρου τῶν ἄκρων ἴσον ἀπέχει. ἀλλὰ καὶ
 κατασκευάσαι πως αὐτὸ δυνάμεθα τὸν ἴσον ὄγκον κρυστάλλου
 μίξαντες ὕδατι ζέοντι. τὸ γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κραθὲν ἴσον ἐκατέρου
 τῶν ἄκρων ἀφείξει τοῦ τε καίοντος καὶ τοῦ νεκροῦντος διὰ
 ψῦξιν. οὐκουν οὐδὲ χαλεπὸν ἔτι τοῦ κραθέντος οὕτως ἀνα-
 μένους ἔχειν τὸ μέσον ἀπάσης οὐσίας ἐν τῇ κατὰ τὸ θερμόν
 τε καὶ ψυχρὸν ἀντιθέσει καὶ μεμνησθαι τούτου καὶ κρίνειν
 ἅπαντα τὰλλα καθάπερ τινὶ κανόνι παραβάλλοντας. καὶ μὲν
 δὴ καὶ ξηρὰν γῆν ἢ τέφραν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον ἀκριβῶς
 αὐχμηρὸν ἀναδεύσας ὕδατι κατὰ τὸν ὄγκον ἴσῳ τὸ μέσον
 ἐργάσῃ σῶμα τῆς κατὰ τὸ ξηρὸν τε καὶ ὑγρὸν ἀντιθέσεως.
 οὐκουν οὐδ' ἐνταῦθα χαλεπὸν οὐδὲν ὄψει θ' ἅμα καὶ ἀφῆ
 562 τὸ | τοιοῦτον σῶμα διαγνόντα παραθέσθαι τῇ μνήμῃ καὶ τούτῳ
 κανόνι τε καὶ κριτηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν τῶν ἐλλειπόντων
 ἢ πλεοναζόντων ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν διάγνωσιν. ἔστω δὲ
 δηλονότι τὸ κρινόμενον σῶμα συμμέτρως θερμόν. εἰ γὰρ εἰς
 ἄκρον ἦτοι θερμότητος ἢ ψύξεως ἄγοιτο τουτὶ τὸ μέσον ὑγροῦ
 καὶ ξηροῦ σῶμα, φαντασίαν ἐνίστε παρέξει ψευδῇ καὶ δόξε
 ποτὲ μὲν ὑγρότερον εἶναι τοῦ συμμέτρου, ποτὲ δὲ ξηρότερον -
 εἰ μὲν γὰρ θερμομανθίῃ πλέον ἢ δεῖ, τηκόμενόν τε καὶ ῥέον
 ὑγροτέρου φαντασίαν ἑαυτοῦ παρέξει. ψυχόμενον δὲ περαιτέρω
 τοῦ προσήκοντος ἴσταται τε καὶ πήγνυται καὶ ἀκίνητον γίγνεται
 καὶ σκληρὸν ἀπτομένῳ φαίνεται καὶ αὐτοῦ φαντασίαν προ-
 βάλλει ψευδῇ ξηρότητος. εἰ δ' ὥσπερ ἴσον ὑγροῦ καὶ
 ξηροῦ μετέσχεν, οὕτω καὶ θερμότητος καὶ ψύξεως εἴη
 μέσον, οὔτε σκληρὸν οὔτε μαλακὸν ἀπτομένῳ φανεῖται τὸ
 τοιοῦτον σῶμα. τὸ μὲν οὖν ὅλα δι' ὅλων αὐτὰ κεράσαι, τὸ

2 ὅ, τι περ ἂν M ὅτι περ L (sed τι delet.) || ἀπέχει M || 5 νεκροῦντος
 codd. ναρκοῦντος B in marg. || 6 οὐκοῦν οὐδὲ γ. ἔτι LM οὐκουν οὐδὲν ἔτι
 χαλεπὸν ἔστι O || 7 post ἔχειν add. τε L || 10 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 11 ἀνα-
 δεύσαντας M || 12 τὸ codd. τὸν K || 13 οὐκ οὖν L οὐκοῦν M || 14 τοιοῦτον
 MO τοιοῦτο Ch τὸ τοιοῦτον σῶμα om. L || διαγνόντα LM διαγνόντας O ||
 15 ἐλλειπόντιον M || 16 τε add. L om. MO || 20 μὲν ποτὲ M || 21 ἢ δεῖ
 ἔστι O δεῖ in ras. L || διατηκόμενόν M || 22 ὑγροτέρων L¹ ὑγροτέρου L² ||
 23 τε om. L || 24 ἀπτομένῳ LM ἀπτομένοις O || ψευδῇ προβάλλει L || 25 ἴσον
 ante ὑγροῦ colloc. LM post μετέσχεν O || 26 καὶ LM τε καὶ O || 27 φανεῖται
 LM φαίνεται O || 28 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || αὐτὰ] ἑαυτὰ O¹ ἑαυτῶν
 O² || κεκράσθαι L¹ κεράσαι L² s. l.

θερμον λέγω καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν,
 ἀδύνατον ἀνθρώπῳ. γῆ γὰρ ὑγρῷ | φυραθεῖσα μέμικται **563**
 μέν, ὡς ἂν τῷ δόξειε, καὶ οὕτω κέκρται πᾶσα παντί, παρὰ-
 θεσις μὴν ἐστὶ τὸ τοιοῦτον κατὰ σμικρὰ καὶ οὐ δι' ὅλων
5 κρᾶσις, ἀλλὰ τὸ δι' ὅλων ἄμφω κερᾶσαι θεοῦ καὶ φύσεως
 ἔργον, ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ὅλα
 δι' ὅλων ἀλλήλοις κεραννύοιτο. τὸ μέντοι παρὰθεσιν ἐργάσα-
 σθαι τοιαύτην, ὡς ἐκφεύγειν τὴν αἰσθησιν ἕκαστον τῶν ἀπλῶν
 σωμάτων, οὐ φύσεως τοῦτο γε μόνης ἢ θεοῦ τοῦργον, ἀλλὰ
10 καὶ ἡμέτερόν ἐστιν. οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ὑγροῦ καὶ ξηροῦ
 μέσον ἐργάσασθαι πηλὸν ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως, ὡσαύτως
 δὲ καὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, καὶ σοὶ φανεῖται τὸ τοιοῦτον
 σῶμα καὶ τῇ θερμότητι μὲν εὐκρατον, ἀλλὰ καὶ σκληρότητος
 καὶ μαλακότητος ἐν τῷ μέσῳ. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ τῶν
15 ἀνθρώπων δέρμα, μέσον ἀκριβῶς ἀπάντων τῶν ἐσχάτων,
 θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ, καὶ τούτου
 μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα. γνώμων γὰρ αὕτη πάντων ἔμελλεν
 ἔσεσθαι τῶν αἰσθητῶν, ὄργανον | ἀπικὸν ὑπὸ τῆς φύσεως **564**
 ἀπεργασθεῖσα τῷ φρονιμωτάτῳ τῶν ζώων οἰκείον. ἴσον οὖν
20 ἀπέχειν αὐτὴν ἐχρῆν ἀπάντων τῶν ἄκρων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ
 καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. καὶ δὴ καὶ γέγονεν ἐκ τῆς τούτων
 ἀπάντων ἰσομοιρίας οὐ μυχθέντων μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλων
 ἀλλήλοις κερασθέντων, ὅπερ οὐκέτ' οὐδεὶς ἡμῶν ἐργάσασθαι
 δυνατός ἐστιν, ἀλλὰ φύσεως τοῦργον. ὅσα μὲν οὖν σκληρότερα
25 τοῦ δέρματός ἐστι μόρια, καθάπερ ὀστᾶ καὶ χόνδροι καὶ κέρατα
 καὶ τρίχες ὀνυχές τε καὶ σύνδεσμοι καὶ ὀπλαὶ καὶ πληκτρα,
 πλεον ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ ξηρόν· ὅσα δὲ μαλακώτερα, καθάπερ
 αἶμα καὶ φλέγμα καὶ πιμελὴ καὶ στέαρ καὶ μυελὸς ἐγκέφαλος

4 μὴν] μέντοι L || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 5 ἀλλὰ om. M || τὸ
 γὰρ δι' M || κεκράσθαι L¹ κερᾶσαι L² || 6 καὶ ante τὸ θερμὸν add. LM
 om. O || 8 ἐκφεύγειν M || 9 post φύσεως add. ἐστὶ M || τοῦργον L τοῦργον
 M τὸ ἔργον O || 10 ἐστιν om. M || οὐδὲν LM οὐδὲ O || post χαλεπὸν add.
 ἐστιν L || 12 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 13 post μὲν add. καὶ τῇ ψυχρότητι
 A om. LMO || σκληρότατον καὶ μαλακώτατον L¹ σκληρότητος x. μαλακό-
 τητος L² || 14 καὶ] τε καὶ O || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 17 post πάντων
 add. σωμάτων M, post αἰσθητῶν L || 19 A vocabulis τῷ φρονιμωτάτῳ
 rursus incipit V || 20 ἐχρῆν αὐτὴν V || 22 μόνων M || 23 κρασθέντων V ||
 24 τῆς φύσεως LV || τοῦργον LMV τὸ ἔργον O || τοῦ δέρματος σκληρότερα
 L || 26 post πληκτρα add. καὶ ῥάμφη V || 27 ἐν τούτοις πλεον L || 28 καὶ
 ἐγκέφαλος καὶ νωτ. L

τε καὶ νοτιαῖος, ὑγροῦ πλέον ἐν τούτοις ἐστὶν ἢ ξηροῦ· καὶ
 μὲν δὴ καὶ ὅσῳ τὸ πάντων ξηρότατον ἐν ἀνθρώπῳ μόριον
 ὑπερβάλλει σκληρότητι τοῦ δέρματος, τοσοῦτῳ πάλιν ἀπολεί-
 πεται τὸ ὑγρότατον. ἔοικε δέ πως ὁ λόγος ἤδη τῶν χρησι-
 μωτάτων αὐτῶν ἐφάπτεσθαι καὶ διδάσκειν, ἅμα μὲν ὥς οὐδ' 5
 ζώων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων σωμάτων εὐ-
 565 κρατότατός ἐστιν | ὁ ἄνθρωπος, ἅμα δ' ὥς τῶν ἐν αὐτῷ
 μορίων τὸ τῆς χειρὸς δέσμα τὸ ἔσθθαι ἀπάσας ἐκπέφυγεν
 ἀκριβῶς τὰς ὑπερβολάς. ἐπιστήσαντες οὖν πάλιν ἐνταῦθα τὸν
 λόγον ἐπισκεψώμεθα, τίς ἄριστα κέκραται πάντων ἀνθρώπων, 10
 ὃν καὶ τῆς ὅλης μὲν οὐσίας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνθρώπων τε καὶ
 τῶν ἄλλων ζώων ἐν τῷ μέσῳ χρῇ τάξαντας καθάπερ τινὰ
 κανόνα καὶ γνώμονα τοὺς ἄλλους ἅπαντας τούτῳ παραβάλ-
 λοντας θερμοὺς καὶ ψυχροὺς καὶ ξηροὺς καὶ ὑγροὺς ὀνομάζειν.
 δεῖ δὲ συνδραμεῖν ἐς ταῦτόν ἐπὶ τοῦδε πολλὰ γνωρίσματα. 15
 καὶ γὰρ ὥς πρὸς τὴν ὅλην οὐσίαν ἐξετάζοντι μέσον χρῇ
 φαίνεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἔτι δὲ μᾶλλον ὥς πρὸς ἀνθρώπους
 τε καὶ ζῶα. τὰ μὲν οὖν ἀπάσης τῆς οὐσίας κοινὰ γνωρίσματα
 προεῖρηται· τὰ δ' ὥς ἐν ζώων εἶδεσιν ἐνεργείας τελειότητι
 κρίνεται τῆς ἐκάστῳ προεπούσης. πρέπει δ' ἀνθρώπῳ μὲν 20
 εἶναι σοφωτάτῳ, κυνὶ δὲ προσιτάτῳ θ' ἅμα καὶ ἀλκιμωτάτῳ,
 λέοντι δ' ἀλκιμωτάτῳ μόνον, ὥσπερ γε καὶ προβάτῳ προσι-
 τάτῳ. καὶ μὲν γε καὶ ὥς τὰς τοῦ σώματος ἐνεργείας οἰκείας
 566 εἶναι προσήκει τῷ τῆς ψυχῆς | ἥθει, δέδεικται μὲν καὶ πρὸς
 Ἀριστοτέλους ἐν τοῖς περὶ ζώων μορίων, δέδεικται δὲ καὶ πρὸς 25
 ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν ἥττον. ἡ μὲν δὴ μέθοδος αὕτη. τὸ
 δ' ἀσκήσαι γνωρίζειν ἐτοιμῶς ἐν ἐκάστῳ γένει ζῴου καὶ κατὰ
 τὰ σύμπαντα τὸ μέσον οὐ τοῦ τυχόντος ἀνδρός, ἀλλ' ἐσχάτως

3 σκληρότητι L V σμικρότητι M ξηρότητι O || τοσοῦτον L || 4 τὸ
 ὑγρότατον L² τῇ ὑγρότητι L¹ || 5 αὐτῶν om. L¹ add. L² || οὐδ' LMV οὐχί
 O || 6 μόνων V || εὐκρατότερον M || 7 ὁ om. M || 8 οὐκ ἐκπέφυγεν M ||
 9 πάλιν ἀκριβῶς L || 10 ante ἐπισκεψ. add. πάλιν L || κέκραται πάντων
 LM π. κ. O || 11 μὲν om. M || τε καὶ codd. τε om. Ch. || 12 τάξαντας M ||
 13 τε καὶ γν. M || παραβάλλομεν M || 15 ταῦτό M || π. τὰ γν. V || 16 ὅλην
 ἄλλην O¹ ὅλην O² || χρῇ φ. LMV φ. χρῇ O || 18 πάσης M || κοινὰ γν. L
 γν. κοινὰ MOV || 21 θ' om. M || 23 μέντοι γε V γε om. L¹ add. L²
 s. l. || 24 προσήκει LM χρῇ O προσήκει post ἥθει colloc. V || 25 ἐν τῇ π.
 ζ. μορίων πραγματείᾳ V || ζῴων χρείας LM || δέδεικται LMV λελεκται O ||
 26 ὑπὲρ αὐτῶν om. M. || αὕτη L ἥδε cett. || 28 τὰ om. L τὰ ἅλλα σύμπαντα V

ἐστὶ φιλοπόνον καὶ διὰ μακρᾶς ἐμπειρίας καὶ πολλῆς γνώσεως
 ἀπάντων τῶν κατὰ μέρος ἐξευρίσκειν δυναμένον τὸ μέσον.
 οὕτω γοῦν καὶ πλάσται καὶ γραφεῖς ἀνδριαντοποιοὶ τε καὶ
 ὅλως ἀγαλματοποιοὶ τὰ κάλλιστα γράφουσι καὶ πλάττουσι
⁵ καθ' ἕκαστον εἶδος, οἷον ἄνθρωπον εὐμορφότατον ἢ ἵππον
 ἢ βοῦν ἢ λέοντα, τὸ μέσον ἐν ἐκείνῳ τῷ γένει σκοποῦντες.
 καὶ πού τις ἀνδριᾶς ἐπαινεῖται Πολυκλείτου κανὼν ὀνομαζό-
 μενος, ἐκ τοῦ πάντων τῶν μορίων ἀκριβῆ τὴν πρὸς ἄλληλα
 συμμετρίαν ἔχειν ὀνόματος τοιούτου τυχόν. ἐστὶ μὲν οὖν ἐπὶ
¹⁰ πλεόν, ὃν νῦν ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἢ ὁ κανὼν οὗτος. οὐ μόνον
 γὰρ ὑγρότης τε καὶ ξηρότης | τος καὶ ψυχρότης καὶ θερ- ⁵⁶⁷
 μότης ἐν τῷ μέσῳ καθέστηκεν ὁ οὕτως εὐσαρκος ἄνθρωπος,
 ἀλλὰ καὶ διαπλάσεως ἀρίστης τετύχηκεν, ἵσως μὲν ἐπομένης
 τῇ τῶν τεττάρων στοιχείων εὐκρασίᾳ, τάχα δέ τινα θειότεραν
¹⁵ ἄρχὴν ἑτέραν ἐχούσης ἄνωθεν. ἀλλὰ τό γε πάντως εὐκρατον
 εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐν εὐσαρκίᾳ
 σύμμετρον εὐκρασίας ἐστὶν ἔκγονον. ἐνθὺς δ' ὑπάρχει τῷ
 τοιούτῳ σώματι καὶ ταῖς ἐνεργείαις ἄριστα διακεῖσθαι καὶ
 σκληρότητός τε καὶ μαλακότητος ἔχειν μετρίως θερμότητός
²⁰ τε καὶ ψυχρότητος. καὶ ταῦθ' ὑπάρχει [ἅπαντα] τῷ δέσμῳ
 καὶ τούτου μάλιστα τῷ τῆς χειρὸς ἐντός, ὅταν γε μηδένα
 τύλον ἔχῃ τοιοῦτον, οἷος τοῖς ἐρέττουσί τε καὶ σκάπτουσι
 γίννεται. διττῆς γὰρ ἕνεκα χρείας τῶν χειρῶν γεγεννημένων,
 ἀφῆς καὶ ἀντιλήψεως, αἱ μαλακαὶ μὲν εἰς τὴν τῆς ἀφῆς
²⁵ ἀκριβείαν, αἱ σκληραὶ δ' εἰς τὴν τῆς ἀντιλήψεως ἰσχὺν ἐπι-
 τηδειότεραι. καὶ δὴ καὶ τὸ δέσμα τὸ μέσον οὐ μόνον ἀπάν-
 των τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης οὐσίας

4 ὅλως om. L¹ add. L² || post κάλλιστα add. ζῶα V τε ζῶα add.
 L || καὶ LM τε καὶ O || 5 εὐμορφώτ. LM || 9 τοῦ τοιούτου V || τυχεῖν M ||
 οὖν om. L || 10 οὗ MV || ζητοῦμεν LV ἐζητοῦμεν O || ἢ om. MV || 11 post
 ξηρότης add. καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότης M om. LV; verborum
 ordinem restitui || 12 εὐκρατος MV || 13 ἀλλὰ καὶ cf. Orib. XXI 5, 2 ||
 14 τεσσ. codd. || τινι O om. V || 16 τὸ τοιοῦτον M || εὐσάρκις L¹ εὐσαρκία
 L² || 17 ἔκγονον LM ἔγγονον O || 19 τε om. M || καὶ θερμότητος κ. ψ. L ||
 20 ὑπάρχει L ὑπάρχειν cett. || ἅπαντα MOV L² s. l. om. L¹ || 21 τούτου
 L τούτῳ cett. || τῷ τὸ L || γε LMV om. O || 22 τὸ add. ante τοιοῦτον
 L || οἷος scripsi: οἷον codd. || 26 verba καὶ δὴ καὶ usque ad τὴν ἀφῆν
 excerpts. Orib. XXI 4, 1. || 27 τῶν τοῦ ἀνθρώπου MV Orib. τῶν ἀν-
 θρώπου L ἀνθρωπίνων O

568 ἀπάντων τῶν ἐν γενέσει τε καὶ | φθορᾷ σωματίων οὐ τὸ τε-
 τλωμένον ἐστὶ καὶ σκληρὸν καὶ λιθῶδες, ἀλλὰ τὸ κατὰ φύσιν
 ἔχον, ᾧ δὴ καὶ μάλιστα φαμεν ἀκριβοῦσθαι τὴν ἀφήν. ὅτι
 μὲν οὖν σκληρότης τε καὶ μαλακότητος ἐν τῷ μέσῳ καθέστηκεν
 ἀπάντων τῶν μορίων, ἱκανῶς ἐναργές. ὅτι δὲ καὶ θερμότητος τε 5
 καὶ ψυχρότης, ἐκ τῆς οὐσίας ἂν αὐτοῦ μάλιστα καταμάθοις.
 ἔστι γὰρ οἷον ξναιμόν τι νεῦρον, ἀκριβῶς μέσον ὑπάρχον
 νεύρου τε καὶ σαρκός, ὡς εἰ καὶ κραθέντων ἀμφοῖν ἐγένετο.
 ἀλλὰ νεῦρον μὲν ἅπαν ἄναιμόν τε καὶ ψυχρόν, σὰρξ δὲ
 πολύαιμός τε καὶ θερμή. μέσον δ' ἀμφοῖν τὸ δέγμα μήτ' 10
 ἄναιμον τὸ πάμπαν ὡς τὸ νεῦρον, ἀλλὰ μηδὲ πολύαιμον ὡς
 ἡ σὰρξ γενόμενον. εἰ δὴ τοῦτο κανόνα τε καὶ οἷον κριτήριον
 ἀπάντων τῶν τοῦ ζώου μορίων προστησάμενος ἐξετάζεις τε
 καὶ παραβάλλεις αὐτῷ τάλλα, τὰς ὁκτὼ διαφορὰς εὐρήσεις
 τῶν δυσκρασιῶν ἐν αὐτοῖς. καὶ δὴ καὶ κατὰ μέρος δίειμί 15
 σοι περὶ πάντων ἐφεξῆς. φλέγμα μὲν ἐστὶν ὑγρότατον καὶ
 569 ψυχρότατον, αἷμα δὲ θερμότατον, ἀλλ' οὐχ οὕτως | ὑγρὸν
 ὡς τὸ φλέγμα. θρῖξ δὲ ψυχρότατον καὶ ξηρότατον· ἦττον
 δ' αὐτῆς ὅσπουν ψυχρόν ἐστι καὶ ξηρόν καὶ τοῦδε χόνδρος
 ἦττον ξηρός, ἐφεξῆς δὲ χόνδρῳ σύνδεσμος, ἔπειτα τένων, 20
 εἰθ' ὕμην καὶ ἀρτηρία καὶ φλέψ, αὐτὰ δηλονότι τὰ σώματα
 τῶν ἀγγείων, εἰθ' ὅσα νεῦρα σκληρά. τὰ δὲ μαλακὰ νεῦρα κατὰ
 τὴν τοῦ δέγματος ὑπάρχει φύσιν ἐν τῇ καθ' ὑγρότητα τε καὶ
 ξηρότητα μεσότητι. κατὰ γὰρ τὴν ἐτέραν ἀντίθεσιν οὐκ ἔστι
 μέσον θερμοῦ καὶ ψυχροῦ τὸ νεῦρον τὸ μαλακόν, ἀλλὰ τοσοῦ- 25

1 ἀπάντων LMV πάντων Orib. καὶ πάντων O || τε καὶ LMO τε om.
 V || 5 τῶν LMV om. O || θ. τε x. ψ. LV ψ. καὶ θ. M θ. x. ψ. O
 6 ἂν αὐτοῦ om. V || καταμάθης M || 7 μὲν γὰρ MV || 8 τε om. L || 11 τὸ
 ante πάμπαν om L || τὸ ante νεῦρον add. V om. LMO || 12 εἰ δὴ
 τοῦτο] excerpts. Orib. XXI 4, 2 || 13 τῶν om. L ἀπ. τοῦ ζ. τῶν μ.
 Orib. || ἐξετάζεις LV ἐξετάζεις MO || 14 παραβάλλεις LV παραβάλλεις
 MO || τάλλα L¹ τὰς ἄλλας L² || 15 τῶν δυσκρασιῶν li τὰς δυσκράτους L
 ταῖς δυσκρασίαις V τῆς δυσκρασίας O || 16 ἐφεξῆς LV ἐξῆς MO || ἐστὶν L
 ὡς M γὰρ V (om. μὲν) οὖν O || 17 θερμότατον καὶ ὑγρότατον L θερμόν
 καὶ ὑγρόν V || 18 ψυχρότατον x. ξηρότατον LMV ξηροτάτη τε καὶ ψυχροτάτη
 O || αὐτῆς ψυχρότατόν ἐστι καὶ ξηρότατον ὅσπουν V || 20 post σύνδεσμος add.
 καὶ ὃν γονδροσύνδεσμον ὀνομάζουσιν Ch om. codd. || 23 τε om. M || 24 οὐκ
 ἔστι LMV οὐκ ἔτι O || 25 τὸ ante μαλακόν add. LMV om. O || τοσοῦτε M

τον ἀπολείπεται θερμότητος, ὅσον καὶ αἵματος. οὕτω δὲ καὶ
 τὰλλα σύμπαντα τὰ πρόσθεν εἰρημένα τοσοῦτω ψυχρότερα
 δέρματος ὅσῳ καὶ ἀναιμότερα. καὶ οἱ γε χιτῶνες αὐτοῖ τῶν
 ἐναιμοτάτων ἀγγείων, ἀρτηρίας λέγω καὶ φλεβός, ἄναιμοί
 5 τ' εἰσὶ καὶ ψυχροὶ φύσει. τῇ γειτνιάσει δὲ τοῦ αἵματος θερ-
 μαίνονται τε καὶ εἰς μέσῃν ἀφικνοῦνται κατάστασιν κράσεως.
 τὸ δ' αἷμα πάλιν αὐτὸ παρὰ τῆς καρδίας ἔχει τὴν θερμασίαν.
 φύσει γὰρ ἐκείνο τὸ | σπλάγχχον ἀπάντων ἐστὶ τῶν τοῦ ζώου 570
 μορίων ἐναιμοτάτον θ' αἷμα καὶ θερμότατον, ἐφεξῆς δ' αὐτῷ
 10 τὸ ἥπαρ. ἀλλ' ἡ μὲν καρδιά βραχὺ δέρματος ἀποδεῖ σκληρότητι,
 τὸ δ' ἥπαρ πολὺ. καὶ τοίνυν καὶ ὑγρότερα τοσοῦτω δέρματός
 ἐστὶν ὅσῳ μαλακώτερα. καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ σὰρξ ὑγρότερα
 δέρματος, ἀλλ' αὕτη μὲν καὶ θερμοτέρα. ρωτιαῖος δ' ὑγρότερος
 μὲν, ἀλλὰ καὶ ψυχρότερος, καὶ τοῦδε μᾶλλον ἐγκέφαλος ὑγρό-
 15 τερος, ἔτι δὲ τοῦδε μᾶλλον ἢ πιμελή, καὶ ἡ πῆξις αὐτῆς διὰ
 τὴν τῶν ὑμένων γειτνίασιν· ἐλαίῳ γὰρ ἔοικε παχεῖ καὶ διὰ
 τοῦτο πηγνύται ψυχροῖς καὶ ἀναίμοις ὀμιλοῦσα μορίοις. οὕτε
 δ' ἥπατι περιπηγνύσθαι πιμελὴν οὐτ' ἀρτηρίας καὶ φλεβὴν
 οὕτε καρδιά δυνατόν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλῳ τινὶ θερμῷ πάνν μορίῳ.
 20 διότι δὲ πέπηγε ψυχρῷ, διὰ τοῦτο χεῖται θερμοινομένη τοῖς
 ἄλλοις ὁμοίως τοῖς πεπηγόσιν. οὐ μὴν ἐγκέφαλός γε θερ-
 μαινόμενος χεῖται καὶ διὰ τοῦθ' ἥττον ὑγρός ἐστὶ πιμελῆς.
 ἥττον δ' ὑγρὰ πιμελῆς ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ πνεύμονος σὰρξ, οὐδὲ
 γὰρ αὕτη | χεῖται θερμοινομένη. πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον ἢ τοῦ 571
 25 σπληνός τε καὶ τῶν νεφρῶν σὰρξ ἥττον ἐστὶν ὑγρὰ πιμελῆς.
 ἅπαντα μέντοι ταῦτα δέρματός ἐστὶν ὑγρότερα. τὰς δὲ τούτων
 ἀποδείξεις ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ διέξειμι καὶ μὲν δὴ καὶ
 ὅσα λείπει τῇ συμπάσῃ περὶ κράσεων πραγματεία διὰ τῶν
 ἐφεξῆς δυοῖν ὑπομνημάτων εἰρησεται.

1 ὅσῳ LM || 2 τοσοῦτον LV | 3 ὅσον V (ὅσῳ L || καὶ οἱ γε] cf. Orib. XXI 4, 5 || 4 λέγω om. M || τε καὶ φλ. M || 5 φύσει codd. et Orib. τῇ φ. A || 6 τε LMV om. O || 9 ἐναιμον M || 11 καὶ τοίνυν καὶ LMV καὶ τοίνυν O || ὑγρότερον V || 12 ἐστὶν om. M || ὅσῳ καὶ μαλακώτερον V || καὶ μὲν LMV καὶ μὴν O || ἡ σὰρξ LM σὰρξ O || 14 καὶ ante ψυχρ. om. L || 15 τοῦδε LM τούτου OV || ἡ ante πιμελή add. LMV om. O || 18 περιπηγνύσθαι (sic) M || 19 θερμῷ τινι V || 20 πάνν ante ψυχρῷ add. O om. LMV || 21 ὁμοίως] μορίοις V || τοῖς πεπηγόσιν M OV τοῖς om. L || 22 χεῖται om. V || 24 γὰρ om. M || 25 σὰρξ add. LMV om. O || 26 μέντοι] μὲν οὖν V || ταῦτα] τὰ τοιαῦτα V || 27 μετὰ ταῦτα LV μετὰξὺ MO || 29 ὑπομνημάτων L¹ ὑπομνημάτων L² || Subscriptio: τέλος τοῦ α' περὶ κράσεων λόγου L

Adnotatio critica.

Cap. I.

P. 9, 1. *Ὅτι μὲν*] Codicum MOV lectionem *μὲν οὖν* reiiciendam esse non est quod multis demonstramus verbis; in exordio secundi vel tertii libri his particulis locus esset, non est in initio primi; cf. de nat. pot. II 1 (Script. min. III 154, 20) et III 1 (Script. min. III 204, 8).

Ibid. 9. *διαιρουμένοις*] Cod. L quoque veram scripturam, quam Vaticanus et editio Aldina exhibent, praestare videtur, sed scribendi compendium sordibus obscuratum iam dinosci non potest. Ceterum talis dativi usus apud Galenum non rarus est; cf. vol. VII 1 *πόσα μὲν ἔστι καὶ τίνα τὰ σύμπαντα νοσήματα κατ' εἶδη τε καὶ γένη διαιρουμένοις ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα, δι' ἑτέρου δεδήλωται γράμματος.* ibid. 42 *τίνα μὲν ἔστι καὶ πόσα τὰ σύμπαντα νοσήματα κατ' εἶδη τε καὶ γένη διαιρουμένοις ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα, ὁπόσαι τε καθ' ἕκαστον αὐτῶν αἰτίαι τῆς γενέσεως, ἐν ἑτέροις ὑπομνήμασι γέγραπται.*

Ibid. 14. *ἦτοι θερμοὶν*] Consensus codicum *ἦτοι* praebeantur plurimis exemplis confirmari potest; simillima tantum proferam: I 575 *ἀλλ' ἦτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν ὀνομασθήσεται.* ibid. 572 *πλεονεκτοῦσης ποιότητος ἦτοι θερμότητος ἢ ψυχρότητος ἢ ξηρότητος ἢ ὑγρότητος.* XIII 367 *ἦτοι θερμαίνειν ἢ ψύχειν ἢ ὑγραίνειν εἰπόντες.* XIII 465. X 466. 476. VI 183. 252. 253. 257. 265. 269. 278. 279. 286. 291. 292. 295. 310. 327. 330. 353. 385. 404. 405. 407. 408. 415. 418. 422. 425. 437. 442. 452. 465.

P. 10, 2. *γίνεσθαι*] Recepi scripturam codicis M, qui in hac sibi constat, cum ceteri modo *γίνεσθαι* modo *γίνεσθαι*

exhibeant, ita tamen, ut quo vetustior est Galeni liber manu scriptus, eo saepius occurrat forma Attica, veluti in codice optimo Laurentiano LXXIV 3 et in Urbinati 69, qui *περὶ χρείας μορίων* libros continet.

Ibid. 3. *πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα*] cf. de elem. I 475 (p. 45, 9 H.) *ἐν ᾧ πλείων μὲν ἐστὶν ἢ τοῦ πυρὸς μοῖρα*. I 539 *ἐλάττονα μὲν ὑγροῦ μοῖραν, πλείονα δὲ ξηροῦ*. XIII 443 *πλέονα μοῖραν ἐν τῇ μίξει τῶν ὑγρῶν*. XVIII 1, 9.

Ibid. 6. *αὕτη μὲν ἢ τῶν ὀνομάτων χρῆσις*] cf. VI 299 *αὕτη μὲν ἢ ἀρίστη πρόνοια*. ib. 456 *αὕτη μὲν ἢ τοῦ Διοκλέους ῥῆσις ἐστὶν*. X 252 *αὕτη μὲν ἢ τοῦ Θεσσαλοῦ ῥῆσις*. XVIII 1, 282 *αὕτη μὲν ἢ τοῦ Ἰουλιανοῦ ῥῆσις*. de Placit. 278 629 M.

Cap. II.

P. 10, 22. *δύο εἶσιν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ*] Verissimam esse codicum LM scripturam innumerabili paene exemplorum copia probari potest; cf. IX 702 *ἔξ εἶσιν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν ἐν ταῖς νόσοις μεταβολῶν*. I 305 *τρεῖς εἶσιν αἱ πᾶσαι διδασκαλίας τάξεως ἐχόμεναι*. I 518 *τέτταρας ἀποτελεῖσθαι τὰς πάσας συζυγίας*. 529 *εἰ τέτταρες αἱ πᾶσαι συζυγίαι*. IX 74. 304. XVIII 1, 222. Script. min. III 79. 104. de Placit. 152. 250 M.

P. 11, 6. *πέφυκεν δεῖ*] Inclusi haec duo vocabula, quia codd. LO alterum eorum omittunt eisue interpositis oratio quae vocatur obliqua turbatur. Simile glossema paulo infra in cod. L deprehenditur, qui post *ὑγραίνειν* add. *πέφυκεν*.

Ibid. 8. *θερμόν*] Eandem quam hoc loco lectionis varietatem habemus I 643 *διὰ ταῦτα γὰρ* (L rectius *ταῦτῃ τοι*) *καὶ τὸ θερμαίνειν* (LM *θερμόν*) *ἡγοῦνται πάντως ξηραίνειν*. Utrouque loco meliorum codicum scripturam restituendam esse censeo.

Ibid. 14. *ἐν ἡλίῳ θερμῷ*] Retinui codicum deteriorum scripturam, cum in codd. LMV lectio genuina glossemate illato suo loco mihi mota esse videatur. Saepissime enim apud Galenum dictio *ἥλιος θερμός* occurrit, veluti XVIII 1, 201 *ὥς τοῖς ἀμετροτέρον πονήσασιν ἢ διατρέψασιν ἐπὶ πλείον ἐν ἡλίῳ θερμῷ*. XIII 596 *ἐν ὅξει δριμυτάτῳ πολλαῖς ἡμέραις ἐν ἡλίῳ θερμῷ προσελίωσα*. 610. 882. X 403. 722. VII 12. Neque vero rarius invenitur dictio *ἐν ἡλίῳ θερμῷ*, ut I 629 *εἰ γὰρ ὁ μὲν ἐν ἡλίῳ θερμῷ διέτρωπεν*. XIII 404. 406. 478.

514. 684. 693. X 711. 714. Nusquam autem inveni, quod LMV hoc loco exhibent, ἐν ἡλίῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ vel ἐν ἡλ. ξηρῷ καὶ θερμῷ. Mihi θερμῷ καὶ ξηρῷ vocabula ab interprete vocis θερμῷ minus usitatae explicandae causa inserta esse videntur.

Ibid. 18. ὕδασι γλυκέσιν] καὶ vocabulum, quod O ante γλυκέσιν addidit, non est necessarium; cf. VI 53 λουτροῖς γλυκέων ὑδάτων θερμῶν λουνομένων. 495 πολλὰ τῶν αὐτοφνῶν ὑδάτων θερμῶν. X 535 λουτρὰ γλυκέων ὑδάτων εὐκράτων.

P. 12, 1. τῆς μήκωνος] Codicis M auctoritatem secutus sum; nam μήκων apud Galenum ut apud ceteros melioris notae scriptores semper generis feminini est; cf. XII 72 μήκων ἢ μὲν τις ῥοιὰς ὀνομάζεται. . ἢ δὲ τις ἡμερος. . καὶ μὴν καὶ δύο ἐπ' αὐταῖς εἶσιν ἕτεραι μήκωνες ἄγριαι, ἡ μὲν οἷον ἐγκαθημένην ἔχουσα τὴν κωδύαν, ἡ δὲ ἐπιμηκεστέραν μὲν ταύτης, ὅλη δ' αὐξανεστέρα καὶ αὐχμηροτέρα. ταύτης τῆς μήκωνος ὁ ὀπὸς ἀπορρεῖ κτλ. 74 παραλία μήκων, ibid. μήκων ἡρακλεία. XIII 387 ὁ τῆς μήκωνος ὀπός. XI 404 τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα. XIV 138. 248. XIII 40. de atten. vict. rat.¹⁾ 5 τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα, paulo infra ibid. ὁ ὀπός αὐτῆς. Ei loci, quibus ὁ μήκων invenitur, corrupti sunt, exempli causa X 370 pro vulgata lectione τοῦ μήκωνος praestat cod. Paris. 634 τῆς μήκωνος. Idem mendum exstat XI 767. XII 146. XIII 272. XVII 2, 331.

Ibid. 17. εἶναι τανῦν] cf. VI 300 ὧν οὐκ ἐγχωρεῖ μεμνηθῆναι τανῦν. IX 550 οὐ πρόκειται μοι διαριεῖσθαι τανῦν. 660 οὐ πρόκειται μοι τανῦν διαριεῖσθαι. X 155 παραιτοῦμαι λέγειν τὰ νῦν.

Ibid. 22. λέγειν τὰ εἰκότα] Non recte codd. LO omittunt articulum; cf. p. 9, 5. VI 39 πρὸς ἐκείνους μὲν δὴ καὶ αὐθις εἰρήσεται τὰ εἰκότα. IX 39 ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τούτων εἰρηται τὰ εἰκότα. ibid. 87.

P. 13, 12. λεγέτωσαν] Recepi codicis L lectionem; ea enim imperativi forma, quae desinit in — έτωσαν, altera, quae desinit in — όντων, apud Galenum multo frequentior est: cf.

¹⁾ Is liber graece nondum editus exstat in cod. Paris. 634 supplem. graec. fol. 133^a sq.

I 588 λεγέτωσαν. II 338. I 642 μὴ τοίνυν ὑπολαμβάνετωσαν. X 349. 350 λεγέτωσαν. 350 γνωσκέτωσαν. 380 μὴ τοίνυν μηδὲ ὀνομαζέτωσαν. 270 πράγμαθ' ἡμῖν παρεχέτωσαν. XIII 168 ἀπερευγέτωσαν. VI 723 προσεξεταζέτωσαν. XI 404 νομιζέτωσαν. de Placit. 642 μὴ τοίνυν. . λεγέτωσαν. At I 589 μήτε τὸν κύκνον λευκὸν εἶναι λεγόντων. X 11 ἄγε δὴ ὕμνους ἁδόντων καὶ γραφόντων ἐπινίκια μέλη.

Ibid. 22. εἰς ταὐτὸν] Utrum cum codicibus LV scribendum sit εἰς an cum MO ἐς, dubium est; utrumque apud Galenum invenitur: I. 565 ἐς ταὐτὸν VI 108, 14. 222, 12. 18. X 246. 314, 7. 9. de Placit. 173. 219. εἰς ταὐτὸν I 523, 7. VI 120, 15. 368, 1. X 301, 17. 644, 5. 662, 8. de Placit. 151. 155. 188.

Ibid. 17. τὸ δρᾶν τε καὶ πάσχειν] Oribasii auctoritatem codice O nonnihil confirmatam secutus τε voculam retinui, quamquam codd. LMV eam omittunt; cf. X 186 τὸ δ' ἐκείνας (i. e. τὰς τέτταρας ποιότητας) ἐπιδείξαι δρώσας τε καὶ πασχούσας εἰς ἀλλήλας τῆς περὶ τῶν στοιχείων ἐστὶ θεωρίας. de Placit. 825 ἦτις μὴ δύναται τὰναντία περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἅμα δρᾶν τε καὶ πάσχειν. Script. min. III 134 ἀλλοιουμένην ὑπὸ τῶν ἐναντῆς μορίων εἰς ἀλλήλα δρώντων τε καὶ πασχόντων. Metaphorice 150 ἅπαντα δρώσιν τε καὶ πάσχονσι καὶ παντοῖοι γίνονται. At omisum est τε vocabulum his locis: XI 554 ὥς εἰς ἄδῃλα (scribendum esse videtur ἄλλῃλα) δρᾶν καὶ πάσχειν πλησιάζοντα. Script. min. III 155 δύο σώματα δρᾶν καὶ πάσχειν ἐπιτήδεια. de elem. p. 10 H. εἰς ἀλλῃλα δὲ τὸ δρᾶν καὶ πάσχειν ἐχόντων. p. 57 δρᾶν καὶ πάσχειν αὐτοῖς εἰς ἀλλῃλα συμβαίνει.

Cap. III.

P. 15, 3. εὐκρατον] De glossemate εὐκρατον φύσιν, quo excepto L codices omnes corrupti sunt, cf. Praef. p. 2.

Ibid. 5. προῦχουσιν] cf. XVIII 1, 270 οὐ μικρῶ τιμι προῦχουσιν ἐδρήσεις τὴν περὶ τὰς τοῦ Θεσσαλοῦ κοινότηας (sic cod. Laur. 74, 3), ibid. 370. X 448.

Ibid. 6. ὥσπερ οὐδ' ὅλως οὐσαν] cf. I 521 ὥσπερ οὐχὶ κατὰ τῆς ὕγρας καὶ θερμῆς ταῦτα συμπύπτοντα. X 152, 5. 154, 10. 262, 11. Script. min. III 77, 15. 179, 7.

Ibid. 11. ἢ εἰς] Cum L² praepositionem εἰς reponendam esse existimavi collato loco simillimo XI 548 ἀποβλέπουσι γὰρ εἰς πάντα τὰλλα μᾶλλον ἢ εἰς τοῦτο.

Ibid. 14. ἀντεισάγοντες] Scribendum videtur ἀντεισάγοντας ad infinitivos antecedentes relatum.

P. 16, 17. ὁμολογήσειεν] Codicis O librarius cum non intellexeret ex verbo ὁμολογεῖν aptum esse participium γιγνομένην, temere interposuit vocabulum ὥς; at cf. XV 44 καὶ μὴν εἴτερο ὄντας τις αὐτοὺς ὁμολογήσειε, ὁμολογήσει καὶ γεγονέναι. Kühner Gramm. gr. II p. 615 (§ 482, 2).

P. 17, 11. ὥς ἂν οὐκέτι] Non est quod de meliorum codicum scriptura recedamus. Etsi enim plurimis locis Galenus ut alii recentioris aetatis scriptores negatione μὴ pro οὐ usus est, saepe ut hiatum vitaret, non pauca tamen restant exempla usitatae dicendi rationis; cf. de Placit. p. 141 ὥς ἂν τῆς πηγῆς αὐτῶν οὐκέτι οὔσης. Script. min. III 39 ὥς ἂν οὐκ ἀσφαλῆ τε καὶ μήπω πεπηγυῖαν κεκτημένος τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν. 64 ἀλλ' ὥς ἂν τοῦτο τυχεῖν ὑγείας οὐ δυνάμενος. X 30 ὥς ἂν οὔτε γεωμετρίας οὔτ' ἀριθμητικῆς οὔτε διαλεκτικῆς οὔτε ἀναλυτικῆς οὔθ' ὅλως λογικῆς τινος ἀφάμενοι θεωρίας. At VI 523 ὥς ἂν μηδὲν ἔχων ἐν ἑαυτῷ μήτε λιπαρὸν μήτε γλίσχρον. XVIII 1, 40 ὥς ἂν μηκέτ' ὀχοῦμενος. 172 ὥς ἂν μήτ' ἔξωθεν ἔτι θερμαινομένων μήτ' ἐνδοθεν. de Placit. 612 ὥς ἂν μηκέτι πνευματικῆς οὐσίας ἀφικνουμένης εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Script. min. III 160 ὥς ἂν μὴ δυνάμενοι κατελθεῖν εἰς αὐτό.

P. 17, 26. εἰ δεηθείην] cf. IX 399 ὥσπερ ἐπὶ πνεύμονος ἐδείχθη διακοῦναι.

Cap. IV.

P. 17, 28. Τὸ δέ γε νῦν ἔχον] Quamquam non memini me apud Galenum, apud quem formula τό γε νῦν εἶναι admodum frequens est (cf. Script. min. III 51. de Placit. p. 146 M. III 413. 461. IX 38. X 257. 739. XII 47), hanc locutionem legisse, tamen non dubitavi codd. LV secutus in textum recipere; nam veri similis est rariorem dictionem ipsius scriptoris quam interpolatoris esse. Τὸ νῦν ἔχον est apud

Lucian. catapl. 13. Maxim. Tyr. 14, 6 (I 469); alia exempla collegit Stephanus Thes. III 2622.

P. 18, 23. *ὑπάρχειν αὐτό*] cf. I 525 (p. 19, 3 huius edit.) *ἅπαντ' οὖν οὕτως ἔσται τὸ ἔαρ*.

P. 20, 6. *ὅτε δὲ ψῦχος ποιέη*] Cum Galenus in commentariis quoque, quos de Hippocratis aphorismis conscripsit, hanc lectionem praebeat et ipsius Hippocratis codices discrepent, Galeni codicum hoc loco consentientium auctoritatem non neglegendam esse putavi. Cf. Theophr. c. pl. 1, 19, 3 *ἐὰν πλείω ποιῇ ὕδατα*.

P. 21, 6. *οὐ τὸ χεῖρον*] Praepositionem *κατὰ*, quam O post *οὐ* repetit, necessariam non esse haec exempla demonstrant: I 581 *ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ τῶν περιτωμάτων αὐτοῦ νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ τῶν οἰκείων μορίων ἐστίν*. VI 594 *τινὲς δὲ Ἀρμένια διὰ τεσσάρων συλλαβῶν, οὐ πέντε* (vulgo *διὰ πέντε*; at cod. Paris 634 suppl. graec. *διὰ om.*) XVII 2, 44 *ὅτι περὶ τῶν ἐν τῇ κύστει λίθων τὸν λόγον ποιεῖται νῦν, οὐ τῶν ἐν τοῖς νεφροῖς*.

Ib. 16. *τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος*] Auctoritas meliorum codicum pronomen *ἡμᾶς* addentium plurimis exemplis confirmatur; cf. I 536. IX 127. 130. 474. 905. 908. 914. 915. VI 70. de Placit. 616. 640. 642 M. Neque tamen desunt exempla pronominis omissi, velut VI 79. de Placit. 637.

P. 22, 24. *εἰς ἐν κεφάλαιον ἀγαγὼν*] cf. I 532 *τὰ κατὰ μέρος εἰς ἐν ἅπαντα κεφάλαιον ἀναγόμενα*. IV 50 *καὶ δείξω κἀναυῖθα τὴν τέχνην τῆς φύσεως εἰς τρία κεφάλαια τὸν σύμπαντα* (sic cod. U) *λόγον ἀναγαγών*. Script. min. 106 *βέλτιον ἦν τὰς τῶν κατὰ μέρος αἰτίας ἀπάσας εἰς ταύτας ἀνάγειν*.

P. 23, 9. *σαρκῶν καὶ ὀστέων καὶ νεύρων*] Quod vulgo additur *καὶ ἄρθρων*, codd. LV recte omittunt; nam apud Hippocratem quoque, cuius sententiam Galenus interpretatur, haec desunt vocabula; cf. Hipp. Epid. III 3, 4 (III 72 L.) *τοῖσι μὲν οὖν πλείστοισιν αὐτέων ἀποστάσεις ἐς ἐμπνύματα ξυνέπιπτον, σαρκῶν καὶ νεύρων καὶ ὀστέων ἐκπτώσεις μεγάλαι*. Traditum verborum ordinem *ὀστέων καὶ νεύρων* immutare nolui, quia Galenus in commentariis quoque, quos de Hippocratis Epidemiis conscripsit, eundem praestat; cf. Gal. XVII 1, 670.

Ibid. 12. *ἐκγονον*] *Meliorum librorum scriptura his defenditur exemplis*: X 291 *κακοήθη τε ἅμα καὶ κακοχυμίας ἐστὶν ἔκγονα*. I 616 *ἡ δὲ λευκὴ θοῖξ ἔκγονος*. 608 *πολυσαρκία δὲ πλήθους αἵματος ἔκγονος* (sic LM, *ἐγγονος* vulg.). IX 594 *τὸ δὲ δεύτερον ἀνωμάλου ταραχῆς ἐστὶν ἔκγονον*. 596 *ἅτε γὰρ ἀκμαζούσης ταραχῆς ἔκγονον ὑπάρχον*. 604 *πελιδνὸν δὲ χρῶμα μόνης ψύξεως ἔκγονον*. 652 *τριταῖος δὲ πυρετὸς ἔκγονος ὑπάρχων τῆς ξανθῆς χολῆς κινουμένης*. Apud Galenum quoque ut apud alios scriptores graecos *ἐκγονος* et *ἐγγονος* in codicibus inter se saepissime permutantur, exempli gratia: IX 265. 337. 395. 663. Ceterum cf. I 567.

Cap. V.

P. 24, 28. *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις*] cf. XIII 565 *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις κἀκεῖνο προσεννοήσας κτλ.* IX 343, 4. de Placit. 281 M *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις*.

P. 25, 12. *τοῖς προσέχειν τὸν νοῦν βουλομένοις*]. *Multum probabilittatis habet scriptura codd.* O V *τοῖς γε*; cf. I 606 *τοῖς γε προσέχουσι τὸν νοῦν*. XVII 2, 60. IX 176 *ἀρκεῖ ταῦτα τῷ γε νοῦν ἔχοντι* XVIII 1, 90 *ἅπαντι τῷ γε προσέχειν βουλῇθέντι τὸν νοῦν*. At XIII 848 *δῆλον ἔσται τοῖς προσέχουσι τὸν νοῦν*.

Ibid. 22. *ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν*]. Cf. de Placit. p. 205 *τὸ γὰρ χωρεῖ τοῦτο ὄῃμα ἐγὼ μὲν ἡξίουν ἀκούειν ἐν ἴσῳ τῷ ἐξέρχεται ἢ ἐκπέμπεται*. 279 *ἀσπλάγχχνος μὲν καλοῦσιν ἐνίους ἐν ἴσῳ τῷ ἀκαρδίους*. 282 *τὸν μὲν ἀκάρδιον ἐν ἴσῳ τῷ δειλὸν καὶ ἄτολμον καὶ ἄνανδρον ὀνομάζων*.

Ibid. 23. *πρὸς τῶν παλαιῶν*] *ιατρῶν glossema esse videtur*; similiter Script. min. III 203, 13 in deteriore codice O additum est *ἀνδρῶν*.

Cap. VI.

P. 27, 26. *περὶ διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν*] *Codicum M O V scriptura περὶ τῆς τῶν σφυγμῶν διαγνώσεως his exemplis confirmari videtur*: IX 113 *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν σφυγμῶν διαγνώσεως*. 450. VIII 514. 548. 549. 576. 728 IX 19 *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν*. 451 *κατὰ τὸ*

πρωτον τῆς διαγνώσεως τῶν σφνγμῶν. VIII 499. Vera autem illius operis inscriptio fuit *περὶ διαγνώσεως σφνγμῶν*, ut est IX 121. 213. 272. VIII 553. 621. 766. I 538. Minus usitata erat inscriptionis forma, quam L hoc loco exhibet, *περὶ διαγνώσεως τῶν σφνγμῶν*; quam cum VIII 499 quoque invenissem, de Laurentiani auctoritate abscedere nolui.

P. 28, 1. *ταχὺ καὶ βραδὺ*] Temere a Charterio solitum verborum ordinem, quem codices praestant, mutatum esse haec docent exempla: VI 464 *φαίνεται γὰρ (cod.) ταῦτα ταχεῖαν ἢ βραδεῖαν ἔχοντα (cod.) τὴν διέξοδον*. VIII 837 *οὐ γὰρ δὴ περὶ ταχέος τε καὶ βραδέος ἢ θάπτονος καὶ βραδντέρον διορίσασθαι χορή*. 845 *τοὺς μὲν ταχεῖς, τοὺς δὲ βραδεῖς (σφνγμούς)*.

Ibid. 10. *παχὺν οὐτε λεπτόν*] Usitatum verborum ordinem servaverunt codd. LMV; vid. X 146 *καὶ μὲν δὴ (cod.) καὶ εἰ παχὺν ἢ λεπτόν εἴπομεν*. 773 *ὅταν ᾗτοι θερμόν ἢ ψυχρόν ἢ παχύτερον ἢ λεπτότερον*.

Ibid. 24. *ἐν ἐνὶ παραβάλλοντες*] cf. IX 791 *εἰ παραβάλλοντες ἐν ἐνὶ τὸ κατὰ θάτερον αὐτῶν ἄκρον εὐρίσκοιμεν ὀλεθριώτερον*.

Ibid. 25. *ὡς πρὸς ἐκεῖνο*] In comparationibus hac dicendi formula *ὡς πρὸς* nihil frequentius est; cf. I 525 *ξηρόν μὲν ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα*, 565 *καὶ γὰρ ὡς πρὸς τὴν ὅλην οὐσίαν ἐξειάζοντι μέσον χορή φαίνεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἔτι δὲ μᾶλλον ὡς πρὸς ἀνθρώπους τε καὶ ζῷα*. IX 256 *λέγεται δὴ ταχὺς σφνγμός* ὁ μὲν ὡς πρὸς τὸν σύμμετρον, ὁ δὲ πρὸς ὀντιναοῦν τὸν ἐπιτυχόντα, 320 *ἐκάστω δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ μέτρον ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἐστίν*, X 312 *ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὡς πρὸς τὸν λίθον ὁ ἄσκος, τοῦτον ὡς πρὸς τοῦδαφος ὁ ἄνθρωπος*, 316 *εἴτ' αὐθις καὶ αὐθις ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ κάμνοντος*, XIII 368 *δόξει σοι τοῦτο μηδὲν ὡς πρὸς ἐκείνους εἶναι*, XV 83 *ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ φυτὰ παραβάλλοντες*, item I 542. 545.

P. 29, 9. *ἢ ὡς πρὸς τὸ τυχόν οἰοῦν*] Etsi πρὸς οἰοῦν τὸ ἐπιτυχόν, quod O exhibet, saepe apud Galenum invenitur, ut XI 543 *πρὸς οἰοῦν τὸ ἐπιτυχόν*, IX 220 *πρὸς ὀντιναοῦν τὸν ἐπιτυχόντα*, item 226, tamen alterius quoque locutionis *πρὸς τὸ τυχόν οἰοῦν*, quam M praestat, exempla non desunt, ut I 544, 13 *ἢ πρὸς τὸ τυχόν οἰοῦν παραβάλλοντας*.

P. 30, 4. τὸ γὰρ δὴ τρίτον σημαινόμενον ἐκάστων τῶν τοιούτων ὀνομάτων/ Falsa est cod. O scriptura ἐκάστω; nam τὸ σημαινόμενον ut substantivum cum genitivo coniungi solet; cf. VI 534 κατὰ θάτερον σημαινόμενον τῆς πολύχρηστον (cod.) φωνῆς. 580 τρίτον τι σημαινόμενόν ἐστι τοῦ τῆς τρυγὸς ὀνόματος. XI 542 διελόμενος μὲν τὰ σημαινόμενα ἐκάστων τῶν ὀνομάτων. VI 566 σαφηνείας δὲ μάλιστα τυχεῖν ἔστι τὰ συνηθέστατα τοῖς πολλοῖς ὀνόματα ἐκλέγοντα μετὰ τοῦ φυλάττειν αὐτῶν (sic cod.; vulg. αὐτοῖς) τὰ σημαινόμενα. XVII 2, 413.

Ibid. 12. κατὰ πολλοὺς τρόπους/ Recte LMV articulum, quem O addit, omittunt; cf. VI 383 πολλῶν δ' αἰτίων κατὰ πολλοὺς τρόπους διακοπιόντων τὴν ὑγιεινὴν ἀγωγὴν. IX 304 ἐκάτερον δὲ αὐτῶν ἔσται κατὰ πλείονας τρόπους.

P. 32, 2. κατ' ἀξίαν/ Sitne scribendum κατ' ἀξίαν (LM) an κατὰ τὴν ἀξίαν (O), quaeritur; utrumque apud Galenum invenitur; cf. III 676 πλέον ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἀδένι χαριζομένων. 847 καὶ νέμειν ἐκάστῳ τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ μήτε περιττὸν μήτ' ἑλλιπὲς ἐργάζεσθαι τι τοῦ προσήκοντος. de Placit. 590 ἐπεὶ δὲ ἕκαστον μόριον τῆς ὅλης ψυχῆς τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ κάλλος ἔχει, τὴν ψυχὴν ὅλην εἰκότως ἂν εἴποις δικαίαν. Omissus est articulus exempli gratia de Placit. 591 ὅταν δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ νέμῃ, δικαιοσύνην (sc. καλεῖ) et XIX 384 ἢ δὲ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐκάστων. ἀπονεμητικὴ γάρ ἐστιν ἐκάστῳ τῶν πρὸς ἀξίαν, οἷον θεοῖς, γονεῦσι, συγγενέσι, φίλοις, οἰκείοις, πόλταις. Hac de causa meliorum codicum auctoritatem non neglegendam putavi.

Ibid. 13. πάσας ἐπέρχεσθαι τὰς διαφοράς/ Probanda est codicum LM scriptura ἐπέρχεσθαι; cf. X 22 ἅπαντα τε τᾶλλα κατ' εἶδος ἐπέλθου ζῶα, 696 ἐπέλθωμεν οὖν ἐφεξῆς τὰς εἰρημένας ἐξ διαφορὰς τῆς ὕλης, IX 392 πρώτας μὲν ἐπέλθωμεν ὅσαι τοῖς ἀναπνευστικοῖς ὀργάνοις ἐγγίνονται διαθέσεις. X 523, 10. 555, 8. 735, 7. 897, 11. 357, 3. 75, 14 εἰ πάντα τις ἐπέρχοιτο τὰ σφάλματα.

P. 33, 3. φυτὸν ἢ ζῶον/ Ne offendaris verborum ordine, quem LMV praestant, haec perlustres velim exempla: I 546 ἦτοι φυτὸν ἢ ζῶον, 547, 3 καὶ γὰρ φυτὸν καὶ ζῶον ὁτιοῦν, de elem. p. 32, 13 H. τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ φυτὰ καὶ ζῶα ἐκ τού-

των σύγκειται, 51, 2 καὶ φνιδῶν καὶ ζῳῶν δημιουργοί, XI 552 τὸ δ' ἐναντίον εἰς φθορὰν ἐνίοτε μεταβάλλει τὰ τε φντὰ καὶ τὰ ζῳᾶ.

Ibid. 14. *πρῶτα πάντων ἐστὶ στοιχεῖα*] cf. de elem. p. 32 H. *χρὴ θαρρύντως ἀποφαίνεσθαι γῆν καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ἀέρα πάντων εἶναι κοινὰ καὶ πρῶτα στοιχεῖα.*

Ibid. 23. *ἀνωτάτω τι γένος*] Secutus sum codicis V auctoritatem, quae quodammodo confirmari videtur corrupta codicis M lectione; nam apparet lectionem *ἀνωτάτω τινι γένει* inde ortam esse, quod librarius *ἀνωτάτω* pro dativo habebat, cui sequentia vocabula perperam accommodavit. Ex codice L cum nihil enotaverim, *ἀνώτατον* is praestare videtur fortasse per compendium scriptum. Ceterum cf. Script. min. I 66 ἡ γὰρ ἀνωτάτω γραμμὴ, Gal. XIII 14 ὥς μηδενὸς ἡμῶς ἔτι δεῖσθαι τῶν ἀνωτέρω. de elem. p. 50, 9 H. *περὶ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.*

P. 34, 1. *φνκίδος*] Hoc quoque loco Laurentiani scriptura *φοκίδος* ad veritatem proxime accedit; nam facile est intellectu non agi de pirorum genere quodam, quod *φωκίς* appellatur, sed de piscibus; itaque scribendum est *φνκίδος* et paulo infra *φνκίς* pro *φωκίς*; de quo pisce conferas VI 718 ἄριστος δ' ἐν αὐτοῖς ἡδονῆς ἔνεκεν ὁ σκάρος εἶναι πεπίστενται, μετ' αὐτὸν δὲ κότινφοί τε καὶ κίχλαι καὶ μετ' αὐτοὺς (sic cod.) *λουλίδες* τε καὶ *φνκίδες* καὶ *πέρκαί*. 720 *κωβιοὶ* δὲ καὶ *φνκίδες* καὶ *λουλίδες* καὶ *πέρκαί* κτλ. Athen. VII 319 b.

Ibid. 8. *δέδεικται δι' ἑτέρον γράμματος*] Infinita paene exemplorum multitudine ex Galeni libris depromptorum probari potest praepositionem *πρὸς*, quam codd. MOV pro *δι'* exhibent, a Galeni dicendi ratione abhorrere, sed nolo in hac re longus esse; cf. p. 9, 5 *εἴρηται δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα δι' ἑτέρον γράμματος.*

Cap. VII.

P. 34, 13. *ἐπιδέδεικται*] Variant codices aliis quoque locis plerumque in vocabulis *ἀποδείξαι* et *ἐπιδείξαι*, ut p. 13, 18. 18, 1. 21, 9; nos in re tam dubia meliorum codicum fidem diligenter secuti sumus.

Ibid. 19. *εἰπόντες οὕτως ἐπανίσωμεν*] Codicis L scripturam in textum recepi, quod et hiatum tollit et scriptoris dicendi consuetudine confirmatur; cf. X 115 *ἑάσαντες οὖν αὐτοὺς αὐθις* (sic cod.) *ἐπὶ τὸ προκείμενον ἴωμεν*. III 528 *δείξαντες ἐπὶ τὰ λοιπὰ τῶν τοῦ πνεύμονος ἴωμεν μορίων*. XII 215 *ἑάσαντες οὖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἴωμεν*. X 306. 421. 723. IX 222.

Ibid. 24. *μὲν οὕτω εἴρηται*] Insigne hiatus exemplum; nam per totum hunc librum Galenus vocalium concursum tam diligenter vitavit, ut mireris, cur non hoc quoque loco facillima verborum traiectione scripserit *οὕτω μὲν εἴρηται*. Admisit hiatum 1. post articulum, 2. post vocabula *καί, ἦ, εἰ, πρό*, 3. post *δύο*, 4. ante *ἐστί, αὐτὸ, οὔτε*, 5. in pausa, ut p. 23, 17. 38, 10.

P. 35, 4. *σῶμα χορὴ νομίζειν*] *ἐτέρων* vocabulum, quod post *σῶμα* add. O, necessarium non est; cf. X 973, 5 *γίνονται δέ τινες ὄγκοι παρὰ τούσδε*.

Ibid. 21. *οἱ πρὸς τὸν ἀφορισμὸν ἀντιλέγοντες*] Lycum Macedonem, empiricae sectae medicum, perstringit, qui quia de Hippocratis auctoritate detrahere ausus erat, saepius a Galeno gravissimis verbis reprehenditur; cf. XVIII 1, 197 *Λύκος τοίνυν ἔγραψε μὲν ἐξηγητικὰ τῶν Ἱπποκράτους ἀφορισμῶν ὑπομνήματα, λωβᾶται δὲ τοῖς δόγμασι τάνδρως ἐκατέρωθεν οἷς τε ψέγειν καὶ οἷς ἐπαινεῖν τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων οἶεται καὶ δι' ὧν ἀντιλέγειν ἐπιχειρεῖ. τὰ τε γὰρ ἐπαινούμενα Λύκου φαντάσματά ἐστιν, οὐχ (sic cod.) Ἱπποκράτους δόγματα, δι' ὧν τε ἀντιλέγει δηλὸς ἐστι μηδὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἱπποκράτους τέχνης ἐπιστάμενος*. Contra illum imperitum Hippocratis vituperatorem singularem conscripsit libellum, qui inscribitur *τὸ πρὸς Λύκον περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ ὅτι τὰ ἀξανάμενα πλεῖστον ἔχει τὸ ἐμφαντον θερμόν* (Script. min. II 113), unde locus modo laudatus depromptus est.

Cap. VIII.

P. 36, 10. *τὰ τῶν φυτῶν καὶ τὰ τῶν ἀνύχων ἀπάντων*] Non recte L articulum *τὰ* bis omittit; cf. I, 546 *πρὸς τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν ἢ τὴν τοῦ ζώου τὴν ἀναφορὰν ποιούμεθα*. 583, 1 *οὐ μὴν περὶ γε τῆς τῶν παίδων ἡλικίας καὶ τῆς* (sic LM) *τῶν*

ἀκμαζόντων οὐθ' ὁμολόγηται τοῖς ἰατροῖς κτλ. Script. min III 110 ἔστι γοῦν καὶ ἡ ἰδία σὰρξ τοῦ ἥπατος ἐκ τούτου τοῦ γένους καὶ ἡ τοῦ σπληνὸς καὶ ἡ τῶν νεφρῶν καὶ ἡ τοῦ πνεύμονος καὶ ἡ τῆς καρδίας.

P. 37, 7. τὰς δ' ἄλλας τέτταρας τὰς] Recte post τέτταρας L add. articulum τὰς; cf. III 431 ὁ δὲ στόμαχος τῆς γαστρὸς ἐπὶ μὲν τῶν τεττάρων τῶν πρώτων τοῦ θώρακος σπονδύλων ἐπιβέβηκε, τοῖς δ' ὀκτὼ τοῖς λοιποῖς ἐπὶ τῶν δεξιῶν παρατίθεται, VI, 556 ἐν τοῖς δύο τοῖς πρώτοις et quae ad P. 45, 21 collegimus exempla.

P. 38, 1. ὥς, εἴτε] Solus cod. V veram servavit lectionem; cf. de elem. p. 51, 17 H. μετὰ τὸ προειπεῖν, ὥς, εἴτε ἐν ἧν ὁ ἀνθρώπος, οὐδέποτε ἂν ἤλγεεν. Script. min. III 155 οἶται παντὸς μᾶλλον ἀληθὲς ὑπάρχειν, ὥς, εἴτε ἐκ τῶν φλεβῶν ἀπορρέοι τι, δυοῖν θάτερον ἢ κενὸς ἔσται τόπος ἀθρόως ἢ τὸ συνεχὲς ἐπιρρυήσεται.

Ibid. 18. ἡ δ' ἐξ ὑπεναντίου τῇδε] Meliorum codicum LM scripturam τῇδε confirmant haec exempla: IX 215 οὗτοι μὲν οὖν ἐξ ὑπεναντίου πως διάκεινται τοῖς λελουμένοις ὅσον ἐπὶ μαλακότητι καὶ ὑγρότητι τοῦ δέσματος. VI 765 ἀλλὰ τοῦτο (i. e. τὸ προβάτειον γάλα) μὲν ἐστὶ παχύ, τῷ τῶν ὄνων ὑπεναντίως ἔχον ἐν τῷδε. 701 ὑπεναντίως τῇ τῶν γεγηρακῶτων. Prot rept. c. 3 τὸν δ' Ἐρμῆν αἶτε λόγου μὲν ὄντα δεσπότην εὐρετὴν δὲ τέχνης ἀπάσης θέασαι πάλιν ὅπως ἐξ ὑπεναντίου τῇ Τύχῃ κεκοσμήκασιν οἱ παλαιοὶ γράφοντές τε καὶ πλάττοντες. c. 11 (p. 16 K.) ἀλλὰ πάντ' ἐξ ὑπεναντίου τοῖς ὑγιεινοῖς παραγγέλμασιν ἐπιτηδεύουσιν.

Cap. IX.

P. 39, 4. τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον] Articulum ante ἥττον in edit. Aldina iterum positum codices recte omittunt; cf. I 609 εἰ μὴ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἢ ὑγιεινὴ κατάστασις ἐδέχετο. III 682 ἵνα γὰρ ἡ κατὰ τὸ (sic cod.) μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐν τῇ κινήσει διαφορὰ παμπόλλη τις ᾗ. XIII 368 ἀλλὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ θερμότητι κέκτηνται. Ut hoc loco in edit. Aldina, ita paulo infra v. 9 in cod. O articulus male repetitus est; nam cum LM legendum est ῥαδίως ἐξευρήσει

τὸ πλεονάζον ἢ λείπον; cf. I 550 (p. 33, 16 huius edit.) τὴν οὖν ὑπερβάλλουσαν ἢ ἐλλείπουσαν τῆσδε θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν εἶναι φήσομεν. I 562 (p. 40, 15 huius edit.) πρὸς τὴν τῶν ἐλλειπόντων ἢ πλεοναζόντων ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν διάγνωσιν. IX 343 τὴν ἐλλείπουσαν ἢ καὶ πλεονάζουσαν.

P. 39, 10. *περὶ πρώτων οὖν ῥητέον τῶν ἀπλῶς λεγομένων εὐκράτων τε καὶ δυσκράτων*] Hoc loco et paulo infra loco simili (*περὶ πρώτων οὖν διέλθωμεν τῶν ἐνεργείᾳ θερμῶν*) manifestum habemus exemplum verborum in cod. M temere mutatorum; utroque enim loco librarius scriptoris orationem emendare sibi visus est, hoc loco cum scriberet *πρῶτον οὖν ῥητέον περὶ τῶν ἀπλ. λεγ.*, infra *πρῶτον οὖν διέλθωμεν περὶ τῶν ἐνεργείᾳ θερμῶν*, utrumque nulla probabili causa; magna enim exemplorum copia demonstrari potest Galenum ita dicere solere, ut codd. LO tradiderunt; cf. I 573 *περὶ πρώτου δεῖν ἐδόκει σκοπεῖσθαι τοῦ κοινῇ κατὰ πάσης φύσεως ἐξεταζομένου*, II 368 *εἰπωμεν οὖν ἤδη περὶ πρώτου τοῦ ἔξωθεν*, VI 386 *περὶ πρώτων οὖν ὁ λόγος ἔσται μοι τῶν ὁμαλὴν τὴν δυσκρασίαν ἔχόντων*, IX 483 *περὶ πρώτης οὖν ἐρῶ τῆς ἡσυχίᾳ διακοπτομένης*, 703 *περὶ πρώτης οὖν τῆς ἐξαιφνιδίου μεταβολῆς εἰς ὑγίειαν εἰπωμεν*, X 660 *περὶ πρώτων ἔγνωμεν διαλεχθῆναι τῶν πυρετῶν*, 709 *περὶ πρώτων ἐκείνων τὸν λόγον ποιησαμένους ὅσοι φρικῶδεις γίνονται λουόμενοι*, 875 *περὶ πρώτης ἐροῦμεν τῆς φλεγμονῆς*, XI 17 *εἰρήσεται δ' ἡμῖν περὶ προτέρων τῶν ἄνευ συμπτωμάτων πυρετῶν*, XII 195 *περὶ πρώτων οὖν ἐρῶ λίθων ὅσοι παρατριβόμενοι θνύϊαις ἢ ἀκόναις εἰς χυλὸν ἀναλύονται*, XIII 349 *περὶ τῶν τριῶν διαλέγεται φαρμάκων, πρώτου μὲν τοῦ διὰ τῆς βοτάνης . . . τοῦ δευτέρου δὲ τοῦ διὰ σπέρματος ἀνωδύνου, τρίτου δὲ τοῦ καθαριτικοῦ καλουμένου ὑπ' αὐτοῦ ἱερᾶς*. *περὶ πρώτης οὖν τῆς τῶν ἰσχυαδικῶν θεραπείας ἔγραψεν*. Script. min. III 108 *περὶ πρώτης οὖν τῆς γενέσεως εἰπωμεν*.

Ibid. 20. *ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα*] cf. Script. min. III 121 *τὰ σώματα τῶν τε φυτῶν καὶ τῶν ζώων συνίστησι et quae ad I 549 p. 56 attulimus exempla*.

Ibid. 22. *ἅπαντι γένει*] cf. XIII 443 *ἐν ἅπαντι γὰρ τοι γένει ζῶον τὰ νέα τῶν τελείων ὑγρότερόν τε καὶ ἥττον θερμόν ἐχει τὸ στέαρ*.

Ibid. 27. *καταντῶντες*/ Temere in edit. Basileensi pro hoc vocabulo positum est *κατελθόντες*; cf. XIII 54 *ὅταν εἰς ἡμίσειαν καταντήσῃ*.

P. 40, 5. *τοῦ νεκροῦντος διὰ ψῦξιν*/ E margine editionis Basileensis in Charterianam et Kuehnianam irrepsit lectio *ναροῦντος*; sed nihil est quod codicum scripturam *νεκροῦντος* repudiemus, quae his exemplis confirmatur: XV 56 *διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἰσχυροῖς χειμῶσι καταψυχομένη (ἢ συνῇ) οὐ νεκροῦται*, IX 499 *ψύξεως ἐσχάτης καὶ διὰ τοῦτο καὶ νεκρώσεώς ἐστι σημεῖον*, ibid. 500 *πρὸς νεκρώδῃ ψῦξιν*, ibid. 593 *ψῦξιν τινα καὶ νέκρωσιν οὐκ ἀγεννῇ τῶν ἐντὸς ὑποδείκνυσιν*, ibid. 603 *ἢ νέκρωσιν ἐκ καταψύξεως ἰσχυρᾶς*.

Ibid. 14. *διαγρόντα*/ Cf. X 687 *διὸ κάλλιστόν ἐστιν εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ παροξυσμῷ διαγρόντα τοῦ πυρετοῦ τὴν ἰδέαν ἀκινδυνότερον χρῆσασθαι ψυχρῷ πλείονι*, ibid. 662 *ἄρα γε τὸν πυρετόν ἐστι μόνον ἰατέον ἀμελοῦντα τῆς αἰτίας*. Eadem lectionis varietas est paulo infra, ubi LM praestant *ἀπτομένῳ*, O *ἀπτομένοις*. Utrumque saepius apud Galenum invenitur: I 643 *καὶ ἀπτομένῳ* (sic L) *ψυχρά*. X 652, 9. I 582 *καὶ γὰρ ἀπτομένοις οἱ γέροντες ψυχροὶ φαίνονται*, 631 *καὶ ἀπτομένοις οὐ λίαν θερμοί*, XV 84 *θερμοὶ δ' ἀπτομένοις οἱ ἄνθρωποι τηρικαῦτα φαίνονται*. Unde apparet Galenum vocalium concursum ut vitaret pluralem participii praetulisse.

P. 41, 4 *παράθεις μὴν*/ Scriptura *μέντοι*, quam solus L exhibet, e glossemate orta esse videtur; cf. I 599, 10 *σκληρόν μὴν οὐδ' οὕτω γίγνεται*. IX 8, 9 *μᾶλλον μὴν ἐστιν οἰκείον τάχος μὲν ῥώμῃ τε δυνάμεως κτλ.*

Ibid. 9. *τοῦργον*/ Crasin quam vocant Galeno placuisse multis exemplis probari potest; scripsit enim *τοῦργον* I 564, 7. IX 298, 16. 299, 12. 274, 18. 307, 9. VI 331, 3. 500, 7 de Placit. 272 *τοῦνομα* I 554, 9. Script. min. III 98, 7 *τοῦλαιον* XIII, 783. XVII 2, 413. *τοῦγκλημα* de Placit. 279. *τοῦπίσω* IX, 303. X 429. *τοῦκτός* II 277. 297 IX 140. *τοῦσχατον* IX 110 *τοῦναντίον* VI 30. 35. 40 *τοῦπίπαν* de Placit. 161.

Ibid. 10. *οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν*/ Meliorum codicum scriptura *οὐδὲν* verissima est; cf. I 591 *χαλεπὸν οὐδὲν ἔτι συλλογίζεσθαι*.

IX 125, 4. 403, 14. 404, 6. 636, 13. 647, 1. 674, 6. VI 485, 4. Script. min. III 83, 21.

P. 42, 25. *δέδευται δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν*] Saepissime in codicibus a librariis vocabula *δέδευται* et *λέλεκται* inter se permutata sunt; hoc quoque loco altera codicum familia (LMV) *δέδευται*, altera (O) *λέλεκται* exhibet; utrumque ferri potest. Sed malui meliorum codicum auctoritatem sequi coll. IV 741, 1 *δέδευται δὲ περὶ τούτων* (sic codd.) *ἐν τῷ περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων γράμματι* (codd.), ibid. 741, 8 *δέδευται δὲ καὶ περὶ τούτων αὐτάρκως ἐν τῇ περὶ χρείας μορίων πραγματείᾳ*.

Ibid. 26. *αὕτη*] cf. de elem. p. 66, 14 H. *ἡ μὲν οὖν ὄῃσις αὕτη*. de Placit. 278 M. *ἡ μὲν ὄῃσις αὕτη*.

P. 43, 4. *γράφουσι καὶ πλάττουσι*] cf. Protrept. 2 *γράφοντες καὶ πλάττοντες*. At c. 3 γρ. τε καὶ πλ.

P. 43, 17. *ἔκγονον*] Codicum LM scriptura his defenditur locis: I, 532 *δὲ μὴ σηπεδόνης ἔκγονον ὑπάρχει*. VI 72 *ἡ ἀσθένεια τῆς οὐ λυούσης αὐτὸ θερμότητος ἀγυμνασίας ἔκγονος ὑπάρχει*. 238 *ὅσοι δὲ πλήθους ἔκγονον ὑπάρχειν οἴονται τὸν κόπον τοῦτον*. X 948 *ἥδε διάθεσις αἱματώδους ἔκγονος ρεύματος*.

Ibid. 20. *καὶ ταῦθ' ὑπάρχει [ἅπαντα] τῷ δέρματι*] Cum *ὑπάρχειν*, quod MOV exhibent, non habeat quo referatur, non dubitari potest, quin codicis L lectio *ὑπάρχει* genuina sit; qua quoniam recepta hiatus quem vocant efficitur, primam Laurentiani manum secutus vocabulum *ἅπαντα*, quod necessarium non est, tollendum esse censui.

Ibid. 21. *καὶ τοῦτον μάλιστα*] Eadem sententia iam paulo ante p. 563, 16 his verbis expressa est: *τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα, μέσον ἀκριβῶς ἀπάντων τῶν ἐσχάτων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ, καὶ τοῦτον μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα*. Unde apparet codicis L scripturam hoc quoque loco *τοῦτον* exhibentis verissimam esse.

P. 44, 5. *ἀπάντων τῶν μορίων*] Iniuria O articulum omittit; cf. I, 567 *ἀπάντων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων*. I 570, 1. X 41, 2 *ἀπάντων τῶν τοῦ σώματος μορίων*. 181, 15 *ἅπαντες οἱ διορισμοί*. VI 147 *οὐ χεῖρον ὑπὲρ ἀπάντων διελθεῖν τοῦ ζῴου μορίων*. 148, 1 *κινεῖν ἅπαντα τοῦ ζῴου τὰ μόρια*. de Placit. 159 *ἀρχὴν ἀπάντων τῶν κατὰ τὸ σῶμα τοῦ ζῴου νέφρων*.

Ibid. 11. ἀναιμον τὸ πάμπαν] cf. II 266 διὸ καὶ τὴν καμπὴν οὐκ ἀπαρέγκλιτον οὐδ' ἄρρεπῇ ποιοῦνται τὸ πάμπαν. VI 148, 17. 223, 5. 308, 6. X 491, 3. 917, 4.

Ibid. 16. περὶ πάντων ἐφεξῆς] Frequentissima est permutatio vocabulorum ἐφεξῆς et ἐξῆς; exempli gratia cf. Script. min. III 105, 10, ubi LM exhibent ἐφεξῆς, O ἐξῆς. Hoc loco codicum LV fidem secutus sum coll. XIII 415 γέγονε τοίνυν πάντα ἐφεξῆς καταλέγοντι τὸ φάρμακον ἐκ τῶνδε συγκείμενον.

Ibid. 18. θρῖξ δὲ ψυχρότατον καὶ ξηρότατον] Ne offendas in neutro genere adiectivorum, vid. Script. min. III 103 πάσαις δὲ ταῖς κινήσεσι κοινὸν ἐξάλλαξις τοῦ προϋπάρχοντος, XVIII 1, 118 κενωτικώτατόν τι καὶ ξηραντικώτατόν ἐστιν ἢ ἀγρυπνία, ibid. 124 σπασμὸς ἐπιγενόμενος ὀλέθριόν ἐστιν. I 537 ξηρότερον μὲν κύων, ὑγρότερον δ' ἄνθρωπος. de elem. p. 39, 6 H. κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἐπικράτησιν ὑγρόν μὲν ἢ σάρξ, ὁ χόνδρος δὲ ψυχρόν.

Ibid. 20 καὶ ὃν χονδροσύνδεσμον ὀνομάζουσιν] Manifestum glossema a Charterio textui inculcatum neque ullius codicis auctoritate confirmatum.

P. 45, 5 φύσει] cf. IX 720 ὁ δὲ νοσῶν ἦτοι φύσει φλεγματοδέστερος ἢ παρακαμάζων, 721 εἰ μὲν καὶ νέος εἴη καὶ φύσει χολώδης καὶ ἐν χωρίῳ φύσει θερμῷ.

Ibid. 11. καὶ τοίνυν καὶ] cf. X 738 καὶ τοίνυν καὶ ἡ δύναμις . . . ἦτοι μόνῃ προστίθεται κτλ. de elem. p. 34, 4 H. καὶ τοίνυν καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ πῦρ οὐδεὶς ἐστιν ὃς οὐκ ἐναργῶς γινώσκει ταῖς αἰσθήσεσιν ἀπάσαις.

Ibid. 12. καὶ μὲν δὴ καὶ] cf. X 704, 1. 723, 1. 748, 8. 980, 14. 983, 11 (cod. Paris.).

Ibid. 21. τοῖς ἄλλοις ὁμοίως τοῖς πεπηγόσιν] Articulum ante πεπηγόσιν om. L, non recte; cf. I 556, 7 τὰς δ' ἄλλας τέταρτας τὰς ἐξ ἡμίσεος τούτων γιγνομένας. III 508 καὶ χρὴ τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν λεγομένων (sic cod. U) αὐτοπτικὴν πείραν γενέσθαι. III 520 κοινῇ δὲ κατὰ τε τούτων τῶν συνδέσμων καὶ τῶν ἄλλων τῶν κυκλωτέρων.

Ibid. 27. ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ] En habes luculentissimum exemplum interpolatorum temeritatis in libris nanu scriptis grassatae; quae enim in codicibus LV traditur scriptura unice vera, eam in deterioribus codicibus MO glossemate ab inter-

prete addito suo loco motam esse videmus; scriptores enim graeci sequioris aetatis μεταξὺ vocabulum ita usurpant, ut idem valeat quod apud Latinos postea vel apud nos hernach; a Galeno autem hanc dicendi rationem alienam esse testantur haec exempla: X 63 ὥς ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ δειχθήσεται. 383 ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ λεχθήσεται σὺν τοῖς ὑπολοίτοις ἅπασιν. XIII 436 ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ ὡηθήσεται. IX 270 ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λόγοις. 581 ἐν ἅπαντι τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ. X 719 ἐν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ παντί.

LANE MEDICAL LIBRARY

To avoid fine, this book should be returned on
or before the date last stamped below.

--	--	--

R

126

G7T2

1897

1897

1897

Gaylord Bros.
Makers
Syracuse, N. Y.
PAT. JAN. 21, 1908

